

Els noms dels carrers i les places de Porqueres

Nom: Abril Riera Masanas

Curs: 2n de Batxillerat

Tutor: Francesc Morfuleda Caralt

Data de lliurament: 30 de setembre de 2025

FIGURA 1. Brunet, J. (1952-1960). Fotografia aèria de Mata, Porqueres. Font: [Arxius en línia](#)

*“He heretat l’esperança dels avis i la paciència dels pares.
I de tots dos els mots
dels quals ara em serveixo
per parlar-vos.”*

Miquel Martí i Pol

He heretat l’esperança (1963-1967)

*“Trepitja fort, que el lloc és teu!
On hi ha el teu peu no n’hi cap d’altre.
La terra té per a tothom
camins oberts.”*

Joana Raspall

‘Endavant!’, Ales i camins (1991)

RESUM

Aquest treball sorgeix de l'interès de fer una recerca inèdita sobre els noms dels carrers i les places del municipi de Porqueres, i també de com varen ser afectats pels esdeveniments del segle XX. Té com a objectiu demostrar que a través de la nomenclatura d'un lloc, és possible descobrir i entendre la seva història i característiques.

Per aconseguir-ho, s'ha realitzat un estudi exhaustiu del nomenclàtor actual, a través de la creació d'una fitxa detallada de cada carrer i de la classificació dels seus noms en diverses categories. A més, a partir d'aquesta classificació, s'han elaborat i interpretat un seguit de gràfiques.

La recerca s'ha fonamentat en la consulta de fonts primàries (les actes plenàries de l'Ajuntament de Porqueres, la secció històrica del Butlletí Oficial de l'Estat Espanyol (BOE) i el Butlletí Oficial de la Província de Girona (BOP)), i de diverses fonts secundàries.

També s'ha volgut fer una proposta a l'Ajuntament de Porqueres per un nou nom de carrer, tenint en compte les reflexions extretes de l'anàlisi dels noms de Porqueres.

En resum, s'ha arribat a la conclusió que els tipus de noms que es poden trobar en el nomenclàtor porquerenc estan fortament relacionats amb les característiques del municipi treballat. Aquest té la particularitat de ser un municipi de formació artificial, que engloba diversos nuclis de població amb una història i origen diferenciats. I que, a més, no va començar a urbanitzar-se fins als anys seixanta.

ABSTRACT

This study arises from an interest in conducting an original research on the names of Porqueres' streets and squares, and also how they were affected by the events of the 20th century. Its aim is to demonstrate that, through the nomenclature of a place, it is possible to better understand its history and characteristics.

To achieve this, an exhaustive study of the current nomenclature has been conducted, through the creation of a detailed file for each street and the classification of its names into various categories. Moreover, based on this classification, a series of graphs have been produced and interpreted.

The research was based on the following primary sources: the plenary sessions of the Porqueres City Council, the historical section of the historical section of the *Boletín Oficial del Estado Español* (BOE), and the *Butlletí Oficial de la Província de Girona* (BOP). Various secondary sources have also been consulted.

Furthermore, a proposal for a new street name, which takes into account the results of the nomenclator's analysis, has been made to the Porqueres City Council.

In summary, the research's conclusion is that the types of names that can be found in Porqueres' nomenclator are strongly related to the village's characteristics. Them being the artificial formation of this municipality, which comprises several differentiated populations with their own history and origins, and the fact that Porqueres only began its urbanization in the sixties.

RESUMEN

Este trabajo surge del interés de realizar una investigación inédita sobre los nombres de las calles y las plazas del municipio de Porqueres, y también de cómo fueron afectados por los acontecimientos del siglo XX. Tiene como objetivo demostrar que, a través de la nomenclatura de un sitio, es posible descubrir y comprender su historia y características.

Para ello, se ha realizado un estudio exhaustivo del nomenclátor actual, a través de la creación de una ficha detallada de cada calle y de la clasificación de sus nombres en diversas categorías. Además, a partir de esta clasificación, se han elaborado e interpretado una serie de gráficas.

La investigación se ha fundamentado en la consulta de fuentes primarias (las actas plenarias del *Ajuntament de Porqueres*, la sección histórica del Boletín Oficial del Estado Español (BOE) y el *Butlletí Oficial de la Província de Girona* (BOP)), y de diversas fuentes secundarias.

También se ha querido hacer una propuesta al *Ajuntament de Porqueres* por un nuevo nombre de calle, teniendo en cuenta las reflexiones extraídas del análisis de los nombres de Porqueres.

En resumen, se ha llegado a la conclusión de que los tipos de nombres que se pueden encontrar en el nomenclátor porqueresense están fuertemente relacionados con las características del municipio trabajado. Éste tiene la particularidad de ser un municipio de formación artificial, que engloba varios núcleos de población con una historia y origen diferenciados. Y que además no empezó a urbanizarse hasta los años sesenta.

ÍNDEX

INTRODUCCIÓ	7
MARC TEÒRIC	10
1. Porqueres.....	10
1.1. Situació i breu descripció.....	10
1.2. Història i expansió urbanística.....	11
2. Descripció general dels períodes històrics treballats.....	20
2.1. La Segona República.....	20
2.2. La Guerra Civil.....	20
2.3. La Dictadura Franquista.....	22
2.4. Transició i Democràcia.....	26
3. Metodologia que utilitza l'Ajuntament per escollir els noms dels carrers.....	26
RECERCA PRÀCTICA	28
1. Els noms dels carrers: fitxes.....	28
2. Anàlisi del nomenclàtor actual.....	87
3. Entrevistes.....	95
4. Proposta de nom de carrer.....	101
CONCLUSIONS	106
AGRAÏMENTS	108
BIBLIOGRAFIA	109
WEBGRAFIA	109
FIGURES	110
ANNEX I	112
ANNEX II	146
ANNEX III	173

INTRODUCCIÓ

El meu treball de recerca tracta del nomenclàtor dels carrers i les places del municipi de Porqueres i la història que ens expliquen si sabem parar-hi atenció.

En un principi, l'interés per aquest tema va sorgir de la pregunta "Quants carrers tenen nom de dona?". Evidentment, la temàtica de la recerca ha sofert alguns canvis en relació amb la qüestió inicial, però la intenció de fons és la mateixa: què ens expliquen els noms dels carrers i les places?

A partir d'aquí, he decidit acotar la cerca dins els límits del meu municipi, Porqueres, combinant així les meves dues grans passions: la llengua i la història de Catalunya, i casa meva. Pretenc que sigui el meu afany per conèixer i comprendre millor el lloc on visc el motor que guiï tothora aquesta investigació i, d'aquesta manera, el present treball em permeti connectar millor amb la meva comunitat i endinsar-me encara més en les meves arrels. Tot això, per mitjà d'un dels grans oblidats de la vida actual: els noms dels carrers i les places, és a dir, l'espai més quotidià per a cadascú de nosaltres, el lloc que trepitgem diàriament mentre s'escolen els dies.

Aquesta cosa tan quotidiana i mundana, representada per un petit rètol que sovint és ignorat pels joves i d'altres, ens pot aportar la informació essencial per redescobrir qualsevol localitat urbanitzada. Per tant, la meva hipòtesi és que a partir dels noms dels carrers i les places d'un lloc, és possible conèixer i entendre el lloc en sí: la seva història, la seva evolució, el seu caràcter i valors, etc. Per altra banda, moltes vegades s'ha dit que la millor forma d'universalitat sempre parteix de l'anàlisi d'una petita comunitat; només pot sentir-se realment ciutadà del món aquell qui coneix de prop i minuciosament el seu entorn més quotidià.

També m'ha impulsat cap endavant la possibilitat de fer una recerca inèdita a Porqueres i així acostar aquest coneixement a la gent que també es passeja per aquests mateixos carrers i places.

Els objectius que em proposo d'assolir amb aquesta recerca són: conèixer la història de Porqueres a través de l'evolució i els canvis de nomenclatura dels seus carrers i places.

També, aprendre quins criteris se segueixen per escollir-ne els noms, a qui o a què estan dedicats i per quin motiu els els han dedicat.

A més, en un principi tenia la intenció de centrar-me també en la substitució dels noms de carrers i places provocada pel règim franquista, i l'impacte que va tenir en la història de Porqueres. Ara bé, a partir de la meva recerca he descobert que la urbanització de Porqueres és posterior a la major part del règim franquista i, per tant, només he pogut tractar l'impacte que va tenir aquesta etapa sobre el municipi en general deixant de banda els canvis sobre la denominació de l'espai públic.

D'altra banda, em proposo analitzar el nomenclàtor actual de Porqueres, extret del [plànol del casc urbà de Porqueres](#) de l'Ajuntament de Porqueres. Per a fer-ho, he realitzat una fitxa per cada carrer, on hi consta el següent:

- **Nom** del carrer
- **Ubicació** (basant-se en el plànol mencionat anteriorment)
- **Informació:** relativa a l'objecte que dona nom al carrer, a la biografia de la persona a qui està dedicat el carrer, a quan i per quin motiu es posa el nom, etc.
- **Tipus de nom**, que s'han classificat en:
 - **accident geogràfic** del qual rep el nom, tant si és per proximitat o com a homenatge (ex. camí del Terri).
 - en referència a una **activitat, edifici o objecte** que hi havia o hi ha en el carrer (ex. carrer Estació)
 - **altres:** quan el nom del carrer no encaixa en cap de les divisions (ex. plaça del Diamant)
 - **descriptiu:** quan el nom del carrer dona informació relativa al carrer en sí, i no a activitats, edificis o objectes que hi havia o la direcció a on porta (ex. c. Nou)
 - **persona** (ex. c. Àngel Guimerà)

- **polític o ideològic** (ex. plaça 11 de setembre)
 - **religiós** (ex. c. Sant Andreu)
 - **topònim** del qual rep el nom (ex. c. Gironès).
 - **vent**: s'ha afegit aquesta divisió perquè n'hi ha bastants a Porqueres i sinó no haurien encaixat en cap de les altres divisions (ex. c. Mestral).
- **Tipus de via**: camí, carrer, carretera, plaça, etc.

Com a segona part de l'anàlisi, he elaborat una sèrie d'estadístiques en forma de gràfica dels tipus de noms i dels tipus de vies de Porqueres. A més, els tipus de noms de la categoria "persona" també s'han classificat per sexe i ocupació, i els de la categoria "topònim" en "de localització", "en direcció a" i "polític".

Per últim, he pres el determini de realitzar una proposta a l'Ajuntament de Porqueres per a un nou nom de carrer tenint en compte les reflexions extretes de l'anàlisi del nomenclàtor actual.

Per assolir aquests objectius, m'he posat amb contacte amb l'Ajuntament de Porqueres per poder accedir a les Actes Plenàries del segle XX. He consultat, aproximadament, les actes del 1931 al 1940, i les del 2010 al 2025. També he consultat la col·lecció històrica del 1661 al 1959 del *Boletín Oficial del Estado* (BOE), anomenada *Gazeta*, i el Butlletí Oficial de la Província de Girona (BOP).

A més, he visitat l'Arxiu Comarcal del Pla de l'Estany (i els Arxius en línia), he consultat el fons de l'Institut d'Estadística de Catalunya i l'Institut Cartogràfic de Catalunya.

També m'ha ajudat poder passejar amb calma pel meu poble amb una mirada inquieta i aguda, cosa que m'ha permès experimentar el meu tema d'estudi de primera mà i fer descobertes que fins ara els meus ulls no havien captat. Podria dir que he après a mirar el meu entorn amb uns altres ulls.

D'altra banda, he portat a terme dues entrevistes: la primera a dues persones grans del meu barri, la Lluïsa i en Miquel, els quals han estat testimonis de la seva formació i molt generosament m'han explicat la seva experiència en veure créixer

els carrers d'aquest municipi, així com les seves vivències. La segona al Sr. Xavi Gifra, l'exalcalde de Porqueres, que m'ha proporcionat informació cabdal sobre els carrers de Porqueres i la visió que en té l'Ajuntament, en contraposició de la visió social de l'entrevista anterior.

D'aquesta manera, m'he proposat redescobrir aquesta història i carrers que són patrimoni de tots els porquerencs i porquerenques, i he tingut el goig de veure Porqueres amb una nova mirada.

Finalment, cal fer esment al treball de recerca *Els noms de carrers de Santa Coloma de Queralt* (2012) d'Angelina Nogués Martorell, que ha estat una gran inspiració. I també, remarcar que, degut a la mida de les fitxes dels carrers, el treball, amb l'aprovació del tutor, supera el límit de pàgines indicat.

MARC TEÒRIC

1. Porqueres

1.1. Situació i breu descripció

FIGURA 2. Terme municipal de Porqueres.
Font: [Web de l'Ajuntament de Porqueres](#)

En primer lloc, seguint els passos de Grabuleda i Sala (2003), descriurem i situarem breument el municipi treballat.

El municipi de Porqueres té una superfície de 33,57 km² i s'estén al voltant de l'estany de Banyoles des del cim de la serra que divideix les conques dels rius Fluvià i Ter. Limita amb el municipi de Serinyà al nord, amb els d'Esponellà, Fontcoberta i Banyoles a l'est, amb els de

Cornellà del Terri i Camós i la comarca del Gironès al sud i amb el de Sant Miquel de Campmajor a l'oest.

Consta de set nuclis: Mata i les Pedreres (situats a la part sud), Miànigues (a ponent), Porqueres (a l'oest), Pujarnol (pujant cap a la serra de Sant Patllari), Usall (a la part nord, sobre l'estany) i Merlant (envoltat de la serra del Ginestar). També inclou els veïnats de Calç i de la Formiga.

Una de les peculiaritats d'aquest municipi és el seu nombre de parròquies: cinc. Aquestes són les de Porqueres, Mata, Miànigues, Usall i Pujarnol (aquesta última també té de sufragània¹ l'església del Calç).

Aquestes circumstàncies poc usuals es deuen al fet que el municipi de Porqueres no és una unitat geogràfica natural i que l'actual divisió municipal no va ser consolidada fins a mitjans del segle XIX. Així mateix, pertany a una comarca també molt jove, el Pla de l'Estany, que va ser formada el 1988.

Té una població de 4.782 habitants, que majoritàriament es concentra als pobles de Mata, les Pedreres i Miànigues. És el segon municipi més habitat de la comarca del Pla de l'Estany, després de Banyoles, la capital, amb 20.707 habitants.²

Algunes de les seves atraccions més destacades són: les Estunes, l'església de Santa Maria de Porqueres i el bosc de Can Ginebreda.

1.2. Història i expansió urbanística

Es té constància d'assentaments de grups humans prehistòrics a la zona de Porqueres, corresponents al paleolític i al neolític. Una de les troballes més importants va ser la "mandíbula de Banyoles", una mandíbula humana fòssil considerada d'una dona preneandertal, trobada al pla de la Formiga (Porqueres), i el dolmen de Les Closes, o de Pujarnol.

¹ Segons el DIEC2, "Que depèn de la jurisdicció d'un altre".

² Institut d'Estadística de Catalunya (Idescat). *El municipi en xifres: Porqueres (Pla de l'Estany)*. <https://www.idescat.cat/emex/?id=171371>

Per altra banda, també s'han trobat restes d'un poblat ibèric a la zona del mas Castell i diversos objectes d'època romana tant a les rodalies del mas Castell com a la plana d'Usall que suggereixen l'existència d'una vil·la romana.

Les primeres referències documentals dels nuclis que formen el municipi actual es remunten a l'època medieval: Pujarnol (979), Usall (1086), Miànigues (957), Merlant (1017), Mata (1041), i Les Pedreres (1338). La major part d'aquestes poblacions eren parròquies, és a dir, masos (molt comuns a Porqueres) que es trobaven al voltant d'una mateixa església i en depenien. Aquesta va acabar esdevenint la principal manera de dividir el territori en les zones rurals de Catalunya.

Tot i això, es coneix l'existència d'una família noble a Porqueres des de l'any 840, amb el càrrec de comdor³ del comtat de Besalú i posseïdora del castell de Porqueres (avui en dia, el mas Castell).

Al segle XVIII, el municipi experimenta un gran creixement demogràfic i econòmic. La guerra del Francès, però, hi posa fre i s'esdevenen saquejos, incendis i més d'un centenar de morts al municipi.

El 1847 es configura l'actual divisió territorial del municipi. Així i tot, la integració de totes les localitats és difícil i durant uns anys algunes continuen posseint ajuntaments propis. Per a reforçar la cohesió del municipi es creen tres "puntals simbòlics": el 1983 s'aprova l'escut municipal; el 1986 s'inaugura una casa consistorial física, can Ferrarós; i el 1991 es crea una bandera pròpia.

³ Segons el DIEC2, un comdor és: "a l'alta edat mitjana, en la jerarquia feudal catalana, auxiliar del comte en el govern i l'administració d'un territori".

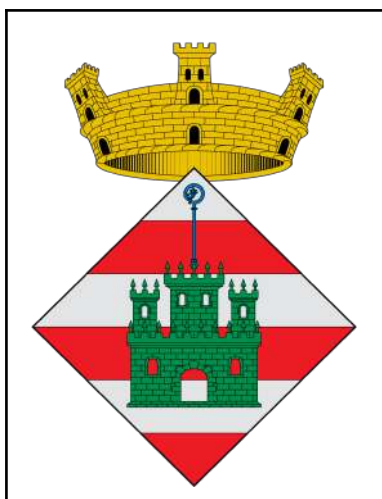

FIGURA 3. Escut de Porqueres. Font: [Web de l'Ajuntament de Porqueres](#)

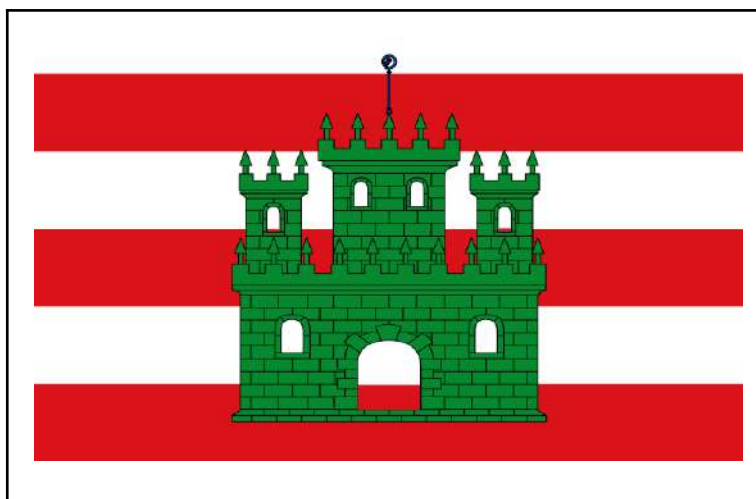

FIGURA 4. Bandera de Porqueres. Font: [Wikimedia Commons. Mestre, Albert \(2009\)](#)

Durant la Guerra Civil, la CNT⁴ va tenir una influència notable a Porqueres. Tota presència religiosa va ser perseguida, el retaule barroc de Santa Maria de Porqueres va ser cremat i les altres esglésies varen ser saquejades, i el rector de Porqueres va ser assassinat. El gran influx de refugiats i l'escassetat de proveïments van ser alguns dels problemes principals.

La victòria franquista va suposar la implantació del règim i la persecució dels republicans, anarquistes, socialistes, comunistes i catalanistes. Alguns van poder-se exiliar i, si no, van ser empresonats o afusellats.

A Porqueres hi va haver una persona afusellada pel règim franquista, Isidre Bramon i Franch. Va ser regidor de l'Ajuntament de Porqueres i un dirigent sindical actiu, afiliat a la CNT. El 1937 va anar al front, on va ser internat en un camp de concentració i, més tard, a la presó de Girona. Se'l va acusar de ser un dels principals dirigents del comitè de Banyoles i de múltiples assassinats. Va ser afusellat el 15 de novembre de 1939 al cementiri de Girona, a l'edat de 30 anys. A més, vint-i-dos porquerencs (tres dels quals vivien a Banyoles) varen ser condemnats a diverses penes de presó.⁵

⁴ La Confederació Nacional del Treball (CNT) és una central sindical espanyola d'ideologia anarcosocialista, constituïda el 1911 al Saló de Belles Arts de Barcelona.

⁵ Galofré, J., i Rustullet, M. (2017). *La Repressió franquista a la comarca del Pla de l'Estany*. Consell Comarcal del Pla de l'Estany.

Els ajuntaments varen ser desmantellats i en un procés de purga les persones no afines al règim van ser substituïdes per persones que sí ho eren. Així ho evidencia el document que es troba enganxat a la pàgina 47 de l'acta del Ple de l'Ajuntament de Porqueres número 10, que comprén el període del 1937 a 1940: *l'Auditoría de Guerra del Ejército de Ocupación i Acta de Constitución Provisional de la Comisión Gestora de Porqueras*.

En relació a la llengua, el català va ser perseguit i les activitats culturals censurades. Per exemple, en els llibres d'actes plenàries de l'Ajuntament es pot comprovar perfectament com el català va ser substituït pel castellà, la llengua del règim, immediatament després de l'Auditoria de Guerra mencionada en el paràgraf anterior.

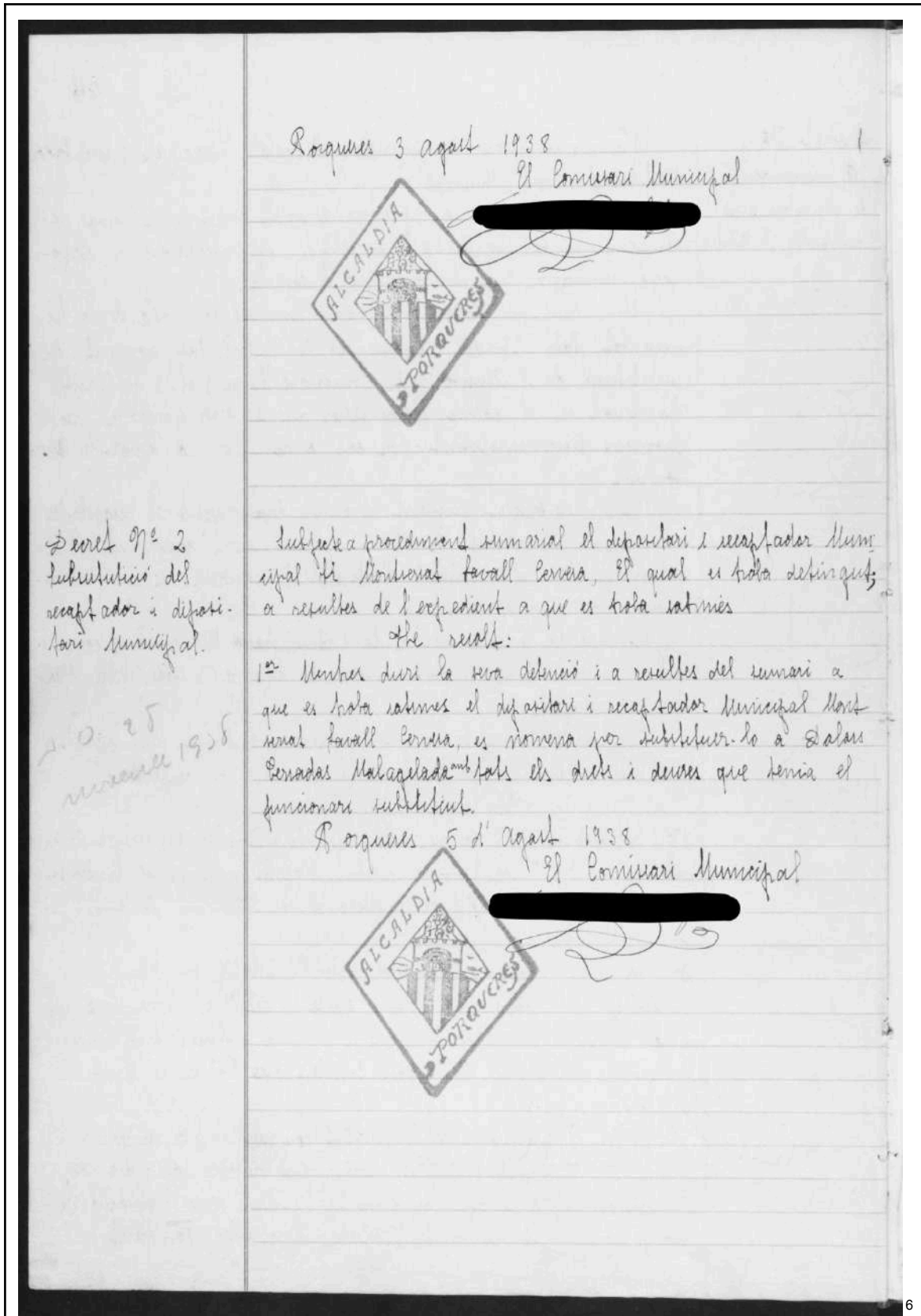

FIGURA 5. Última pàgina de l'acta en català. Font: [Arxius en línia](#).

⁶ Els noms i signatures que apareixen a les actes han estat tapats a petició de l'Ajuntament de Porqueres.

Provincia de Gerona

Municipio de Porqueras 47

Auditoría de Guerra del Ejército de Ocupación

Acta de Constitución Provisional de la Comisión Gestora de Porqueras

En Porqueras partido judicial de Gerona
provincia de Gerona a trece de febrero de mil
novecientos treinta y nueve III Año Triunfal.

D. [REDACTED] Teniente de
del Cuerpo Jurídico Militar, en nombre del Excmo. Sr. General Jefe del Cuerpo de Ejército
del Maestrango nombro la Comisión Gestora Provisional de esta localidad, formán-
dola los siguientes señores:

Alcalde - Presidente: D. [REDACTED]

Concejales: [REDACTED]

Secretario: [REDACTED]

Estos nombramientos tienen carácter provisional y sólo subsistirán hasta que por las Auto-
ridades que designe el Ministerio del Interior, se proceda a la constitución definitiva de dichas
corporaciones.

Si se produjera alguna vacante, se pondrá inmediatamente en conocimiento de la Auditoría
de Guerra del Ejército de Ocupación, radicante en Zaragoza (Fuerzas 2.)

Presentes los mencionados señores

JURAN por su honor desempeñar fielmente sus respectivas funciones con celo, austeridad
y energía, inspirándose en las normas de la España Nacional y del Generalísimo Franco, nues-
tro glorioso Caudillo, realizando su cometido con la máxima rapidez que la acertada resolución
de cada caso exija, en unión de las demás personas a quienes esta Autoridad militar, desig-
nará, si lo estima conveniente, para ocupar otros puestos que faciliten el más próximo resta-
blecimiento de la vida civil en este Municipio. En su virtud, quedan en posesión de sus cargos,
siendo las horas y minutos del día de hoy.

Y para que conste, firman conmigo la presente, después de quedar enterados de su conte-
nido, aceptando y agradeciendo su nombramiento que les permite cooperar con el mayor en-
tusiasmo al resurgir de España.

[REDACTED] [REDACTED] [REDACTED]
[REDACTED] [REDACTED] [REDACTED]
[REDACTED] [REDACTED] [REDACTED]

FIGURA 6. Auditoría de Guerra del Ejército de Ocupación. Font: [Arxius en línia](#).

En el taller de sesiones del Ayuntamiento de Porqueras a veinte y seis de Febrero de mil novecientos treinta y nueve.

Siendo las primeras horas se reunieron por señores concejales, que forman la Comisión Jertora de este Ayuntamiento, al objeto de celebrar sesión, bajo la presidencia del Sr. Alcalde Don Francisco Trujillo Casasas.

Cumplese el acto con la lectura del acta de nombramiento y posesión de esta Comisión que fue aprobada.

Se pasa al despacho del urban del día y después de breve discusión se adoptaron por unanimidad los siguientes acuerdos:

Publicar por medio de edicto el caso de Giletes, que de acuerdo con las ordenanzas de los Bancos nris en Bantotas, se ha señalado para los veenís de este termino el miércoles proximo, advirtiendo a los interesados, que las hojas declaratorias voluntario el cambio que deben acordarse por esta Alcaldia, debieran entregarse en secretaria por 100 el martes día 28 a las 12 horas, si por de poder se examinadas por el Ayuntamiento para ser impresas convenientemente.

Habiendo cuenta de la cantidad de harina existente en el termino anunciar la venta diaria de pan a 20.5 gramos, que continuará suministrando el panadero Sr. Jose Benavente a los usuarios y veenís

Causa de Giletes

Numeroso suministro de pan

FIGURA 7. Primera pàgina de l'acta en castellà. Font: [Arxius en línia](#).

El 1975, amb la mort del general Franco, comença la transició cap a la democràcia i lentament es van recuperant les llibertats. Les quatre primeres eleccions democràtiques a Porqueres són guanyades per Convergència i Unió (CiU) i encapçalades per Joan Estany. Des del 1995 fins a l'actualitat, el grup Independents per Porqueres té l'alcaldia, liderats per Xavier Gifra i, actualment, Francesc Castanyer.⁷

El 1980 es catalanitza el nom del municipi, que passa d'anomenar-se "Porqueras" a "Porqueres".⁸

En els últims anys, Porqueres ha patit un gran creixement demogràfic (al 1830 hi havia aproximadament 158 habitants; actualment n'hi ha prop de 5.000) que, al seu torn, ha impulsat la urbanització de bona part del sòl rústic. També ha contribuït a la modernització del municipi l'augment de la indústria, la construcció i els serveis per davant de l'agricultura, la ramaderia i l'explotació forestal.

En les imatges següents es pot veure clarament l'evolució urbanística del municipi. Es tracta d'una vista aèria de la mateixa zona, la de Mata i Les Pedreres, la primera feta el 1945, i la segona feta el 2024.

⁷ Crehuet, X. (2007). *30 anys d'eleccions democràtiques al Pla de l'Estany: història, curiositats, llistes de candidats als ajuntaments, resultats i anàlisi de la comarca del desembre de 1976 al juny de 2006*. Consell Comarcal del Pla de l'Estany.

⁸ Institut d'Estadística de Catalunya (Idescat). *Codis territorials i d'entitats. Municipis: 171371 Porqueres*. <https://www.idescat.cat/codis/?id=50&n=9&c=171371&t=01-01-1992>

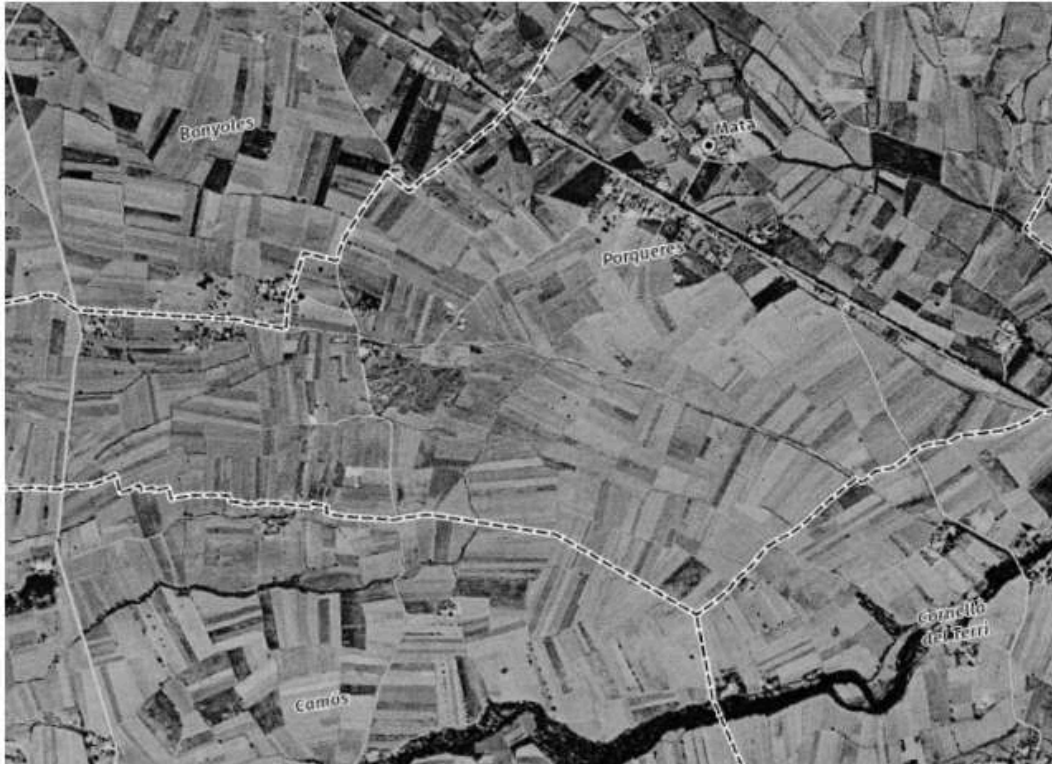

FIGURA 8. Vista aèria de Mata i Les Pedreres del 1945. Font: [ICGC - Vissir3](#).

FIGURA 9. Vista aèria de Mata i Les Pedreres del 2024. Font: [ICGC - Vissir3](#).

2. Descripció general dels períodes històrics treballats

2.1. La Segona República

La Segona República Espanyola comença el 14 d'abril de 1931, amb la victòria de Niceto Alcalá Zamora a les eleccions generals del 1931. D'aquesta manera, es deixa enrere la dictadura del general Primo de Rivera i el regnat d'Alfonso XIII, que abandona Espanya, i s'inicia la República.

Seguidament, el 9 de desembre de 1931 les Corts Constituents aproven una nova Constitució de caràcter republicà i democràtic. Entre d'altres, separava l'Església de l'Estat, i acceptava les autonomies regionals (a Catalunya, l'Estatut d'Autonomia és atorgat el 9 de setembre de 1932, no sense dificultats; al País Basc, l'octubre de 1936; i a Galícia, l'1 de febrer de 1938, encara que no va arribar a tenir aplicació pràctica).

Tanmateix, l'estabilitat política no va durar gaire: el 1932 es produeix una rebel·lió militar frustrada per part del general Sanjurjo, de dretes, a Sevilla. El 1933 es produeixen revolucions proletàries a Catalunya i a Astúries, en resposta a l'obtenció de la majoria a les Corts per part del partit de centre-dreta. El 1936 la coalició d'esquerres torna a guanyar les eleccions, i Manuel Azaña és nomenat president; intenta fer les següents reformes: millores laborals, l'inici d'una reforma agrària, la reforma tècnica de l'exèrcit, la llei del divorci, la secularització dels cementiris... Tot i això, aquestes iniciatives no varen prosperar.

Tres mesos després de l'inici del mandat d'Azaña, es produeix el cop d'estat del general Mola i el general Franco: és l'inici de la Guerra Civil.

2.2. La Guerra Civil

La Guerra Civil Espanyola va ser el conflicte armat que va enfrontar el bàndol republicà i el bàndol nacionalista espanyols. Es considera que va ser el conflicte

més cruent de l'Europa occidental des de la Primera Guerra Mundial; va ocasionar 200.000 morts i més de 500.000 exiliats.⁹

Els dos bàndols varen rebre ajuda internacional: els republicans, indirectament per la Unió Soviètica i directament per les Brigades Internacionals, que eren grups de soldats estrangers voluntaris; els nacionalistes, en canvi, varen rebre el suport regular de les tropes militars de l'Alemanya nazi i la Itàlia feixista. Se'n pot destacar el bombardeig del 1937 de la ciutat basca de Guernica pels avions de Hitler, que Picasso va representar en el famós quadre homònim.

Tanmateix, l'agost de 1936, més de vint països, entre ells França, Gran Bretanya, Itàlia, Alemanya i la Unió Soviètica, temerosos que la guerra s'estengués a tota Europa, varen signar un acord de no-intervenció. Els tres últims països mencionats, però, varen incomplir el tracte.

L'inici de l'enfrontament rau en el cop d'estat contra la República del 18-19 de juliol de 1936, planejat pel general Emilio Mola i el general Francisco Franco, a Marroc, i executat per la part de les forces armades espanyoles a favor de la Falange Española y de las JONS¹⁰, i dels partits de dreta (carlins, Renovación Española, CEDA). S'oposaven als republicans, així com als comunistes, socialistes, anarquistes, nacionalistes catalans i bascos, etc., anomenats els "rojos".

Aquest va anar seguit dels alçaments militars de Sevilla, les illes Balears, les illes Canàries, Navarra, Burgos i Saragossa. Tot i això, algunes forces de l'ordre públic i militar es varen mantenir fidels al govern republicà. Aquest va decidir armar els partits d'esquerra i les sindicals CNT i UGT¹¹, cosa que va permetre fer fracassar els alçaments a Barcelona, Madrid i d'altres. Així doncs, Espanya quedà fragmentada en dues zones enfrontades.

⁹ United States Holocaust Memorial Museum. *Holocaust Encyclopedia: Spanish Civil War*. <https://encyclopedia.ushmm.org/content/en/article/spanish-civil-war>

¹⁰ La Falange Española Tradicionalista y de las JONS va ser un partit polític feixista creat el 19 d'abril de 1937 pel general Franco, que fusionava la Falange Española de las JONS i Comunió Tradicionalista, i funcionava com a partit únic.

¹¹ El sindicat Unió General de Treballadors va ser fundat a Barcelona el 1888 i era d'orientació marxista.

A finals del 1937, les tropes franquistes ja dominaven quasi tot el territori. Cal destacar l'anomenada "batalla de l'Ebre", que fou la més sagnant de tota la guerra, i va durar del 25 de juliol de 1938 fins el 16 de novembre del mateix any.

El 28 de març de 1939 l'exèrcit de Franco va prendre Madrid i el 30 va caure València. Finalment, l'1 d'abril de 1939 el general Franco va declarar la victòria del bàndol nacionalista.

La derrota republicana va comportar la fugida i el posterior exili de milers de catalans i espanyols, entre ells, grans intel·lectuals que es varen refugiar a França, Argentina, Mèxic, etc. També va suposar l'execució de 100.000 persones pels nacionalistes durant la guerra, i 50.000 més un cop acabada la guerra. Més de 30.000 republicans varen ser enviats a Alemanya a fer treballs forçats, i la meitat d'aquests va ser enviada a camps de concentració (7.000 al camp de Mauthausen).¹²

Així i tot, tampoc es pot obviar la persecució de catòlics portada a terme pels republicans, que va resultar en 7.000 capellans, monjos i monges assassinats, i multitud d'esglésies i relíquies religioses cremades o destrossades.

2.3. La Dictadura Franquista

La dictadura franquista, encapçalada pel *Generalísimo* Francisco Franco, comença el 1939 amb la victòria dels nacionalistes a la Guerra Civil, i s'acaba el 1975 amb la mort de Franco. El règim es caracteritza per la il·legalitat de tots els partits polítics menys el Movimiento Nacional, l'autoritarisme extrem, i la persecució dels vençuts.

Atès que Espanya es manté neutral a la Segona Guerra Mundial, el règim franquista sobreviu l'eliminació de la resta de feixismes a Europa.

De fet, Espanya bàsicament es manté aïllada de la resta del món fins el 1953, quan Espanya i els Estats Units pacten per permetre d'establir unes bases militars estatunidenques en territori espanyol. A continuació, el 1955, els Estats Units i la

¹² United States Holocaust Memorial Museum. *Holocaust Encyclopedia: Spanish Civil War*. <https://encyclopedia.ushmm.org/content/en/article/spanish-civil-war>

Unió Soviètica pacten per a permetre l'entrada d'Espanya a les Nacions Unides, a més de quinze altres nacions.¹³

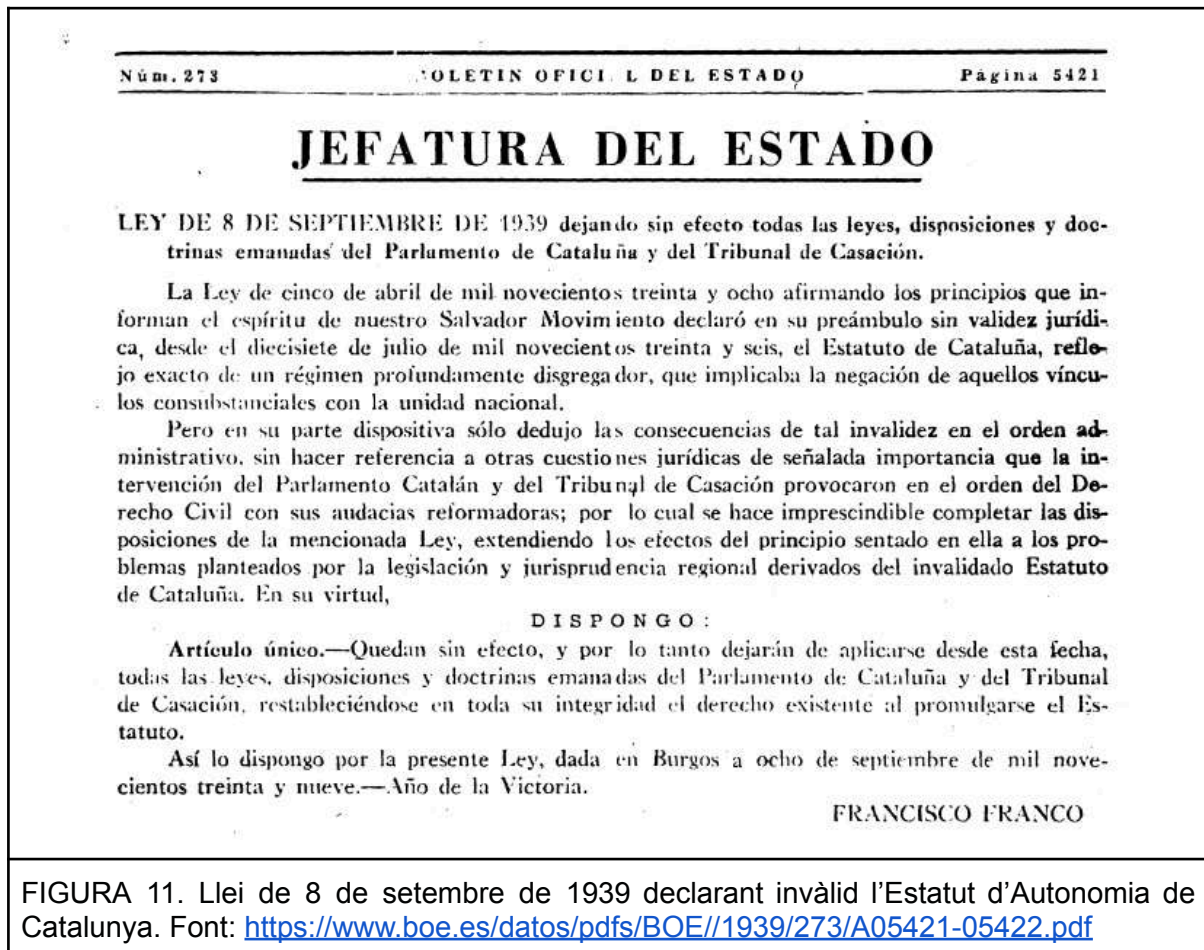
El període de postguerra i dictadura són especialment durs per la gran falta d'aliments i de béns de consum. N'és un bon exemple la creació del *Día del Plato Único* i el *Día Sin Postre*; apareixen mencionats a l'acta del Ple número 10 (1937-1940) a la pàgina 69.2. També es produeix una gran privació de llibertats i censura.

¹³ Universitat de Pennsilvània. *Resumen histórico: El siglo XX en España*.
<https://ccat.sas.upenn.edu/romance/spanish/219/11sigloxxespana/resumen.html>

	<p>En el salón de sesiones del Ayuntamiento de Porqueres a veinte y siete de septiembre de mil novecientos treinta y nueve - Año de la Victoria - reunieron bajo la Presidencia del Sr. Alcalde D. [REDACTED] al objeto de celebrar sesión, los Sres. Concejales al final firmados, y siendo las quince horas de dicho día.</p>
Tramitación informes personal articación.	<p>Empieza el acto con la lectura del acta de la sesión anterior, que fue aprobada.</p>
"Plato único" "Día sin postre"	<p>Seguidamente dióse cuenta de la correspondencia oficial y de las disposiciones publicadas en el B.O. de la provincia. B.O. nº 91: Circular Gobierno Civil, dando órdenes oportunas para que se faciliten con la mayor rapidez, los informes, del personal que perteneció a la Asociación roja.</p>
"Auxilio social"	<p>Bandos Excmo. Sr. Gobernador Civil, referente a la implantación en las familias del "Día semanal del plato único" y "Día sin postre"</p>
Reunión presupuesto caralario.	<p>Circular Junta Provincial Beneficencia, ordenando se remitan actas resumen de las operaciones regentadas, en la Delegación de "Auxilio Social"</p>
Alcaldía Figueras, solicitud patatas.	<p>Circular Alcaldía Gerona, convocando a una reunión para discutir presupuesto caralario para 1940 y construcción de una nueva cárcel.</p>
repanto aceite	<p>Comunicación Alcaldía de Figueras, solicitando cantidad de patatas, para suministro de aquella población. Se acuerda el entredado y en lo que proceda su cumplimiento; en cuanto a la comunicación de la Alcaldía de Figueras, contestar que no existe en el término cantidad sobrante de patatas y que las existencias son necesarias a este término para el consumo y siembra.</p>
Informes expedientes	<p>Proceder el martes día 3 de octubre, al repanto de la partida de aceite, suministrada por la Delegación de Abastecimiento. Informar los expedientes de próroga de 1ª clase, instando a los moros [REDACTED] y [REDACTED]</p>

FIGURA 10. Acta del Ple núm. 10, pàgina 69.2: "Plato único" i "Día sin postre". Font: [Arxius en línia](#).

A Catalunya, la llengua i cultura catalana són perseguides, i la seva autonomia, retirada. Això es deu a la idea franquista de nació espanyola única i unida, que no admetia cap llengua o cultura que no fos la castellana. Així, l'Estatut d'Autonomia va ser declarat nul, i el català es va veure foragitat de l'administració, el Registre Civil, l'educació, els establiments, la retolació dels carrers, etc.

Tot i això, la creació literària en llengua catalana va continuar, reduïda i amagada, en moviments com la Nova Cançó.

A partir dels anys 60, després de l'acord amb els Estats Units del 1953, es produeix un creixement econòmic sense precedents a Espanya. Però sobretot, el règim comença el procés d'obertura del país, per a deixar-ho tot preparat abans de la mort del dictador.

Per aquest motiu, el 1969, el general Franco nomena successor Juan Carlos I de Borbón. Finalment, el 20 de novembre de 1975, després d'una llarga agonia, el dictador mor i Juan Carlos I és proclamat rei d'Espanya.

2.4. Transició i Democràcia

Amb la mort de Franco el 1975 i l'arribada del nou rei, comença un període de transició política de la dictadura franquista a la democràcia, concretament, a la monarquia constitucional.

El primer govern postfranquista, el d'Arias Navarro, cau el juny de 1976, i és reemplaçat pel d'Adolfo Suárez. Aquest elabora una Llei de Reforma Política, que s'aprova en referèndum el 15 de desembre, i reconeix les llibertats fonamentals i el dret de sindicalització lliure, legalitza tots els partits polítics, i amnistia els presos polítics.

Seguidament, el 1978 s'aprova per referèndum la nova constitució, que defineix Espanya com a monarquia parlamentària. L'Estatut d'Autonomia de Catalunya és aprovat, també per referèndum, l'octubre de 1979. Entre el 1980 i el 1983 s'anaren aprovant els estatuts del País Basc, el País Valencià, les Illes Balears, etc.

El 23 de febrer de 1981 hi va haver un cop d'estat fallit dels generals Jaime Milans del Bosch i Alfonso Armada, i el tinent coronel de la Guàrdia Civil, Antonio Tejero Molina.

L'any següent, el 1982, el socialista Felipe González guanya les eleccions generals; aquest fet es considera el final de la transició i la consolidació de la democràcia a Espanya.

3. Metodologia que utilitza l'Ajuntament per escollir els noms dels carrers

A partir del l'acta de la sessió del Ple de l'Ajuntament de Porqueres del dia 4 d'abril de 2022, concretament l'apartat 7. *Proposta d'acord per a l'aprovació del*

nomenclàtor dels carrers de la urbanització de Puig Surís, es pot determinar el següent:

L'aprovació del nomenclàtor de carrers no està regulada per cap Reglament o Ordenança específica a Porqueres, i tampoc s'atribueix a cap òrgan municipal concret. Aquest és el procediment habitual en les ciutats que disposen d'un nombre considerable d'habitants, com Girona o Barcelona.

Es podria considerar que s'inclou dintre la competència de l'alcalde segons l'article 53.1.u), del text refós de la *Llei municipal i de règim local de Catalunya*, aprovat pel Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril.

Així i tot, a Porqueres és el Ple que aprova les noves denominacions, degut al fet que l'acte d'aprovació del nomenclàtor és de caràcter simbòlic i el Ple és el màxim òrgan de representació de la voluntat popular.

En relació amb l'elecció dels noms, el Sr. Xavi Gifra, l'exalcalde de Porqueres, explica que quan es van començar a urbanitzar les zones habitades de Porqueres, per a determinar quina seria la denominació dels carrers, des de l'Ajuntament, de manera informal, es triava un temàtica per cada zona.

Per exemple, per a la Zona Esportiva de Miànigues, es va triar la temàtica "Illes Balears". Per això, la zona consta del c. Formentera, el c. Menorca, el c. Mallorca, i el passeig de la Mediterrània. També és digna de menció la zona de la plaça Rosa dels Vents, envoltada de carrers amb noms de vents (ex. c. Llebeig, c. Tramuntana, c. Xaloc...).

RECERCA PRÀCTICA

1. Els noms dels carrers: fitxes¹⁴

Nom: 1 d'Octubre¹⁵

Ubicació: D4

Informació:

- El dia 1 d'octubre de 2017, se celebrà el referèndum sobre la independència de Catalunya (oficialment *Referèndum d'Autodeterminació de Catalunya*). Més de dos milions de persones hi van votar, malgrat l'acció violenta dels cossos i forces de seguretat de l'Estat.
- L'Ajuntament de Porqueres li dedicà aquesta plaça de davant del Centre Cívic de Porqueres, que s'inaugurà un any després amb un acte commemoratiu amb més de 500 assistents. A més, al mig de la plaça hi ha una urna enterrada visible amb un vidre transparent.
- No s'ha trobat cap referència a aquesta nova denominació en les actes del Ple de l'Ajuntament de Porqueres entre el 2017 i 2018, però sí que es publicà, des del lloc web de l'Ajuntament, la notícia de la seva inauguració.

Tipus de nom: polític o ideològic

Tipus de via: plaça

Nom: 11 de Setembre

Ubicació: F2

Informació:

La Diada de l'11 de Setembre o Diada Nacional de Catalunya és la festa nacional de Catalunya. Comemora la darrera defensa de Barcelona, carlista, l'11 de setembre

¹⁴ S'ha utilitzat l'*Enciclopèdia catalana* (<https://www.enciclopedia.cat/>), el *Santoral Català* (<http://www.laurado.info/santoral/index.php>), i la *Viquipèdia*. (<https://ca.wikipedia.org/wiki/Portada>), entre d'altres.

¹⁵ Aquesta plaça no apareixia en el plànol treballat perquè va ser inaugurada el 2018.

de 1714 davant les forces de la monarquia borbònica en la guerra de Successió espanyola. El 1980, la primera llei promulgada pel Parlament de Catalunya, un cop reconstituït, fou declarar institucionalment la Diada de l'Onze de Setembre la festa nacional de Catalunya.

Tipus de nom: polític o ideològic

Tipus de via: plaça

Nom: Amadeu Vives

Ubicació: F3 G3

Informació:

Amadeu Vives i Roig (Collbató, Baix Llobregat, 18 de novembre de 1871 - Madrid, 2 de desembre de 1932) fou un compositor i escriptor català que destacà especialment en el gènere teatral. Fou un dels fundadors de l'Orfeó Català (1891). De les seves obres se'n destaquen les sarsueles *Doña Francisquita* i *Bohemios*, i obres corals amb tanta repercussió popular com *L'emigrant* o *La Balanguera*. Visqué tant a Barcelona com a Madrid, i fou cèlebre a les dues ciutats. També fou conferenciant i autor de llibres i assaigs sobre la música.

Tipus de nom: persona

Tipus de via: carrer

Nom: Ana Frank, d'

Ubicació: H3

Informació:

Annelies Marie Frank (Frankfurt, 12 de juny de 1929 - camp de concentració de Bergen-Belsen, 12 de març de 1945), coneguda com a Anne Frank, fou una noia jueva alemanya víctima de l'Holocaust. És famosa pel seu diari, publicat pòstumament com a *El diari d'Anne Frank* pel seu pare, que narra els dos anys i escaig que Anne, la seva família i una altra família jueva visqueren en un amagatall fugint de la persecució nazi. Les dues famílies foren delatades i Anne morí de tifus al cap de set mesos al camp de Bergen-Belsen. El diari, publicat el 1947, es convertí

en un clàssic del gènere autobiogràfic i gran testimoni de l'Holocaust, del qual Anne esdevingué un símbol.

Tipus de nom: persona

Tipus de via: plaça

Nom: Àngel Guimerà

Ubicació: C3 D3

Informació:

Àngel Guimerà i Jorge (Santa Cruz de Tenerife, 6 de maig de 1845 - Barcelona, 18 de juliol de 1924) fou dramaturg i poeta, i un dels màxims exponents de la Renaixença catalana. Tot i que també produí poesia, es dedicà principalment al teatre. Les seves obres més destacades són, entre altres, *Mar i cel* (1888), *Terra baixa* (1896) i *La filla del mar* (1899).

Tipus de nom: persona

Tipus de via: carrer

Nom: Antoni Gaudí

Ubicació: E2

Informació:

Antoni Gaudí i Cornet (Riudoms o Reus, Baix Camp, 25 de juny de 1852 - Barcelona, 10 de juny de 1926) fou un arquitecte modernista català considerat internacionalment com un dels genis més rellevants de la seva disciplina. Desenvolupà un estil propi inspirat en les formes, els colors i la geometria de la natura, així com la tècnica del trencadís. Les seves obres més destacades, totes elles situades a Barcelona, són el parc Güell (1900-1914), la reforma de can Batlló (1904-1906), can Milà (1906-1910), conegut com "la Pedrera", i el Temple Expiatori de la Sagrada Família (començat el 1882 i actualment encara en construcció). El 1926 morí, accidentalment, atropellat per un tramvia.

Tipus de nom: persona

Tipus de via: carrer

Nom: Antoni Gimbernat

Ubicació: H3

Informació:

Antoni de Gimbernat i Arboç (Cambrils, Baix Camp, 1734 - Madrid, 1816) fou un important cirurgià i anatomista català, conegut principalment per la seva contribució a la tècnica per operar correctament l'hèrnia crural (anomenada "operació de Gimbernat"), i pel descobriment del plec fibrós del canal crural (anomenat "lligament de Gimbernat"). El 1879 fou inclòs en la Galeria de Catalans Il·lustres de l'Ajuntament de Barcelona, on s'hi pot trobar un retrat seu.

Tipus de nom: carrer

Tipus de via: persona

Nom: Antoni Tàpies

Ubicació: C2

Informació:

Antoni Tàpies i Puig (Barcelona, 13 de desembre de 1923 - Barcelona, 6 de febrer de 2012) fou un pintor, escultor i teòric de l'art català. Fou un dels principals representants a escala mundial de l'informalisme, i és considerat un dels artistes catalans més destacats del segle XX. Les seves obres foren exposades als museus més prestigiosos del món i rebé múltiples premis. De les més destacades són *Les quatre cròniques*, que presideix la Sala Tarradellas al Palau de la Generalitat de Catalunya, *Mitjó* i *Rinzen*, entre d'altres. El 1990 s'inaugurà a Barcelona la seu de la Fundació Antoni Tàpies, dedicada a l'estudi de l'art contemporani.

Tipus de nom: persona

Tipus de via: carrer

Nom: Aribau

Ubicació: B2

Informació:

Bonaventura Carles Aribau i Farriols (Barcelona, 4 de novembre de 1798 - Barcelona, 17 de setembre de 1862) fou un escriptor, economista, taquígraf i polític català. El 1833 escrigué el poema *La Pàtria*, que es considera l'inici del Romanticisme en llengua catalana i el moviment de la Renaixença.

Tipus de nom: persona

Tipus de via: carrer

Nom: Ausiàs Marc

Ubicació: F2

Informació:

Ausiàs March (València o Gandia, 1400 - València, 3 de març de 1459) fou un poeta i cavaller valencià medieval, fill d'una família de la petita noblesa. Fou un dels poetes més importants del Segle d'Or valencià. La seva obra coneguda es compon de 128 poemes (uns 10.000 versos), conservats en 13 manuscrits de cap a la fi del segle XV i de la primera meitat del XVI i en cinc edicions antigues, aparegudes entre els anys 1539 i 1560. Tot i això, les seves obres passaren desapercebudes per les generacions posteriors, i no es començaren a recuperar fins a la Renaixença.

Tipus de nom: persona

Tipus de via: carrer

Nom: Bac, del

Ubicació: C1

Informació:

Es pot suposar que el nom fa referència al fet que el carrer està situat en una zona amb molta ombra, ja que, segons el DIEC2, "bac" o "obaga" significa: "Part d'una muntanya, d'una vall, on toca poc o no gens el sol".

Tipus de nom: descriptiu

Tipus de via: carrer

Nom: Cal Rei, de

Ubicació: C1

Informació:

Probablement es refereix a la masia de Cal Rei, situada al Veïnat de Porqueres, que està en ruïnes i deshabitada.

Tipus de nom: activitat, edifici o objecte

Tipus de via: pujada

Nom: Camós

Ubicació: B3

Informació:

Aquesta és la carretera que porta al municipi de Camós, de la comarca del Pla de l'Estany, situat al sud del pla de Banyoles. Camós és un municipi drenat per la riera Matamors, afluent del Terri, a la dreta, i pel Revardit. Està format dels pobles de Sant Vicenç de Camós, Santa Maria de Camós i l'església de Santa Magdalena de Noves. La carretera (de) Camós també forma part del municipi de Banyoles.

Tipus de nom: topònim

Tipus de via: carretera

Nom: Canigó

Ubicació: F1

Informació:

Porta el nom d'una muntanya del Pirineu, anomenada Canigó, situada entre les comarques nord-catalanes del Conflent i el Vallespir. Té una altitud de més de 2.000 metres. També fa referència al poema del mateix nom de Mn. Jacint Verdaguer, que el va començar a escriure durant una visita a Banyoles (a més, des d'aquest

municipi es pot veure la muntanya). Amb el temps ha esdevingut un símbol de la identitat catalana.

Tipus de nom: accident geogràfic

Tipus de via: carrer

Nom: Carles Sabaté

Ubicació: D2

Informació:

- Carles Sabater i Hernández (Barcelona, 21 de setembre de 1962 - Vilafranca del Penedès, Alt Penedès, 13 de febrer de 1999) fou un cantant i actor català. El 1986, juntament amb Pep Sala, formà el grup de música de *rock* Sau (grup pioner del rock català i creador de la coneguda cançó *Boig per tu*). També interpretà diverses obres de teatre, musicals, pel·lícules i sèries. Morí sobtadament el 13 de febrer de 1999, a 36 anys, a causa d'una aturada cardiorespiratòria en el primer concert de la gira "XII".
- El Sr. Xavi Gifra, l'exalcalde de Porqueres, en l'entrevista amb l'autora del treball, explicà que "va coincidir que Carles Sabater va morir quan estaven fent el carrer de darrere el Pavelló, que no tenia nom, i li van posar el de Sabater."

Tipus de nom: persona

Tipus de via: carrer

Nom: Carreres Candi

Ubicació: D2

Informació:

Francesc Carreras i Candi (Barcelona, 1862 - Barcelona, 1937) fou un historiador, advocat i polític català, i un gran entusiasta de l'excursionisme. Formà part de la Reial Acadèmia de Bones Lletres de Barcelona, i en fou el president del 1918 al 1931 i del 1934 al 1937, i del Centre Excursionista de Catalunya. També publicà nombrosos articles a diaris i butlletins, i fou el director de la *Geografia general de*

Catalunya i l'autor del volum dedicat a Barcelona. Del 1890 al 1893 i del 1910 al 1913 fou regidor de l'Ajuntament de Barcelona per la Lliga Regionalista, i promogué la publicació de documents inèdits de l'Arxiu Municipal de Barcelona (*Manual de novells ardits* o *Dietari de l'antic consell barceloní* i *Rúbriques de Bruniquer*).

Tipus de nom: persona

Tipus de via: carrer

Nom: Catalunya

Ubicació: E2

Informació:

Porta aquest nom en honor del país/comunitat autònoma espanyola situat a la Mediterrània occidental, a la costa nord-est de la península Ibèrica. Limita al nord amb Andorra, Occitània i la Catalunya Nord, a l'estat francès, a l'oest amb Aragó, al sud amb el País Valencià i a l'est amb el mar Mediterrani. El seu origen es remunta a la creació dels Comptats catalans l'any 988, a partir del conjunt de Comtats de la Marca Hispànica de l'Imperi franc. Pertany a l'àmbit lingüístic dels Països Catalans i els seus idiomes oficials són el català, l'occità (aranès) i el castellà.

Tipus de nom: topònim

Tipus de via: carrer

Nom: Centre

Ubicació: C3

Informació:

El nom segurament fa referència a la situació geogràfica del passatge, que es troba al centre de les Pedreres. També pot tenir a veure amb la forma circular de l'atzucac on acaba el passatge, al centre, envoltat de cases que tallen el passatge.

Tipus de nom: descriptiu

Tipus de via: passatge

Nom: Cerdanya

Ubicació: D1

Informació:

La Cerdanya és una comarca natural de Catalunya, que es divideix administrativament en dues parts: l'Alta Cerdanya (França) i la Baixa Cerdanya (Espanya). Està situada als Pirineus Catalans, a la capçalera del riu Segre.

Tipus de nom: topònim

Tipus de via: carrer

Nom: Colom

Ubicació: C3

Informació:

Cristòfor Colom (Gènova o possible origen català, 1436-1451 - Valladolid, 20 de maig de 1506) fou un navegant, cartògraf, almirall, virrei i governador general de les Índies al servei de la Corona de Castella i els Reis Catòlics. Després de múltiples navegacions formà les seves idees cosmogràfiques i el seu pla de descobriment, però, en ser rebutjat a la cort de Portugal, ho reintentà a la de Castella. Arribà a Amèrica i descobrí aquest "nou" continent per als europeus, tot i que ell estava convençut que havia arribat a l'Índia, obrint així noves rutes marítimes i donant peu a la colonització i explotació del continent.

Tipus de nom: persona

Tipus de via: carrer

Nom: Colom

Ubicació: B3

Informació:

Vegeu la fitxa anterior, del carrer Colom.

Tipus de nom: persona

Tipus de via: passatge

Nom: Corts

Ubicació: G3

Informació:

Aquesta és la carretera que porta a Corts (a vegades escrit com a carretera de “Cors”), un veïnat del municipi de Cornellà del Terri (Pla de l’Estany), situat al sud del pla de Banyoles i a la riba dreta de la riera Matamors. Té 153 habitants (2009), l’església de Sant Julià i troballes arqueològiques de l’època romana.

Tipus de nom: topònim

Tipus de via: carretera

Nom: Corts, de

Ubicació: G3

Informació:

- Aquest és el passatge que connecta amb la carretera Corts, descrita a la fitxa anterior.
- El 17 de maig de 2004, el Ple de l’Ajuntament aprovà el nom d’aquest nou carrer.

Tipus de nom: topònim

Tipus de via: passatge

Nom: Diamant, del

Ubicació: D3

Informació:

- El nom d’aquesta plaça ret homenatge a la novel·la homònima de Mercè Rodoreda, considerada l’escriptora de llengua catalana contemporània més influent dintre i fora de Catalunya. *La plaça del Diamant* és una novel·la psicològica publicada per primer cop el 1962 i que ha estat traduïda a més de

trenta idiomes. Es considera l'obra principal de Rodoreda i és un clàssic de la literatura catalana de postguerra. L'acció de la novel·la se situa en una plaça del barri de Gràcia de Barcelona amb el mateix nom.

- El 27 de juliol de 2005, el Ple de l'Ajuntament aprovà el nom d'aquest nou carrer.

Tipus de nom: altres

Tipus de via: plaça

Nom: Dr. Fleming

Ubicació: C3

Informació:

Alexander Fleming (Lochfield, Escòcia, 6 d'agost de 1881 - Londres, 11 de març de 1955) fou un biòleg i bacteriòleg escocès famós pel descobriment de la penicil·lina. El 1945 fou guardonat amb el Premi Nobel de Medicina o Fisiologia, juntament amb Howard Florey i Ernest Boris Chain. Se'l pot considerar el descobridor dels antibiòtics i qui obrí pas per aquests medicaments, que han estat decisius per la immunització de les malalties provocades pels bacteris.

Tipus de nom: persona

Tipus de via: carrer

Nom: Emilia Xargay

Ubicació: E3

Informació:

Emília Xargay i Pagès (Sarrià de Ter, Gironès, 22 de novembre de 1927 - l'Escala, Alt Empordà, 28 de desembre de 2002) fou una pintora i escultora catalana. Tot i això, també experimentà amb l'orfebreria, el mural, la ceràmica, el dibuix, els cartells, els tapissos, etc. Les seves obres estan marcades per una forta presència de les figures geomètriques i un gran expressionisme. Fou una de les fundadores del grup Indika el 1951 i formà part del Cercle d'Art d'Avui. El 1992 fou guardonada amb la Creu de Sant Jordi.

Tipus de nom: persona

Tipus de via: carrer

Nom: Empordà

Ubicació: E3

Informació:

Porta aquest nom en honor a la comarca gironina de l'Empordà. És una comarca històrica sense ús administratiu, que es divideix en les comarques administratives: l'Alt Empordà i el Baix Empordà. Aquesta regió compta amb una personalitat molt definida. La seva costa s'anomena Costa Brava.

Tipus de nom: topònim

Tipus de via: carrer

Nom: Empúries

Ubicació: D1

Informació:

Porta aquest nom en honor a l'antiga ciutat d'Empúries (en grec antic: Ἐμπόριον, Empòrion 'mercat'; en llatí: Emporiae). Fou una antiga colònia grega i posteriorment romana, situada a la costa del golf de Roses, a l'actual municipi de l'Escala (Alt Empordà). El conjunt arqueològic d'Empúries és l'excavació arqueològica de major durada a Catalunya i és candidat a Patrimoni de la Humanitat de la UNESCO.

Tipus de nom: topònim

Tipus de via: carrer

Nom: Enric Granados

Ubicació: E2

Informació:

Enric Granados i Campiña (Lleida, Segrià, 1867 - canal de la Mònega, 1916), nascut Pantaleón Enrique Joaquín Granados i Campiña, fou un compositor, pedagog i pianista català. Formà part de l'escola catalana moderna de piano, iniciada per Pere Tintorer, amb obres com les *Danzas españolas* (1890) i la suite *Goyescas* (1911). Creà una escola de piano a Barcelona anomenada Acadèmia Granados. En un viatge de retorn a Espanya, tornant de celebrar un concert a la Casa Blanca, feu escala a Londres, on embarcà a la nau Sussex, que fou torpedinada per l'armada alemanya al canal de la Mònega, la qual cosa causà la seva mort.

Tipus de nom: persona

Tipus de via: carrer

Nom: Entorn, de l'

Ubicació: E3 F3

Informació:

Es troba just a davant del pavelló municipal de Porqueres (2002), ubicat al carrer Montseny, al costat de l'escola l'Entorn. Es pot suposar que la plaça rep el seu nom de l'escola, que al seu torn fou triat pel compromís de l'escola amb el medi ambient.

Tipus de nom: activitat, edifici o objecte

Tipus de via: plaça

Nom: Escoles de Miànigues

Ubicació: B2

Informació:

Nom posat en honor de les antigues escoles de Miànigues, abans situades al carrer que anomenen actualment.

Tipus de nom: activitat, edifici o objecte

Tipus de via: carrer

Nom: Església

Ubicació: F2

Informació:

Es pot suposar que el nom “Església” fa referència a l'església romànica de Sant Andreu de Mata, a Porqueres, que està situada quasi al final d'aquest carrer. És del segle XIII i està inclosa en l'Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya.

Tipus de nom: activitat, edifici o objecte

Tipus de via: carrer

Nom: Estació, de l'

Ubicació: F2

Informació:

S'anomena així perquè es troba davant de l'antiga estació del carrilet de Mata. Aquesta formava part de la línia Palamós-Girona-Banyoles, inaugurada el 1887 i clausurada per l'estat el 1956. Se'l coneixia com a *Tren Pinxo de Banyoles*. Actualment, només en queda el Baixador de Mata, antiga instal·lació ferroviària, ara transformat en un petit museu sobre l'antic tren.

Tipus de nom: activitat, edifici o objecte

Tipus de via: plaça

Nom: Estació

Ubicació: E3 F3

Informació:

Aquest és el carrer que porta a la plaça de l'Estació (descrita a la fitxa anterior); s'anomenen de la mateixa manera.

Tipus de nom: activitat, edifici o objecte

Tipus de via: carrer

Nom: Eugeni d'Ors

Ubicació: F3

Informació:

Eugeni d'Ors i Rovira (Barcelona, 28 de setembre de 1881 - Vilanova i la Geltrú, Garraf, 25 de setembre de 1954), de pseudònims Octavi de Romeu, i Xènius, fou un escriptor i filòsof català. Col·laborà amb diverses publicacions catalanes amb poemes, articles de pensament polític i de crítica literària i artística. Fou l'iniciador del moviment noucentista, que trencà amb l'estètica del Modernisme. Algunes de les seves obres més destacades foren *Glosari* (entre el 1906 i el 1917), *La Ben Plantada* (1911) i *Gualba, la de mil veus* (1915). Visqué a París i Madrid, i viatjà per l'Amèrica del Sud. El 1937 ingressà a la Falange i es convertí en un dels intel·lectuals més destacats del règim franquista.

Tipus de nom: persona

Tipus de via: carrer

Nom: Ferrer i Bassa

Ubicació: G3

Informació:

Ferrer Bassa fou un pintor i miniaturista del segle XIV. Es considera la primera figura de valor internacional de la pintura catalana. Es coneix ben poca cosa de la seva vida, però sabem que rebé encàrrecs d'Alfons III i de Pere III, decorà els murs de dues capelles de l'església antiga de Sitges i que introduí la pintura italogòtica als Països Catalans. De les seves obres se'n conserva un fragment de retaule amb escenes de la vida de sant Bernat, al Museu de Vic, i la decoració mural a l'oli de la capella de Sant Miquel, al claustre del monestir de Pedralbes de Barcelona (1346), on es representen escenes de la Passió de Crist i dels goigs de la Mare de Déu.

Tipus de nom: persona

Tipus de via: carrer

Nom: Formentera

Ubicació: G3

Informació:

- Porta aquest nom en honor de Formentera, que és una de les illes Pitiüses. Consta d'un únic municipi homònim i una superfície de 83,2 km² (és l'illa habitada amb menys superfície de les Illes Balears). Està situada a l'extrem meridional, separada de l'illa d'Eivissa per un pas d'aigua i d'illots de 7 quilòmetres de longitud anomenat es *Freus*.
- El Sr. Xavi Gifra, l'exalcalde de Porqueres, en l'entrevista amb l'autora del treball, explicà que quan es va fer la Zona Esportiva de Miànigues es va decidir de posar noms d'illes Balears als nous carrers. Aquests són: el c. Formentera, el c. Menorca, el c. Mallorca, i el passeig de la Mediterrània.

Tipus de nom: topònim

Tipus de via: carrer

Nom: Formiga

Ubicació: B2

Informació:

Rep aquest nom perquè està situat al veïnat de la Formiga i al Pla de la Formiga. Fins al segle XIX, la zona del Pla de l'Ametller i del Pla de la Formiga formaven un conjunt denominat Pla de la Formiga. A Banyoles hi ha un carrer amb el mateix nom que porta a aquest veïnat de Porqueres i al Pla de la Formiga.

Tipus de nom: topònim

Tipus de via: carrer

Nom: Gabriel Ferrater

Ubicació: F3 G3

Informació:

Gabriel Ferrater i Soler (Reus, Baix Camp, 20 de maig de 1922 - Sant Cugat del Vallès, Vallès Occidental, 27 d'abril de 1972) fou un escriptor, lingüista, poeta, crític i traductor català. És considerat el primer poeta modern de la literatura catalana de la

postguerra, i el més influent en la joventut i els poetes posterior. Algunes de les seves obres més destacades són: *Da nuces pueris* (1960), *Menja't una cama* (1962), *Les dones i els dies* (1968), etc. Se suïcidà el 27 d'abril de 1972 amb 49 anys.

Tipus de nom: persona

Tipus de via: carrer

Nom: Garrotxa

Ubicació: D1

Informació:

Porta aquest nom en honor a la comarca gironina de la Garrotxa. Limita amb les comarques del Ripollès, Osona, la Selva, el Gironès, el Pla de l'Estany, l'Alt Empordà i el Vallespir. Es troba a l'alta conca del Fluvià i les capçaleres dels rius Brugent i Llémena. Té una extensió de 735,39 km² i és coneguda pels seus volcans. Es pot considerar dues subcomarques: l'anomenada *alta Garrotxa*, que es refereix al sector al nord de la vall del Fluvià, i l'anomenada *comarca d'Olot*, que ocupa la part meridional. La paraula "garrotxa" significa terra aspra, trencada, de mala petja.

Tipus de nom: topònim

Tipus de via: carrer

Nom: Gironès

Ubicació: D1

Informació:

Porta aquest nom en honor a la comarca gironina del Gironès. Limita amb les comarques de la Selva, el Baix Empordà, l'Alt Empordà, el Pla de l'Estany i la Garrotxa. Té una extensió de 575,4 km² i la seva capital és Girona. Forma part de la vegueria de les Comarques Gironines.

Tipus de nom: topònim

Tipus de via: carrer

Nom: Gra, del

Ubicació: F1

Informació:

- Es troba a prop de la plaça de l'Església i de la vella església de Mata, l'Església de Sant Andreu de Mata.
- El 2003, juntament amb el carrer Pau Casals, fou urbanitzada per l'Ajuntament de Porqueres.
- Se suposa que el nom fa referència a l'activitat que es feia en aquesta zona, o bé a la gran importància de l'agricultura en el passat de Porqueres.

Tipus de nom: activitat, edifici o objecte

Tipus de via: plaça

Nom: Gregal

Ubicació: E3

Informació:

- El gregal és el vent del nord-est
- Més informació a la fitxa de la plaça Rosa dels vents.

Tipus de nom: vent

Tipus de via: carrer

Nom: Guillem de Cabestany

Ubicació: D3

Informació:

Guillem de Cabestany (Rosselló, 1162? - Rosselló, 1212?), o Guilhem de Cabestanh en grafia occitana, fou un trobador català en llengua occitana. De la seva vida real no se'n saben gaires coses, però en les biografies provençals se li atribuï la *Llegenda del cor menjat*. Aquesta explica que el trobador estigué enamorat de Saurimonda de Navata, muller de Ramon de Castell-Rosselló, que, gelós, el matà i

donà el seu cor a la dama perquè se'l mengés. Ella, en descobrir-ho, se suïcidà. Del trobador només se'n conserven nou cançons (dues d'atribució dubtosa), la més famosa essent *Lo dous cossire* (en català, *El dolç neguit*).

Tipus de nom: persona

Tipus de via: carrer

Nom: Guimerà

Ubicació: G3

Informació:

- Aquest és el passatge que connecta el carrer Marià Benlliure i el carrer Àngel Guimerà.
- Vegeu la fitxa del carrer Àngel Guimerà.

Tipus de nom: persona

Tipus de via: passatge

Nom: Illa, de l'

Ubicació: B1

Informació:

- Està situat a la urbanització Casellas d'Avall.
- Es pot suposar que el nom es refereix a "l'illa" (segons el DIEC2, "En una població, edifici o conjunt de cases contigües separat dels altres pels carrers, les places, etc.") que aquest carrer, juntament amb la pujada de Cal Rei, forma.

Tipus de nom: descriptiu

Tipus de via: carrer

Nom: Indústria

Ubicació: G2

Informació:

Probablement el nom fa referència al tipus d'activitat que es du a terme en el lloc on es troba, la zona industrial del Terri, creada el 2003.

Tipus de nom: activitat, edifici o objecte

Tipus de via: carrer

Nom: Isaac Albeniz

Ubicació: D2 E3

Informació:

Isaac Albéniz i Pascual (Camprodon, Ripollès, 29 de maig de 1860 - Kanbo, Lapurdi, País Basc francès, 18 de maig de 1909) fou un compositor i pianista català de renom internacional. Escrigué obres per a piano, òperes, cançons i temes orquestrals i de cambra. Era un nen prodigi (feu el seu primer concert amb quatre anys) i viatjà per tot el món. S'inspirà principalment per la península Ibèrica i els seus paisatges. Algunes de les seves obres més destacades són: *Chants d'Espagne* (1892), *Pepita Jiménez* (1896), *Iberia* (1908)... Morí de nefritis a 48 anys; França li concedí la Creu de la Legió d'Honor, a petició de Fauré, Debussy, Dukas, d'Indy i Lalo, abans de morir.

Tipus de nom: persona

Tipus de via: carrer

Nom: Isidre Nonell

Ubicació: F2

Informació:

Isidre Nonell i Monturiol (Barcelona, 30 de novembre de 1872 - Barcelona, 21 de febrer de 1911) fou un pintor i dibuixant català, considerat dels més destacats de principis del segle XX. Fou una figura bàsica del postmodernisme català, que destacà per pintar temes que no estaven de moda i, fins i tot, resultaven incòmodes a la seva època, com la figura de les gitanes. La seva obra més destacada és *La*

Paloma (1904), i se'l coneix per la frase "jo pinto i prou", en resposta als qui teoritzaven sobre les seves obres. Morí prematurament a 38 anys.

Tipus de nom: persona

Tipus de via: plaça

Nom: Isidre Nonell

Ubicació: F2

Informació:

Aquest és el carrer que porta a la plaça Isidre Nonell, descrita a la fitxa anterior.

Tipus de nom: persona

Tipus de via: carrer

Nom: J. V. Foix

Ubicació: F1

Informació:

Josep Vicenç Foix i Mas (Sarrià, Barcelona, 28 de gener de 1893 - Barcelona, 29 de gener de 1987), que signava J.V. Foix, fou un poeta, periodista i assagista català, dels més destacats de les avantguardes literàries catalanes. Fou un dels fundadors d'Acció Catalana (1922) i redactor de *L'amic de les arts* (1926-1928) de Sitges, i de *Quaderns de Poesia* (1935-1936), on es troben la majoria dels seus textos teòrics sobre l'avantguarda. El 1962 es convertí en membre de l'Institut d'Estudis Catalans. Rebé nombroses distincions, entre elles el Premi d'Honor de les Lletres Catalanes (1973), la Medalla d'Or de la Generalitat de Catalunya (1981) i el Premi Nacional de les Lletres Espanyoles (1984). Les seves obres més destacades són: *Sol, i de dol* (1947), *Les irreals omegues* (1949) i *Onze nadals i un cap d'any* (1960).

Tipus de nom: persona

Tipus de via: carrer

Nom: Jacint Verdaguer

Ubicació: E2

Informació:

Jacint Verdaguer i Santaló (Folgueroles, Osona, 17 de maig de 1845 - Vallvidrera, Barcelona, 10 de juny de 1902), conegut com a mossèn Cinto Verdaguer, fou un gran poeta i escriptor romàntic català. Per culpa d'una malaltia, el 1874 entrà de capellà a la Companyia Transatlàntica dels marquesos de Comillas, i en uns vint mesos feu la travessia d'Amèrica nou vegades i recuperà la salut. Llavors residí al palau dels marquesos a Barcelona fins al 1893. D'aquesta manera es veié proveït d'una llibertat idònia per escriure i viatjar molt extensament. Però la caritat excessiva i la pràctica d'exorcismes feren que les autoritats eclesiàstiques el fessin fora de Barcelona. Algunes de les seves obres més destacades són: *L'Atlàntida* (1877), *Canigó* (1886), *En defensa pròpia* (1895-97), i moltes més. És una figura molt destacada i estimada pels catalans (a més, fou un àvid excursionista i recorregué quasi tota Catalunya a peu), i els seus poemes (alguns musicats posteriorment) formen part de l'imaginari popular català.

Tipus de nom: persona

Tipus de via: carrer

Nom: Jaume Balmes

Ubicació: E2

Informació:

Jaume Balmes i Urpià (Vic, 1810 - Vic, 1848) fou un pensador, publicista, polític i clergue catòlic català. Durant el segle XIX i part del segle XX, fou dels filòsofs més llegits del pensament catòlic a Catalunya, Espanya i Europa. De les seves obres en cal destacar: *Pío IX* (1850) i *Escritos póstumos del Dr. D. Jaime Balmes* (1850).

Tipus de nom: persona

Tipus de via: carrer

Nom: Jaume Pahissa

Ubicació: D3 E3

Informació:

Jaume Pahissa i Jo (Barcelona, 8 d'octubre de 1880 - Buenos Aires, 27 d'octubre de 1969) fou un compositor i director d'orquestra català. El 1937 s'hagué d'exiliar a l'Argentina i s'instal·là definitivament a Buenos Aires, on morí el 1969. Fou un dels fundadors de l'Agrupació d'Ajut a la Cultura Catalana a Buenos Aires.

Tipus de nom: persona

Tipus de via: carrer

Nom: Joan Estany

Ubicació: F1

Informació:

El Sr. Xavi Gifra, l'exalcalde de Porqueres, en l'entrevista amb l'autora del treball explicà que aquest carrer s'anomena així com a homenatge a Joan Estany, el primer alcalde de Porqueres en democràcia, que hi visqué.

Tipus de nom: persona

Tipus de via: carrer

Nom: Joan Fuster

Ubicació: C3

Informació:

Joan Fuster i Ortells (Sueca, Ribera Baixa, 23 de novembre de 1922 - Sueca, Ribera Baixa, 21 de juny de 1992) fou un escriptor valencià en llengua catalana. Escrigué i investigà sobre lingüística, història, filosofia, turisme... És considerat un dels assagistes en català més importants del segle XX i de després de la Guerra Civil Espanyola. Conegut sobretot per l'assaig històric *Nosaltres, els valencians* (1962), a partir de la dècada del 1950 fou un autèntic referent en el moviment de represa i normalització del valencià al País Valencià.

Tipus de nom: persona

Tipus de via: carrer

Nom: Joan Gris

Ubicació: F2 F3

Informació:

Juan Gris (Madrid, 23 de març de 1887 - París, 11 de maig de 1927), nom amb el qual es coneix José Victoriano González Pérez, fou un pintor castellà, considerat un dels mestres del cubisme. Les seves obres més destacades són: *Retrat de Pablo Picasso* (1912), *La botella d'anís* (1914), *Carafe and Book* (1920) i *La Catifa blava* (1925).

Tipus de nom: persona

Tipus de via: carrer

Nom: Joan Maragall

Ubicació: C2

Informació:

Joan Maragall i Gorina (Barcelona, 10 d'octubre de 1860 - Barcelona, 20 de desembre de 1911) fou un poeta i escriptor català. Fou una figura cabdal de la poesia modernista del canvi de segle XIX al XX i un dels intel·lectuals catalans més influents de tots els temps. Desenvolupà la "teoria de la paraula", que defensava l'espontaneïtat i la simplicitat. Era de creences catòliques i conservadores, estigué molt involucrat en la política. Traduí al català obres de Goethe, Nietzsche, Novalis, Homer, etc. Algunes de les seves obres més destacades són: *L'oda infinita* (1888), *La vaca cega* (1893) i *Visions & Cants* (1900).

Tipus de nom: persona

Tipus de via: carrer

Nom: Joan Miró

Ubicació: F2

Informació:

Joan Miró i Ferrà (Barcelona, 20 d'abril de 1893 - Palma, 25 de desembre de 1983) fou un pintor i escultor català, considerat un dels màxims representants del surrealisme. S'interessà per treballar el subconscient i el seu país en les seves obres. Algunes de les seves obres més destacades són: *La masia* (1921-22), *Gos bordant a la lluna* (1926), *El segador* (1938), etc. També és obra seva el logotip de la Caixa, de l'any 1981. El 1975 es fundà la Fundació Joan Miró a la muntanya barcelonina de Montjuïc, un centre cultural i artístic amb la funció de difondre les noves tendències de l'art contemporani, que compta amb un gran fons d'obres donades per Miró.

Tipus de nom: persona

Tipus de via: carrer

Nom: Joaquim Vayreda

Ubicació: D3

Informació:

Joaquim Vayreda i Vila (Girona, 23 de maig de 1843 - Olot, Garrotxa, 31 d'octubre de 1894) fou un pintor català i un dels paisatgistes catalans més destacats del segle XIX. El 1869 fundà el Centre Artístic-Cultural a Olot amb un grup d'amics. Estudià a Barcelona amb Martí i Alsina, i viatjà a París per ampliar la seva formació; la seva pintura fou influïda per l'escola de Barbizon de França i per l'impressionisme.

Tipus de nom: persona

Tipus de via: carrer

Nom: Josep Carner

Ubicació: G3

Informació:

- Josep Carner i Puig-Oriol (Barcelona, 9 de febrer de 1884 - Brussel·les, 4 de juny de 1970) fou un poeta, periodista, traductor i escriptor català. És conegut com "el príncep dels poetes catalans" i és el màxim representant de la poesia

noucentista. Les seves obres més destacades són: *Els fruits saborosos* (1906), *Auques i ventalls* (1914), *El cor quiet* (1925) i el poema *Nabí* (1941). Al final de la Guerra Civil espanyola, a causa de les seves fermes conviccions catalanistes i democràtiques, s'hagué d'exiliar de Catalunya i no hi pogué tornar a residir.

- El 17 de maig de 2004, el Ple de l'Ajuntament aprovà el nom d'aquest nou carrer.

Tipus de nom: persona

Tipus de via: carrer

Nom: Josep Llimona

Ubicació: C2 C3

Informació:

Josep Llimona i Bruguera (Barcelona, 8 d'abril de 1863 - Barcelona, 27 de febrer de 1934) fou un escultor, considerat dels millors representants de l'escultura modernista catalana. D'entre les seves obres més destacades hi ha: *Ramon Berenguer III el Gran* (1888), a Barcelona, el fris de l'Arc del Triomf de Barcelona, *Desconsol* (1907), el *Monument al Doctor Robert* (1910), a la plaça de Tetuan de Barcelona, estàtua de *Sant Jordi* (1924), etc.

Tipus de nom: persona

Tipus de via: carrer

Nom: Josep Maria Sert

Ubicació: E2 F3

Informació:

Josep Maria Sert i Badia (Barcelona, 21 de desembre de 1874 - Barcelona, 27 de novembre de 1945) fou un pintor català de projecció internacional. Rebé nombrosos encàrrecs de decoració d'edificis públics i privats com: la Catedral de Vic, el Saló de les Cròniques (Ajuntament de Barcelona), el Palau Maricel (Sitges), i d'altres a França, Bèlgica, Itàlia, Gran Bretanya, els Estats Units i Suïssa.

Tipus de nom: persona

Tipus de via: carrer

Nom: Josep Pla

Ubicació: F3

Informació:

Josep Pla i Casadevall (Palafrugell, Baix Empordà, 8 de març de 1897 - Llofriu, Baix Empordà, 23 d'abril de 1981) fou un escriptor i periodista català, i un gran referent de la literatura catalana. Se'l considera el prosista més important de la literatura catalana del segle XX. La seva extensa obra literària, de tipus costumista, fou essencial per a la modernització de la llengua catalana i és un gran testimoni del segle XX. La seva obra més destacada és *El quadern gris* (1966).

Tipus de nom: persona

Tipus de via: carrer

Nom: Joventut

Ubicació: E2

Informació:

- El DIEC2 defineix la paraula “joventut” com a “Període de la vida entre la infantesa i l'edat madura” i sinònima de “jovent”.
- Es pot suposar que el nom vol retre homenatge a la joventut de Porqueres i reforçar el compromís de l'Ajuntament de Porqueres amb els joves del municipi, que es veu evidenciat per la iniciativa “l'àrea de Joventut de l'Ajuntament de Porqueres”, que subvenciona i proporciona activitats dirigides als joves.

Tipus de nom: polític o ideològic

Tipus de via: carrer

Nom: Juli Garreta

Ubicació: E3 F3

Informació:

Juli Garreta i Arboix (Sant Feliu de Guíxols, Baix Empordà, 12 de març del 1875 - Sant Feliu de Guíxols, Baix Empordà, 2 de desembre del 1925) fou un músic català i un dels compositors sardanistes més eminents. Aconseguí convertir la música de la sardana en una forma apta per al concert i contribuí a la seva projecció internacional. Escriví més de setanta-cinc sardanes; en destaquen: *Llicorella* (1908), *Suite empordanesa* (1919), *A en Pau Casals* (1920), *Isabel* (1920), *Giberola* (1920), *La pedregada* (1921), *Pastoral* (1921), *Juny* (1921)...

Tipus de nom: persona

Tipus de via: carrer

Nom: Límits

Ubicació: E1

Informació:

Aquest carrer està compartit amb Banyoles. El lloc web *Carrers de Banyoles* diu el següent:

- “En obrir-se aquest nou vial compartit pels municipis de Banyoles i Porqueres, l’Ajuntament de Porqueres va decidir conjuntament amb el de Banyoles de posar-li el nom dels Límits.
- La definició de Límit és la següent: “Part extrema, punt, on termina un territori, una extensió qualsevol”
- En aquest lloc, doncs, es marcava (i es marca encara avui dia) la ratlla geogràfica entre el municipi de Banyoles i l’actual municipi de Porqueres. Per aquesta raó no es fa estrany que aquest nom hagi esdevingut un topònim del lloc i, en posar-lo a un carrer, és una manera de conservar-lo i incorporar-lo a l’urbanisme comú de Banyoles i Porqueres.
- Aquest nom de carrer es va aprovar en el ple municipal del dia 24 d’abril de 2006.”

Tipus de nom: descriptiu

Tipus de via: carrer

Nom: Llebeig

Ubicació: E3

Informació:

- El llebeig és el vent càlid que ve del sud-oest. Normalment s'associa a les pluges.
- Més informació a la fitxa de la plaça Rosa dels vents.

Tipus de nom: vent

Tipus de via: carrer

Nom: Llevant

Ubicació: E1 E2

Informació:

- El llevant és el vent que ve de l'est.
- Més informació a la fitxa de la plaça Rosa dels vents.

Tipus de nom: vent

Tipus de via: carrer

Nom: Llibertat

Ubicació: F2

Informació:

- El DIEC2 defineix la paraula "llibertat" de les següents maneres, entre d'altres:
 - "Estat o condició de qui és lliure, de qui no està subjecte a un poder estrany, a una autoritat arbitrària, de qui no està constret per una obligació, un deure, una disciplina, una condició onerosa, etc."
 - "Estat dels ciutadans els drets i els privilegis dels quals estan protegits per una comunitat civil organitzada, dels ciutadans que participen de la

vida pública exercint un control sobre llur govern i dels ciutadans que són lliures en tot allò que la llei no prohibeix.”

- Es pot suposar que el nom vol celebrar o reivindicar la llibertat dels Països Catalans arrabassada per la dictadura franquista. Així com, la llibertat com a dret fonamental de les persones.

Tipus de nom: polític o ideològic

Tipus de via: rambla

Nom: M. A. Salvà

Ubicació: G3

Informació:

- Maria Antònia Salvà i Ripoll (Palma, Mallorca, 4 de novembre de 1869 - Lluçmajor, Mallorca, 29 de gener de 1958) fou una poeta i traductora mallorquina. És considerada la primera poeta moderna en llengua catalana i està vinculada a la Renaixença mallorquina. La seva poesia és la màxima realització de l'Escola Mallorquina, en el sentit que recrea el seu paradís perdut, el paisatge del pla de l'illa de Mallorca, i es caracteritza per transformar el quotidià en matèria poètica. Fou àmpliament reconeguda pels seus contemporanis. Algunes de les seves obres més destacades són: *Jocs de nins* (1903), *Poesies* (recull poètic del 1910), *Espigues en flor* (1926), *Entre el record i l'enyorança* (volum de proses autobiogràfiques del 1955).
- El 17 de maig de 2004, el Ple de l'Ajuntament aprovà el nom d'aquest nou carrer.

Tipus de nom: persona

Tipus de via: carrer

Nom: Mallorca

Ubicació: B2

Informació:

- Porta aquest nom en honor de Mallorca, la més gran de les Illes Balears, que ocupa la posició central dintre l'arxipèlag.
- El Sr. Xavi Gifra, l'exalcalde de Porqueres, en l'entrevista amb l'autora del treball, explicà que quan es va fer la Zona Esportiva de Miànigues es va decidir de posar noms d'illes Balears als nous carrers. Aquests són: el c. Formentera, el c. Menorca, el c. Mallorca, i el passeig de la Mediterrània.

Tipus de nom: topònim

Tipus de via: carrer

Nom: Manel Saderra

Ubicació: E3

Informació:

- Manuel Saderra i Puigferrer (Tortellà, Garrotxa, 1908 - Porqueres, Pla de l'Estany, 6 de març de 2000) fou un músic i compositor de sardanes. Fou un gran innovador del gènere; escriví unes vuitanta sardanes, que barrejaven la composició popular i la culta. També feu una gran labor de divulgació per l'Empordà, el Gironès i el Rosselló. Les seves obres més destacades són: *El llac encantat* (1942), *Fausta* (1943), *Poruga* (1944), *Júlia* (1946), *Gelosa* (1950) i *Santfeliuena* (1979); si bé la més popular i emblemàtica és *Somni* (1947). El 1993 se li concedí la Creu de Sant Jordi.
- El Sr. Xavi Gifra, l'exalcalde de Porqueres, en l'entrevista amb l'autora del treball explicà que l'Ajuntament de Porqueres va dedicar aquest parc a Manel Saderra l'any 1999, i que a Saderra, que encara era viu, li va fer molta il·lusió. Al parc hi ha una escultura de pedra que representa el rostre de Manel Saderra feta per Xicu Cabanyes, amb una placa dels noms d'algunes de les seves sardanes i el següent missatge gravat a la pedra: "L'Ajuntament a Manel Saderra, compositor i veí de Porqueres, 1999".

Tipus de nom: persona

Tipus de via: parc

Nom: Mare de Déu del Mont

Ubicació: G3 H3

Informació:

La serra del Mont, coneguda popularment amb el nom de “la Mare de Déu del Mont”, és un massís muntanyós del Prepirineu, situat al municipi d’Albanyà (Alt Empordà). El nom es deu al santuari de la Mare de Déu del Mont, que es troba sobre el pic més alt (1.124 m) de la serra. Els orígens del santuari es remunten a la fundació del monestir benedictí de Sant Llorenç del Mont (1222). Aquest, en el segle XIV, donà origen a l’actual santuari. També se’l coneix com a la “Porta del Pirineu”. Jacint Verdaguer, durant la seva estada al santuari el 1884, li dedicà alguns versos.

Tipus de nom: accident geogràfic

Tipus de via: carrer

Nom: Maria Aurèlia Campmany

Ubicació: H3

Informació:

Maria Aurèlia Campmany i Farnés (Barcelona, 3 d’agost de 1918 - Barcelona, 2 d’octubre de 1991) fou una escriptora, novel·lista, dramaturga i assagista catalana del moviment realista. Antifranquista i feminista, durant els anys quaranta participà en activitats culturals clandestines. Rebé el Premi Joanot Martorell el 1948 amb *El cel no és transparent* i el Premi Sant Jordi de novel·la el 1968 amb l’obra *Un lloc entre els morts*. Altres obres destacades seves són: *Necessitem morir* (1947) i *Feliçment, jo sóc una dona* (1969), entre d’altres. El 1982 rebé la Creu de Sant Jordi. També fou presidenta del PEN català entre 1979 i 1983.

Tipus de nom: persona

Tipus de via: carrer

Nom: Marià Benlliure

Ubicació: C3 D3 E3

Informació:

Marià Benlliure i Gil (el Grau, València, 8 de setembre de 1862 - Madrid, 9 de novembre de 1947) fou un escultor valencià. És autor d'un gran nombre de monuments a València (*Josep de Ribera, Patriarca Joan de Ribera, Marquès de Campo*, etc.), com també a la resta d'Espanya i a Amèrica del Sud. Rebé nombrosos premis oficials, i fou membre de l'Acadèmia de San Fernando.

Tipus de nom: persona

Tipus de via: carrer

Nom: Marià Fortuny

Ubicació: E2

Informació:

Marià Fortuny i Marsal (Reus, Baix Camp, 1838 - Roma, 1874) fou un pintor, dibuixant i gravador català, i una de les figures més destacades de la pintura catalana del segle XIX. En la seva curta vida (morí a 36 anys) viatjà i visqué a diversos indrets, com Granada, Sevilla, París, Londres, Nàpols, Roma, Marroc... Aquest últim, on anà amb l'encàrrec de pintar la guerra d'Àfrica, influí molt en la seva pintura i s'inicià en l'Orientalisme. Algunes de les seves obres més destacades són: *La batalla de Tetuan* (1862), *Cursa de braus, el matador ferit* (1867), *Brindis de l'espasa* (1868) i *La vicaria* (1870).

Tipus de nom: persona

Tipus de via: plaça

Nom: Mas, del

Ubicació: C1

Informació:

Es pot suposar que el nom d'aquest carrer, situat en la urbanització Casellas d'Avall, es deu a la Mas Casadevall, situada en un dels seus extrems. Aquesta masia fou construïda al segle VIII i habitada fins al segle XIX, i actualment és la seu de la Fundació Autisme Mas Casadevall, una fundació privada sorgida l'any 1988 per tenir

cura de les persones amb Trastorn de l'Espectre Autista (TEA), i com a espai de vida i treball.

Tipus de nom: activitat, edifici o objecte

Tipus de via: carrer

Nom: Mediterrània

Ubicació: A2 B2

Informació:

- Porta aquest nom en honor a la mar Mediterrània, també conegut com a *Mare Nostrum* o mar Mediterrani. És una mar continental i gairebé tancada situada entre Europa, al nord, Àfrica, al sud, i Àsia, a l'est. Comunica amb l'oceà Atlàntic per l'estret de Gibraltar, de 14 km d'amplada, i amb la mar Roja, i per tant l'oceà Índic, pel canal de Suez. Té una extensió aproximada de 2.500.000 km². És la mar que banya les costes de Catalunya.
- El Sr. Xavi Gifra, l'exalcalde de Porqueres, en l'entrevista amb l'autora del treball, explicà que quan es va fer la Zona Esportiva de Miàrigues es va decidir de posar noms d'illes Balears als nous carrers. Aquests són: el c. Formentera, el c. Menorca, el c. Mallorca, i el passeig de la Mediterrània.

Tipus de nom: topònim

Tipus de via: passeig

Nom: Menorca

Ubicació: A2

Informació:

- Porta aquest nom en honor a l'illa de Menorca, la situada a l'extrem oriental de l'arxipèlag de les Balears. Té una extensió de 701,84 km² i una personalitat diferenciada d'entre el conjunt de les Balears. El seu nom prové de les expressions llatines *Balearis Minor* (Menorca) i *Minorica* (Mallorca). S'hi parla el menorquí, un subdialecte del dialecte balear de la llengua catalana. Des de 1993 és Reserva de la Biosfera (UNESCO).

- El Sr. Xavi Gifra, l'exalcalde de Porqueres, en l'entrevista amb l'autora del treball, explicà que quan es va fer la Zona Esportiva de Miànigues es va decidir de posar noms d'illes Balears als nous carrers. Aquests són: el c. Formentera, el c. Menorca, el c. Mallorca, i el passeig de la Mediterrània.

Tipus de nom: topònim

Tipus de via: carrer

Nom: Mercè Rodoreda

Ubicació: D3

Informació:

Mercè Rodoreda i Gurguí (Barcelona, 10 d'octubre de 1908 - Girona, 13 d'abril de 1983) fou una escriptora catalana, considerada la més influent en llengua catalana contemporània i traduïda a més de quaranta llengües. Produí obres de tots els gèneres literaris (poesia, teatre, conte..) però destacà especialment en la novel·la (sobretot en la novel·la psicològica). Començà a escriure de molt jove, influïda per l'interès literari de la seva família. El 1939, en finalitzar la Guerra Civil espanyola, s'exilià, juntament amb un grup d'intel·lectuals, a Roissy-en-Brie, i més tard a París i a Bordeus. El 1973 pogué retornar definitivament a Catalunya. Algunes de les seves obres més destacades són: *Aloma* (1938), *La plaça del Diamant* (1962), *Mirall trencat* (1974), *Quanta, quanta guerra...* (1980), etc.

Tipus de nom: persona

Tipus de via: carrer

Nom: Merlant

Ubicació: B1 C1

Informació:

- Aquesta és la carretera que travessa la urbanització Casellas d'Avall i que porta a Merlant, que és un dels set pobles que formen el municipi de Porqueres. Està documentat des del segle X i l'església parroquial està dedicada a Sant Quirze i Santa Julita.

- Segons Grabuleda i Sala (2003), “*La paraula Merlant deriva de Merdant, i té el seu origen i significat en l’adjectiu merus que significa “pur”, “clar”. Aquest adjectiu s’aplica a l’aigua del torrent [de Merlant]*”.

Tipus de nom: topònim

Tipus de via: carretera

Nom: Mestral

Ubicació: E3 E4

Informació:

- El mestral és el vent que ve del nord-oest.
- Més informació a la fitxa de la plaça Rosa dels vents.

Tipus de nom: vent

Tipus de via: carrer

Nom: Mestre Minguet

Ubicació: E3

Informació:

L’anomenat mestre Minguet (Catalunya, segle XVI) fou un escultor que treballà per a la seu tarragonina. Allà, feu una notable imatge de Crist per al cor (1587).

Tipus de nom: persona

Tipus de via: carrer

Nom: Migdia

Ubicació: E1

Informació:

El nom segurament fa referència al Sud geogràfic.

Tipus de nom: altres

Tipus de via: carrer

Nom: Migjorn

Ubicació: C3

Informació:

- El migjorn és el vent que ve del sud.
- Més informació a la fitxa de la plaça Rosa dels vents.

Tipus de nom: vent

Tipus de via: carrer

Nom: Miquel Martí i Pol

Ubicació: G3 G4

Informació:

- Miquel Martí i Pol (Roda de Ter, Osona, 19 de març de 1929 - Vic, Osona, 11 de novembre de 2003) fou un poeta català, dels més populars del segle XX (de fet, la seva obra *Estimada Marta* (1978) és un dels llibres poètics més venuts de la literatura catalana). Els seus poemes parlen de la seva vida interior, de la lluita contra el franquisme i de l'esclerosi múltiple, malaltia que l'acompanyà des del 1969 fins a la mort. Algunes de les seves obres més destacades són: *Paraules al vent* (1954), *Estimada Marta* (1978) i *Llibre de les solituds* (1997). A més de rebre premis per obres individuals, rebé la Creu de Sant Jordi (1983), els premis Fastenrath (1978), d'Honor de les Lletres Catalanes (1991) i Nacional de Cultura (1998), i la Medalla d'Or de la Generalitat de Catalunya (1999). El 2019, a Roda de Ter, es creà la Fundació Miquel Martí i Pol, dedicada a preservar el seu llegat i difondre la seva obra.
- El 17 de maig de 2004, el Ple de l'Ajuntament aprovà el nom d'aquest nou carrer.

Tipus de nom: persona

Tipus de via: carrer

Nom: Mn. Ramon Avellana

Ubicació: E2 F2

Informació:

No s'ha trobat informació sobre Mossén Ramon Avellana.

Tipus de nom: persona

Tipus de via: carrer

Nom: Montseny

Ubicació: E2

Informació:

Porta aquest nom en honor al massís muntanyós del Montseny, que forma part de la Serralada Prelitoral. Està situada en el límit entre les comarques del Vallès Oriental, la Selva i Osona, i està constituït per tres conjunts muntanyosos diferenciats: el Pla de la Calma, el turó de l'Home i les Agudes, i el turó de Matagalls. Forma part del Parc Natural del Montseny, establert l'any 1977, i declarat Reserva de la Biosfera del Montseny per la UNESCO el 1978. Gaudeix d'una gran estima popular a Catalunya des de fa més d'un segle, així com interès artístic i literari.

Tipus de nom: accident geogràfic

Tipus de via: carrer

Nom: Montserrat Roig

Ubicació: F3

Informació:

Montserrat Roig i Fransitorra (Barcelona, 13 de juny de 1946 - Barcelona, 10 de novembre de 1991) fou una escriptora catalana de novel·les, contes, assaig, reportatges i articles periodístics. També dirigí diversos programes de televisió. Fou feminista i antifranquista, i participà activament en la política. Algunes de les seves obres més destacades són: *Molta roba i poc sabó... i tan neta que la volen* (1971, premi Víctor Català), *El temps de les cireres* (1977, premi Sant Jordi de novel·la),

Els catalans als camps nazis (1978). Morí prematurament a 45 anys de càncer de mama.

Tipus de nom: persona

Tipus de via: carrer

Nom: Narcís Monturiol

Ubicació: C2 C3

Informació:

Narcís Monturiol i Estarriol (Figueres, Alt Empordà, 29 de setembre de 1819 - Sant Martí de Provençals, Barcelonès, 6 de setembre de 1885) fou un inventor i polític català. És conegut per la invenció del primer submarí modern autònom: l'Ictineu.

Tipus de nom: persona

Tipus de via: carrer

Nom: Nou

Ubicació: F2

Informació:

Sovint, l'adjectiu "nou" s'aplica a carrers que han sorgit de l'expansió urbanística d'un antic nucli de població. Ara bé, en aquest cas concret no s'ha trobat documentació que especifiqui la seva data de construcció.

Tipus de nom: descriptiu

Tipus de via: carrer

Nom: Osona

Ubicació: D1 D2

Informació:

Porta aquest nom en honor de la comarca catalana d'Osona, situada a l'extrem nord-est de la Depressió Central catalana. Forma part de la regió natural de l'Alt Ter,

juntament amb les comarques del Ripollès i Lluçanès. La capital de la comarca és Vic, situada al centre.

Tipus de nom: topònim

Tipus de via: carrer

Nom: Pau Casals

Ubicació: F1

Informació:

Pau Casals i Defilló (el Vendrell, Baix Penedès, 29 de desembre de 1876 - San Juan, Puerto Rico, 22 d'octubre de 1973) fou un compositor, director d'orquestra i, sobretot, violoncel·lista català. Innovà en la interpretació del violoncel, que llavors fou adoptada per tots els violoncel·listes del món. La seva interpretació d'*El cant dels ocells* ha esdevingut un símbol de pau i llibertat a tot el món, i especialment dins del modernisme català.

Tipus de nom: persona

Tipus de via: carrer

Nom: Pedreres

Ubicació: D2 D3

Informació:

- Aquest és el carrer que porta a Les Pedreres, situat al sud-est del municipi, entre Miànigues i Mata, que és el poble més nou de Porqueres. Té una església, anomenada de Sant Joan, que fou edificada l'any 1975-1977. La Festa Major de les Pedreres és el 24 de juny, per Sant Joan.
- Segons Grabuleda i Sala (2003), "*Des fa segles, als llocs plans del municipi més o menys propers a l'estany, hi ha hagut pedreres [...]. Històricament hi ha constància de la utilització de la pedra per a la construcció a la zona que va des de Mata, passant per les Estunes i el Frigolet, fins a Usall. Inclús s'ha conservat aquest ús en un topònim, en el de les Pedreres*".

Tipus de nom: topònim

Tipus de via: carrer

Nom: Pere Calders

Ubicació: E1 E2

Informació:

Pere Calders i Rossinyol (Barcelona, 29 de setembre de 1912 - Barcelona, 21 de juliol de 1994) fou un escriptor, periodista i dibuixant català. Destacà especialment en el gènere contista. Combaté pel bàndol republicà durant Guerra Civil espanyola; quan s'acabà, s'exilià a Mèxic i hi visqué durant vint-i-tres anys. La seva obra més coneguda és *Cròniques de la veritat oculta* (1955, premi Víctor Català), tot i que fou l'estrena *Antaviana* (1978), una obra de teatre de Dagoll Dagom basada en contes de Calders, allò que es feu realment popular.

Tipus de nom: persona

Tipus de via: carrer

Nom: Pilar Moret

Ubicació: E2 F2

Informació:

No s'ha trobat informació sobre Pilar Moret.

Tipus de nom: persona

Tipus de via: carrer

Nom: Pirineus

Ubicació: C3

Informació:

Porta aquest nom en honor de la serralada dels Pirineus, situada al nord de la península Ibèrica, unint la península amb la resta d'Europa. Tenen una superfície total de 55.000 km². Els seus cims més elevats són: l'Aneto (3.404 m), el pic de

Posets (3.375 m), el Mont Perdut (3.355 m), la Punta d'Astorg (3.355 m) i la Maladeta (3.350 m).

Tipus de nom: accident geogràfic

Tipus de via: carrer

Nom: Pla de l'Estany

Ubicació: D1

Informació:

Porta aquest nom en honor de la comarca catalana del Pla de l'Estany, a la qual pertany Porqueres. Està situada a la plana de l'estany de Banyoles, i limita amb les comarques de la Garrotxa, l'Alt Empordà i el Gironès. Fou creada el 1988 i es compon d'onze municipis: Banyoles (la capital), Camós, Cornellà del Terri, Crespjà, Esponellà, Fontcoberta, Palol de Revardit, Porqueres, Sant Miquel de Campmajor, Serinyà i Vilademuls.

Tipus de nom: topònim

Tipus de via: carrer

Nom: Plaça, de la

Ubicació: D3

Informació:

- S'anomena així perquè aquest és el carrer que porta a la plaça del Diamant.
- El 27 de juliol de 2005, el Ple de l'Ajuntament aprovà el nom d'aquest nou carrer.

Tipus de nom: activitat, edifici o objecte

Tipus de via: carrer

Nom: Poetes, dels

Ubicació: G3

Informació:

- Es pot suposar que el nom d'aquesta plaça fa referència al fet que tots els carrers que l'envolten porten nom de poetes i escriptors (c. Riera Bertran, c. Miquel Martí i Pol, c. Víctor Català, c. Josep Carner, c. Guillem de Cabestany...).
- El 17 de maig de 2004, el Ple de l'Ajuntament aprovà el nom d'aquest nou carrer.

Tipus de nom: persona

Tipus de via: plaça

Nom: Pompeu Fabra

Ubicació: C3

Informació:

Pompeu Fabra i Poch (Gràcia, Barcelona, 20 de febrer de 1868 - Prada, Conflent, 25 de desembre de 1948) fou filòleg, gramàtic i lexicògraf català conegut com el "seny ordenador de la llengua catalana", ja que fou el capdavanter en la normativització lingüística de la llengua catalana. Estudià enginyeria industrial, però es dedicà a l'estudi del català de manera autodidacta. Algunes de les seves obres més destacades són: *Normes ortogràfiques* (1913) i *Diccionari General de la Llengua Catalana* (1931). Fou el 6è president de l'Institut d'Estudis Catalans, del 1917 al 1939, i conseller de la Generalitat a l'exili del 1945 al 1948. El 1939 es veié obligat a exiliar-se a França; visqué a París, Montpeller, Perpinyà i, finalment, morí a l'exili a Prada de Conflent.

Tipus de nom: persona

Tipus de via: carrer

Nom: Ponent

Ubicació: E1 E2

Informació:

- El ponent és el vent que ve de l'oest.

- Més informació a la fitxa de la plaça Rosa dels vents.

Tipus de nom: vent

Tipus de via: carrer

Nom: President Companys

Ubicació: E3

Informació:

Lluís Companys i Jover (el Tarròs, Urgell, 21 de juny de 1882 - Barcelona, 15 d'octubre de 1940) fou un polític català catalanista i republicà. Fou el primer president del Parlament de Catalunya (1932-1933), ministre del Govern Espanyol (segon semestre del 1933), president de la Generalitat de Catalunya republicana (1934 i 1936-1940) durant la Segona República Espanyola i president d'ERC (1933-1934). El 1939, Companys i altres membres del Govern, el lehendakari José Antonio Aguirre i Juan Negrín (president de la República Espanyola) fugiren i travessaren la frontera pel Coll de Lli fins a arribar a Les Illes, França. El 1940, Companys fou detingut per la Gestapo, per ordres de les autoritats espanyoles, i portat primer a Madrid, i després al Castell de Montjuïc a Barcelona. Allà li feren un consell de guerra i el condemnaren a mort. El 15 d'octubre de 1940 fou afusellat.

Tipus de nom: persona

Tipus de via: plaça

Nom: Puig, del

Ubicació: B1

Informació:

Està situada a la urbanització Casellas d'Avall. El nom segurament fa referència al Puig de les Gitanes o al Puig Clarà, tots dos situats a la vora d'aquesta urbanització.

Tipus de nom: accident geogràfic

Tipus de via: ronda

Nom: Puigsacalm

Ubicació: D1

Informació:

Porta aquest nom en honor de la muntanya del Puigsacalm, situada al municipi de la Vall d'en Bas, a la Garrotxa. Fa 1.515 m. i és el punt més alt de la Serralada Transversal; està inclòs en la llista dels 100 cims de la FEEC (Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya).

Tipus de nom: accident geogràfic

Tipus de via: carrer

Nom: Ramon Folch Torres

Ubicació: F2 F3

Informació:

Josep Maria Folch i Torres (Barcelona, 29 de febrer de 1880 - Barcelona, 15 de desembre de 1950) fou un novel·lista, narrador i autor teatral català. És considerat el creador del teatre català per a infants. És l'autor, entre altres obres, de les *Aventures extraordinàries d'en Massagran*.

Tipus de nom: persona

Tipus de via: carrer

Nom: Ramon Llull

Ubicació: C2 C3

Informació:

Ramon Llull (Palma, Mallorca?, 1232-1233 - Palma, Mallorca, 1315-1316) fou un escriptor, filòsof, teòleg i missioner mallorquí. Fou un dels primers escriptors a fer servir una llengua vulgar, en aquest cas el català, per escriure obres científiques. Havia estat un cortesà, fins que a trenta anys realitzà una transformació religiosa i decidí dedicar la seva vida a la conversió de no cristians al cristianisme. Escriví en català, occità, llatí i àrab, i viatjà extensament per a difondre el seu missatge. De la

seva extensa producció literària se'n conserven 260 obres: el *Romanç d'Evast e Blanquerna*, el *Llibre de meravelles*, el *Llibre de les bèsties* per citar-ne algunes.

Tipus de nom: persona

Tipus de via: carrer

Nom: Riera Bertran

Ubicació: G3

Informació:

- Joaquim Riera i Bertran (Girona, 25 de gener de 1848 - Barcelona, 15 de març de 1924) fou un polític i escriptor català. Fou alcalde de Girona i membre del partit federal de Francesc Pi i Maragall. Col·laborà en la premsa de la Renaixença catalana, fou Mestre en Gai Saber el 1890, fou un dels fundadors de l'Associació d'Autors Catalans, per a difondre el teatre català, i un escriptor extremadament prolífic.
- El 17 de maig de 2004, el Ple de l'Ajuntament aprovà el nom d'aquest carrer, juntament amb la seva prolongació pel sud-est, fins a la riera Codines.

Tipus de nom: persona

Tipus de via: carrer

Nom: Ripollès

Ubicació: D1

Informació:

Porta aquest nom en honor de la comarca del Ripollès, situada al vessant sud del Pirineu Oriental. Pertany a la regió natural de l'Alt Ter, però, administrativament, forma part de les Comarques gironines. La seva capital és Ripoll.

Tipus de nom: topònim

Tipus de via: carrer

Nom: Rocacorba

Ubicació: D3

Informació:

Porta aquest nom en honor de la muntanya de Rocacorba, que és una serra situada al municipi de Canet d'Adri, al Gironès. Té una elevació màxima de 992 metres; al cim hi ha el santuari de Rocacorba.

Tipus de nom: accident geogràfic

Tipus de via: carrer

Nom: Rosa dels Vents

Ubicació: E2

Informació:

- El DIEC2 defineix “rosa dels vents” de la següent manera: “Cercle que té marcats els trenta-dos rumbos en què es divideix l’horitzó”.
- Aquesta plaça s’anomena així perquè els carrers que en surten porten noms de vents (c. Xaloc, c. Tramuntana, c. Llebeig, c. Ponent), com explicà el Sr. Xavi Gifra, l’exalcalde de Porqueres, en l’entrevista amb l’autora del treball.

Tipus de nom: vent

Tipus de via: plaça

Nom: Roses

Ubicació: C3

Informació:

Porta aquest nom en honor del municipi de Roses, de l’Alt Empordà. Està situat a la costa septentrional del golf de Roses i té una extensió d’uns 45,91 km². Compta amb dos ports (pesquer i esportiu), hotels i altres equipaments; té un gran atractiu turístic.

Tipus de nom: topònim

Tipus de via: carrer

Nom: Rubio i Ors

Ubicació: G3 H3

Informació:

Joaquim Rubió i Ors (Barcelona, 31 de juliol de 1818 - Barcelona, 7 d'abril de 1899), també conegut pel pseudònim *lo Gayter del Llobregat*, fou un escriptor, crític i historiador català. El 1841 publicà una col·lecció de poemes en català (*Lo Gayter del Llobregat*) que és considerada el primer manifest de la Renaixença. També fou president de l'Acadèmia de Bones Lletres de Barcelona i rector de la Universitat de Barcelona.

Tipus de nom: persona

Tipus de via: carrer

Nom: Sadernes

Ubicació: F2 F3

Informació:

Porta aquest nom en honor de la caseria de Sadernes, del municipi de Sales de Llierca (Garrotxa). Es troba al nord-oest del terme, a l'esquerra de la riera de Llierca. Compta amb l'església parroquial romànica de Santa Cecília de Sadernes.

Tipus de nom: topònim

Tipus de via: carrer

Nom: Salt Dalmau

Ubicació: D3

Informació:

Porta aquest nom en honor del Salt Dalmau, petita cascada que fa el riu Matamors, al municipi de Camós.

Tipus de nom: accident geogràfic

Tipus de via: carrer

Nom: Salvador Dalí

Ubicació: E3

Informació:

Salvador Dalí i Domènech (Figueres, Alt Empordà, 11 de maig de 1904 - Figueres, Alt Empordà, 23 de gener de 1989) fou un pintor, escultor, escriptor, escenògraf, dissenyador i un dels principals representants del surrealisme. Es declarà públicament a favor del franquisme, tot i que no se sap si realment estigué d'acord amb el règim o si, per contra, ho feu per poder seguir a Catalunya. Algunes de les seves obres més destacades són: el *Manifest groc* (1928, llibre), juntament amb Sebastià Gasch i Lluís Montanyà, *El gran masturbador* (1929, pintura), *La persistència de la memòria* (1931, pintura), *La vida secreta de Salvador Dalí* (1942, llibre escrit en francès), etc. Gala Dalí fou la seva muller i la seva musa des del 1958. El 1974 s'inaugurà el Teatre-Museu Dalí, on actualment està enterrat. És una figura extremadament controvertida i extravagant.

Tipus de nom: persona

Tipus de via: carrer

Nom: Salvador Espriu

Ubicació: B3

Informació:

Salvador Espriu i Castelló (Santa Coloma de Farners, Selva, 10 de juliol de 1913 - Barcelona, 22 de febrer de 1985) fou un escriptor, poeta i dramaturg català. Durant la dictadura franquista, fou dels pocs escriptors que no es passà a la llengua castellana i participà en la vida clandestina de la literatura catalana en la postguerra. Algunes de les seves obres més destacades són: *Laia* (1932), *Cementiri de Sinera* (1944-45), *La pell de brau* (1960), etc.

Tipus de nom: persona

Tipus de via: carrer

Nom: Sant Andreu

Ubicació: F1 G2 G3

Informació:

- Sant Andreu fou un dels dotze apòstols, fill de Jonàs i germà de Simó Pere. La seva festa se celebra el 30 de novembre.
- Es troba a Mata, al costat de l'església de Sant Andreu de Mata, i és un dels carrers més importants del municipi.
- Aquest carrer continua a Banyoles amb el nom de carrer de Mata.

Tipus de nom: religió

Tipus de via: carrer

Nom: Sant Galderic

Ubicació: B2

Informació:

Sant Galderic (Vievila, Carcassès, aprox. 830 - Vievila, Carcassès, 900) és el patró dels pagesos de Catalunya. La seva festa se celebra cada 16 d'octubre.

Tipus de nom: religió

Tipus de via: carrer

Nom: Sant Joan

Ubicació: C2 C3

Informació:

- Sant Joan Baptista fou un profeta. Se celebra la festa del seu naixement el 24 de juny, i la del martiri el 29 d'agost. Als Països Catalans, la festa s'inicia la vigília de Sant Joan a la nit, amb la foguera de Sant Joan, i focs artificials; s'anomena "la revetlla de Sant Joan".
- Les Pedreres, on es troba aquest passatge, compta amb l'església de Sant Joan de les Pedreres, edificada l'any 1975-1977.

Tipus de nom: religiós

Tipus de via: passatge

Nom: Sant Jordi

Ubicació: B2

Informació:

Sant Jordi és un màrtir cristià oriental, martiritzat a Lydda (Palestina) al segle IV. És el patró de Catalunya. Segons la llegenda, matà un drac que aterria la població per alliberar una princesa. A Catalunya, cada 23 d'abril se celebra la Diada de Sant Jordi i el Dia del Llibre i la Rosa. És el dia dels enamorats, i és tradició regalar una rosa vermella a l'estimada (en referència a la llegenda) i que ella li regali un llibre a l'estimat.

Tipus de nom: religiós

Tipus de via: plaça

Nom: Sant Jordi

Ubicació: B2 B3

Informació:

Carrer que porta a la plaça Sant Jordi, descrita a la fitxa anterior.

Tipus de nom: religiós

Tipus de via: carrer

Nom: Sant Llop

Ubicació: D2

Informació:

És el patró de Miànigues; la seva festa major és la Festa de Sant Llop, celebrada el primer cap de setmana de setembre amb un seguit d'activitats de caire festiu i popular.

Tipus de nom: religiós

Tipus de via: carrer

Nom: Sant Miquel

Ubicació: E2

Informació:

Sant Miquel Arcàngel, segons la tradició cristiana i jueva, és el cap dels exèrcits celestials i príncep dels àngels. És el patró de l'Església, dels ordres militars i de la policia local. A Catalunya específicament és el patró dels vidriers.

Tipus de nom: religiós

Tipus de via: carrer

Nom: Sant Pere de Roda

Ubicació: G3

Informació:

El monestir de Sant Pere de Rodes fou un monestir benedictí de l'antic comtat d'Empúries, al bisbat de Girona (actualment, Port de la Selva, de l'Alt Empordà).

Tipus de nom: topònim

Tipus de via: carrer

Nom: Sant Sebastià

Ubicació: E2

Informació:

Aquest nom podria fer referència a: la ciutat de Sant Sebastià ("Donostia" en èuscar), capital de Guipúscoa (País Basc); o a Sant Sebastià (Narbona, 256 - Roma, 287), un militar romà convertit al cristianisme i executat com a màrtir perquè no volgué renunciar a la seva fe. La seva festa se celebra el 20 de gener i alguns el consideren el patró (no oficial) dels homosexuals.

Tipus de nom: religiós

Tipus de via: plaça

Nom: Sant Sebastià

Ubicació: E2

Informació:

És el carrer que porta a la plaça de Sant Sebastià, descrita a la fitxa anterior.

Tipus de nom: religiós

Tipus de via: carrer

Nom: Santa Anna

Ubicació: D2

Informació:

Santa Anna (*Hannah* en hebreu) és considerada la mare de la Mare de Déu en la tradició cristiana i musulmana. És la patrona de les dones treballadores i dels miners i, juntament amb Sant Joaquim, el seu marit, patrona dels avis. La seva festa se celebra el 25 de juliol i a Catalunya hi ha diverses esglésies dedicades a ella.

Tipus de nom: religiós

Tipus de via: carrer

Nom: Santiago Rusiñol

Ubicació: F2 F3

Informació:

Santiago Rusiñol i Prats (Barcelona, 25 de febrer de 1861 — Aranjuez, Castella, 13 de juny de 1931) fou un autor dramàtic, narrador, pintor i col·leccionista català, i un dels impulsors del Modernisme català. Participà en la tertúlia dels Quatre Gats i impulsà les Festes Modernistes de Sitges. De la seva extensa producció literària se'n pot destacar: *L'alegria que passa* (1898) i *L'auca del senyor Esteve* (1907).

Tipus de nom: persona

Tipus de via: carrer

Nom: Santigosa

Ubicació: C2 C3

Informació:

Porta aquest nom en honor de la Collada de Santigosa, situada entre el Ripollès i la Garrotxa. Té una altitud de 1.058 metres.

Tipus de nom: accident geogràfic

Tipus de via: carrer

Nom: Sardana

Ubicació: B2

Informació:

La sardana, definida pel DIEC2 com a “Dansa catalana que ballen un nombre indeterminat de balladors agafats per les mans formant una rodona” i “Música d’aquesta dansa” és un element cultural molt rellevant de la tradició catalana. A Porqueres hi ha la cobla “La Principal de Porqueres” i el compositor de sardanes Manel Saderra i Puigferrer hi visqué i fou molt apreciat pels porquerençs (un dels parcs de Porqueres porta el seu nom com a homenatge a la seva persona).

Tipus de nom: altres

Tipus de via: carrer

Nom: La Selva

Ubicació: D1

Informació:

Porta aquest nom en honor de la comarca catalana La Selva, situada entre la Serralada Transversal i la Costa Brava. Té una superfície de 995 km² i la seva capital és Santa Coloma de Farners.

Tipus de nom: topònim

Tipus de via: carrer

Nom: Serafí Pitarra

Ubicació: G4

Informació:

Frederic Soler i Hubert (Barcelona, 9 d'octubre de 1839 - Barcelona, 4 de juliol de 1895), conegut pel pseudònim *Serafí Pitarra*, entre d'altres, fou un comediògraf, dramaturg i poeta romàntic. Reivindicà un teatre popular escrit "amb el català que ara es parla" i el màxim representant del teatre romàntic català. Algunes de les seves obres més destacades són: *L'esquella de la torratxa* (1864), *El castell dels tres dragons* (1865), *Les joies de la Roser* (1866) i *Batalla de reines* (1887).

Tipus de nom: persona

Tipus de via: carrer

Nom: Serra Bestrecà

Ubicació: C3

Informació:

Porta aquest nom en honor de la serra de Bestracà, situada a Camprodon, Ripoll.

Tipus de nom: accident geogràfic

Tipus de via: carrer

Nom: Serra Sant Grau

Ubicació: G3

Informació:

Porta aquest nom en honor de la Muntanya de Sant Grau, situada als municipis d'Albons i la Tallada d'Empordà, al Baix Empordà. La seva altitud màxima és 157,6 metres.

Tipus de nom: accident geogràfic

Tipus de via: carrer

Nom: Serres, de les

Ubicació: D3

Informació:

Es pot suposar que el nom fa referència a les cinc serres de Porqueres: el serrat de l'Arn, la serra de Can Ginestar, Rocamirall, la serra de Sant Patllari i la serra de Pujarnol.

Tipus de nom: accident geogràfic

Tipus de via: carrer

Nom: Terme

Ubicació: H3

Informació:

Es pot suposar que el nom fa referència al final del terme del municipi de Porqueres, ja que es troba al final d'aquest. El trobem sovint en el nomenclàtor dels pobles, per exemple a Banyoles.

Tipus de nom: descriptiu

Tipus de via: carrer

Nom: Terri, del

Ubicació: F2 G1 G2

Informació:

Aquest camí es troba a la zona industrial del Terri, creada el 2003, i porta cap al riu Terri, que és un afluent del Ter. La seva conca fluvial ocupa gran part de la comarca del Pla de l'Estany. Rep les aigües del vessant nord del massís de Rocacorba i dels recs que surten de l'estany de Banyoles. Els seus afluents principals són: el Matamors, la riera de Vall-llobera i el Revardit.

Tipus de nom: accident geogràfic

Tipus de via: camí

Nom: Terri, del

Ubicació: G2 H2

Informació:

- És el parc de la zona industrial del Terri, creada el 2003. El riu Terri es troba descrit a la fitxa anterior.
- L'11 de maig de 2005, el Ple de l'Ajuntament aprovà el nom d'aquest nou parc situat a la zona industrial del Terri.

Tipus de nom: accident geogràfic

Tipus de via: parc

Nom: Tramuntana

Ubicació: E2

Informació:

- La tramuntana és el vent que ve del nord i que sol ser molt fred i fort. A l'Empordà la tramuntana té una gran força.
- Més informació a la fitxa de la plaça Rosa dels vents.

Tipus de nom: vent

Tipus de via: carrer

Nom: Treball, del

Ubicació: H2

Informació:

Es pot suposar que el nom, igual que en el cas del carrer Indústria, fa referència al tipus d'activitat que es du a terme en el lloc on es troba, la zona industrial del Terri, creada el 2003.

Tipus de nom: activitat, edifici o objecte

Tipus de via: carrer

Nom: Valentí Almirall

Ubicació: F2

Informació:

Valentí Almirall i Llozer (Barcelona, 8 de març de 1841 - Barcelona, 20 de juny de 1904), amb el pseudònim d'A.Z. i *Un Federali de Buoni Sentimenti*, fou un polític i escriptor català. El 1868 participà en la preparació i els fets de la Revolució de Setembre del mateix any a Barcelona. També intervingué del Partit Republicà Democràtic Federal i publicà articles federalistes en diversos diaris. El 1879 inicià la publicació del primer diari en llengua catalana, anomenat *Diari Català*. La seva obra cabdal és *Lo Catalanisme* (1886). És considerat un dels pares del catalanisme modern.

Tipus de nom: persona

Tipus de via: carrer

Nom: Verge de Montserrat

Ubicació: D3

Informació:

La Verge de Montserrat o Mare de Déu de Montserrat, coneguda popularment com *la Moreneta*, és la patrona de Catalunya. Està situada al monestir de Montserrat i és un símbol per a Catalunya.

Tipus de nom: religió

Tipus de via: carrer

Nom: Victor Balaguer

Ubicació: E2 F2

Informació:

Víctor Balaguer i Cirera (Barcelona, 11 de desembre de 1824 - Madrid, 1901), autoanomenat *Lo trobador de Montserrat*, fou un polític, historiador, poeta i dramaturg català. Fou maçó, liberal i d'idees romàntiques, i un dels impulsors del moviment de la Renaixença catalana.

Tipus de nom: persona

Tipus de via: carrer

Nom: Víctor Català

Ubicació: G3 G4

Informació:

- Caterina Albert i Paradís (l'Escalà, Alt Empordà, 11 de setembre de 1869 - l'Escalà, Alt Empordà, 27 de gener de 1966), coneguda pel pseudònim Víctor Català, fou una novel·lista, narradora, autora teatral i poeta catalana. També dibuixava, pintava i esculpia. El 1898 presentà *La infanticida* als Jocs Florals d'Olot; l'obra fou premiada, però els jutges, en saber que l'autor d'una obra tan fosca era una dona, s'escandalitzaren i volgueren modificar el text. A partir de llavors utilitzà el pseudònim de Víctor Català. Les seves obres més destacades són: *La infanticida* (1898), *Drames rurals* (1902) i *Solitud* (1905). Aquesta última fou una de les obres literàries més importants del modernisme.
- El 17 de maig de 2004, el Ple de l'Ajuntament aprovà el nom d'aquest carrer, juntament amb la seva prolongació cap al sud-oest.

Tipus de nom: persona

Tipus de via: carrer

Nom: Xaloc

Ubicació: E1 E2

Informació:

- El xaloc és el vent que ve del sud-est.
- Més informació a la fitxa de la plaça Rosa dels vents.

Tipus de nom: vent

Tipus de via: carrer

Nom: Xavier Cugat

Ubicació: A2

Informació:

Xavier Cugat i Mingall

(Girona, Gironès, 1 de gener de 1900 - Barcelona, 27 d'octubre de 1990) fou un músic i dibuixant català i cubà, ja que quan tenia cinc anys la seva família emigrà a Cuba. Se'l conegué com "el rey de la rumba" i fou el principal difusor de la música llatina als Estats Units. Feu més de cinquanta pel·lícules, desenes de discos, i actuà a la televisió i a la ràdio. El 1990 rebé la Creu de Sant Jordi, i té una estrella al Passeig de la Fama a Hollywood.

Tipus de nom: persona

Tipus de via: rambla

2. Anàlisi del nomenclàtor actual

Per a l'anàlisi del nomenclàtor actual, s'ha utilitzat el plànol del casc urbà de Porqueres, de l'Ajuntament de Porqueres.

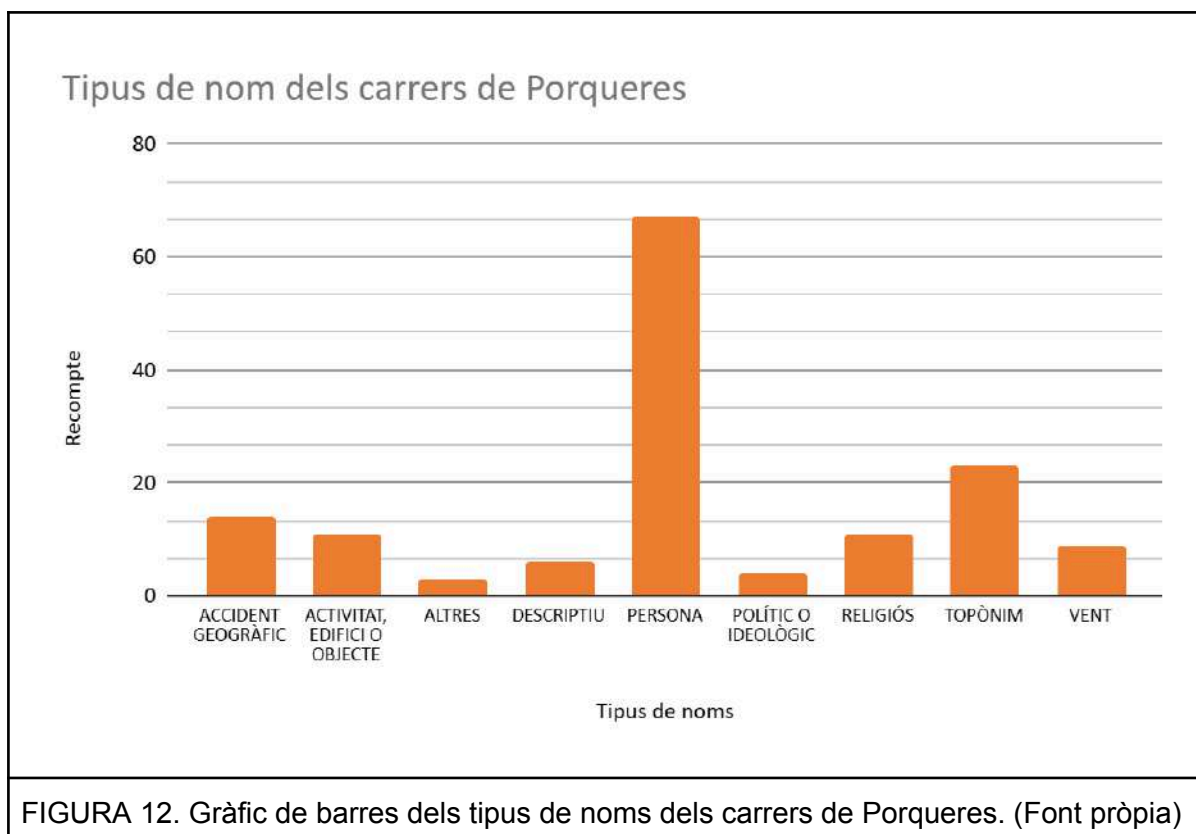
S'han classificat els 148 carrers en les categories "Tipus de nom" i "Tipus de via". La primera també s'ha classificat en les subcategories "Sexe", en referència als noms de persona, i "Tipus de topònim".

Aquestes són les dades, en forma de gràfica:

Tipus de nom

Els noms s'han classificat en les divisions següents:

- **accident geogràfic** del qual rep el nom, tan si és per proximitat o com a homenatge (ex. camí del Terri).
- en referència a una **activitat, edifici o objecte** que hi havia o hi ha en el carrer (ex. carrer Estació).
- **altres**: quan el nom del carrer no encaixa en cap de les divisions (ex. plaça del Diamant).
- **descriptiu**: quan el nom del carrer dona informació relativa al carrer en sí, i no a activitats, edificis o objectes que hi havia o la direcció a on porta (ex. c. Nou).
- **persona** (ex. c. Àngel Guimerà)
- **polític o ideològic** (ex. plaça 11 de setembre)
- **religiós** (ex. c. Sant Andreu)
- **topònim** del qual rep el nom (ex. c. Gironès).
- **vent**: s'ha afegit aquesta divisió perquè n'hi ha bastants a Porqueres i sinó no haurien encaixat en cap de les altres divisions (ex. c. Mestral).

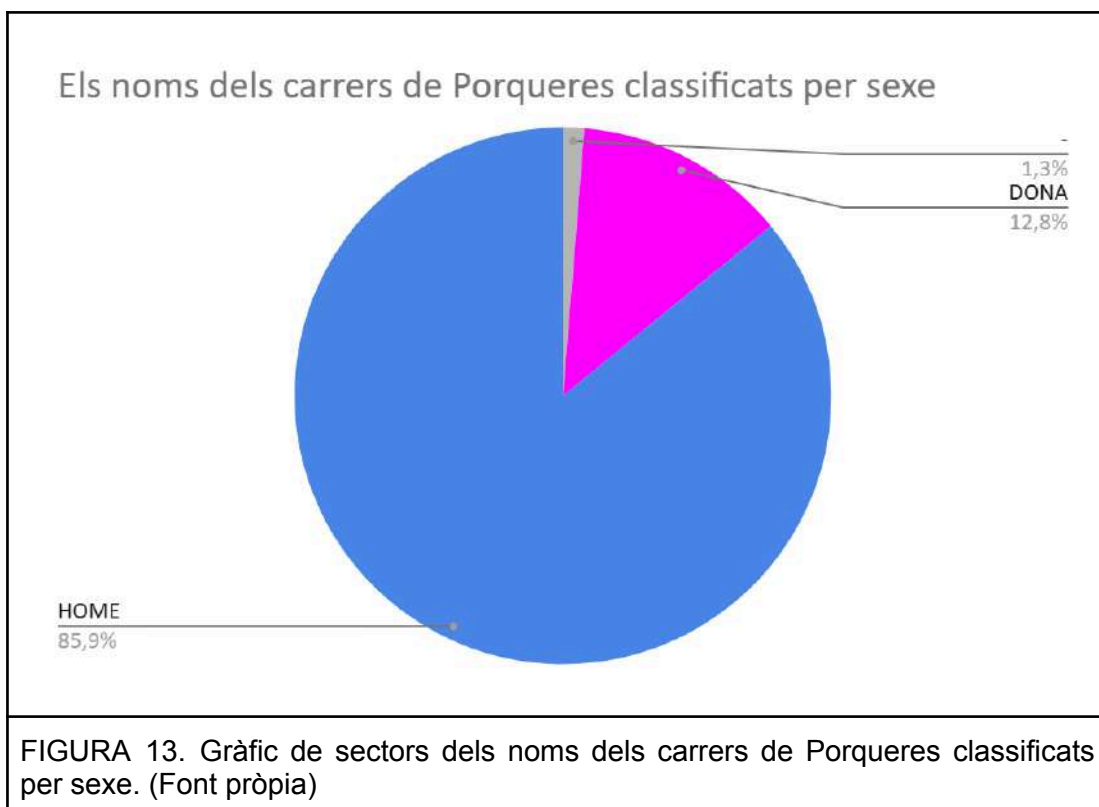

Tipus de nom	Recompte
ACCIDENT GEOGRÀFIC	14
ACTIVITAT, EDIFICI O OBJECTE	11
ALTRES	3
DESCRIPTIU	6
PERSONA	67
POLÍTIC O IDEOLÒGIC	4
RELIGIÓS	11
TOPÒNIM	23
VENT	9
Suma total	148

En la gràfica es pot observar que la majoria de les vies urbanes de Porqueres porten el nom d'una persona (45,3%) o d'un topònim (15,5%). En canvi, n'hi molt pocs de descriptius, polítics o ideològics i d'altres (4,1%, 2,7% i 2,02%, respectivament).

Sexe

Seguidament, s'han classificat els noms de persona (i religiosos, si el nom en qüestió és el d'un sant) per sexe:

Sexe	Recompte
-	1
DONA	10
HOME	67
Suma total	78

En la gràfica es pot observar que entre els 78 carrers amb un nom de persona o sant, només en 10 d'aquests casos es tracta del nom d'una dona o santa. Aquest número és inferior a un quart del total (12,8%).

La divisió sense nom, marcada amb un guionet ("-"), es deu a que la plaça dels Poetes no podia ser inclosa en cap de les dues altres divisions, ja que es pot interpretar que el substantiu "poetes" engloba tan homes com dones poetes. A més, no fa referència a una persona específica, sinó que es refereix a un conjunt no especificat.

Ocupació

Després, s'han classificat els noms de persona (sense incloure-hi els religiosos) per les ocupacions següents:

- **intel·lectual o artista:** quan el nom és d'un escriptor, escultor, pintor, compositor, filòsof, doctor, etc.
- **polític:** quan el nom és d'un polític o d'una persona involucrada en la política.
- **intel·lectual o artista / polític:** quan el nom és d'una persona que pertany a les dues ocupacions anteriors.

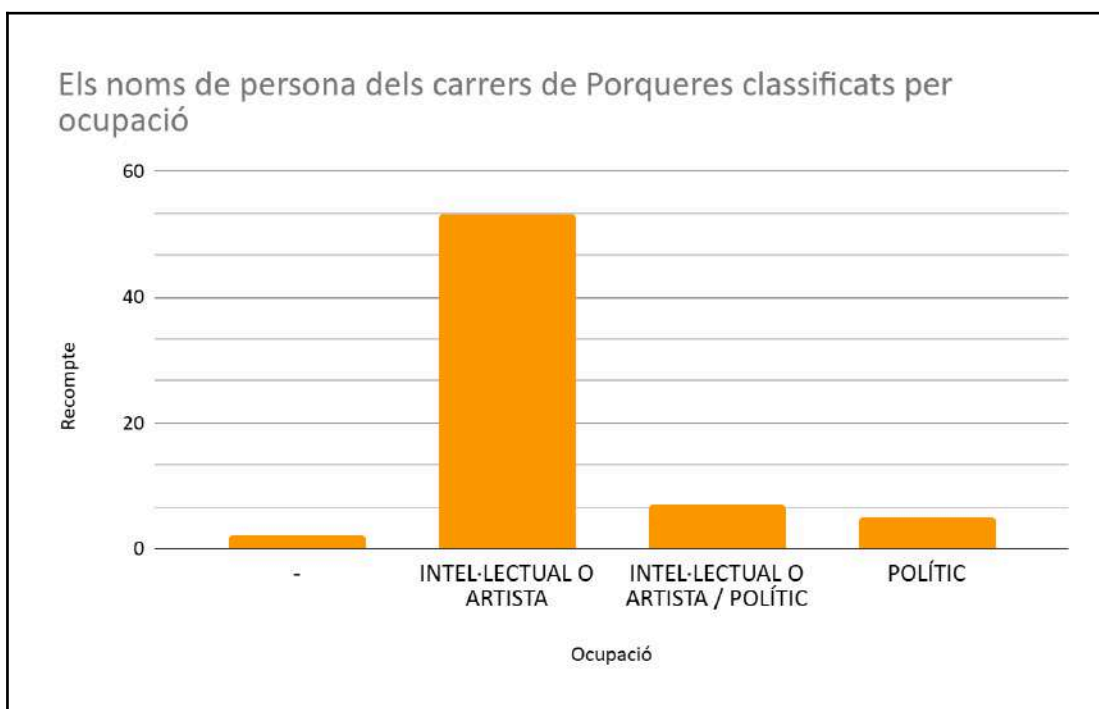

FIGURA 14. Gràfic de barres dels noms de persona dels carrers de Porqueres classificats per ocupació. (Font pròpia)

Ocupació	Recompte
-	2
INTEL·LECTUAL O ARTISTA	53
INTEL·LECTUAL O ARTISTA / POLÍTIC	7
POLÍTIC	5
Suma total	67

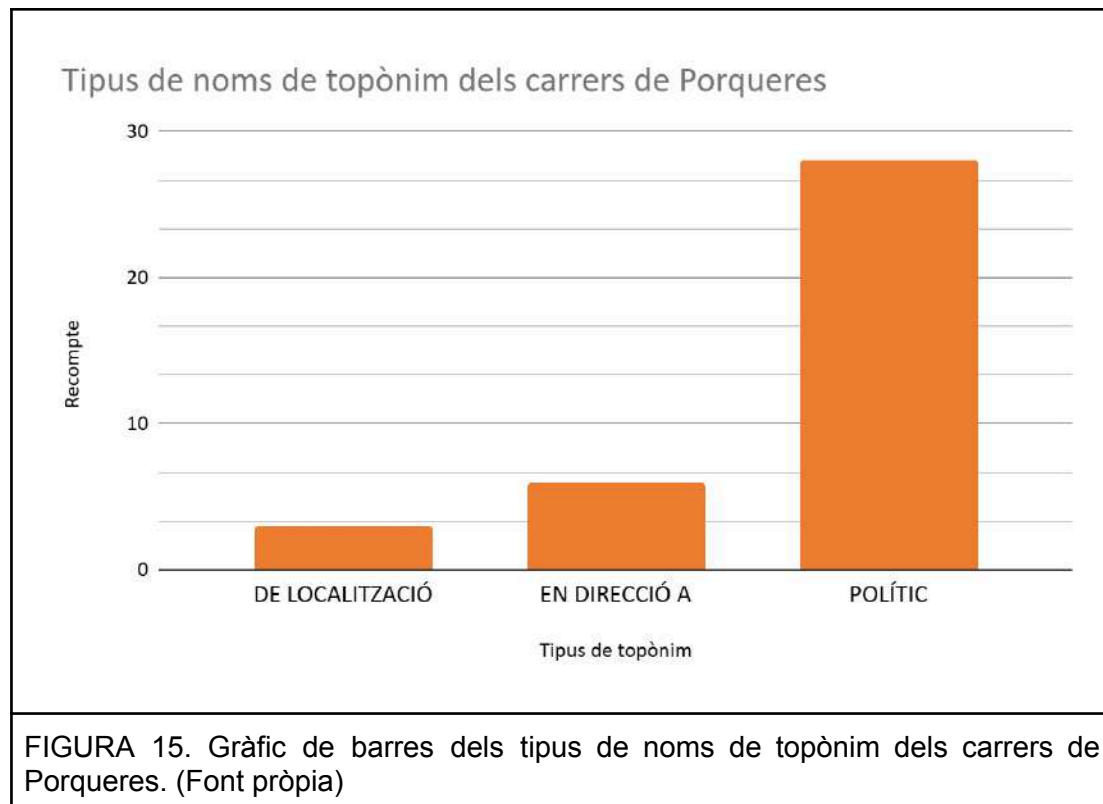
En la gràfica es pot observar que dels 67 noms de persona, la gran majoria són d'intel·lectuals o artistes (79,1%). Els polítics, en canvi, només representen el 7,5%, i els que formen part de les dues categories el 10,4%.

La divisió sense nom, marcada amb un guionet (“-”), conté dos carrers que no s’han pogut classificar per falta d’informació.

Tipus de topònim

Per acabar, s’han classificat els noms dels carrers de la categoria “topònim” i de la categoria “accident geogràfic” (aquesta última només en el cas de que el carrer portés el topònim de l’accident geogràfic) en les següents divisions:

- **de localització**: quan el carrer porta el nom de la localitat on està situat (ex. c. Formiga).
- **en direcció a**: quan el carrer porta el nom del lloc cap a on porta (ex. ctra. Camós).
- **polític**: quan el nom del carrer no encaixa en cap de les categories anterior i, per tant, la tria del nom és de caràcter polític o ideològic (ja que s’està triant de posar un topònim concret en comptes d’un altre, per exemple, el c. Gironès).

Tipus de topònim

Recompte

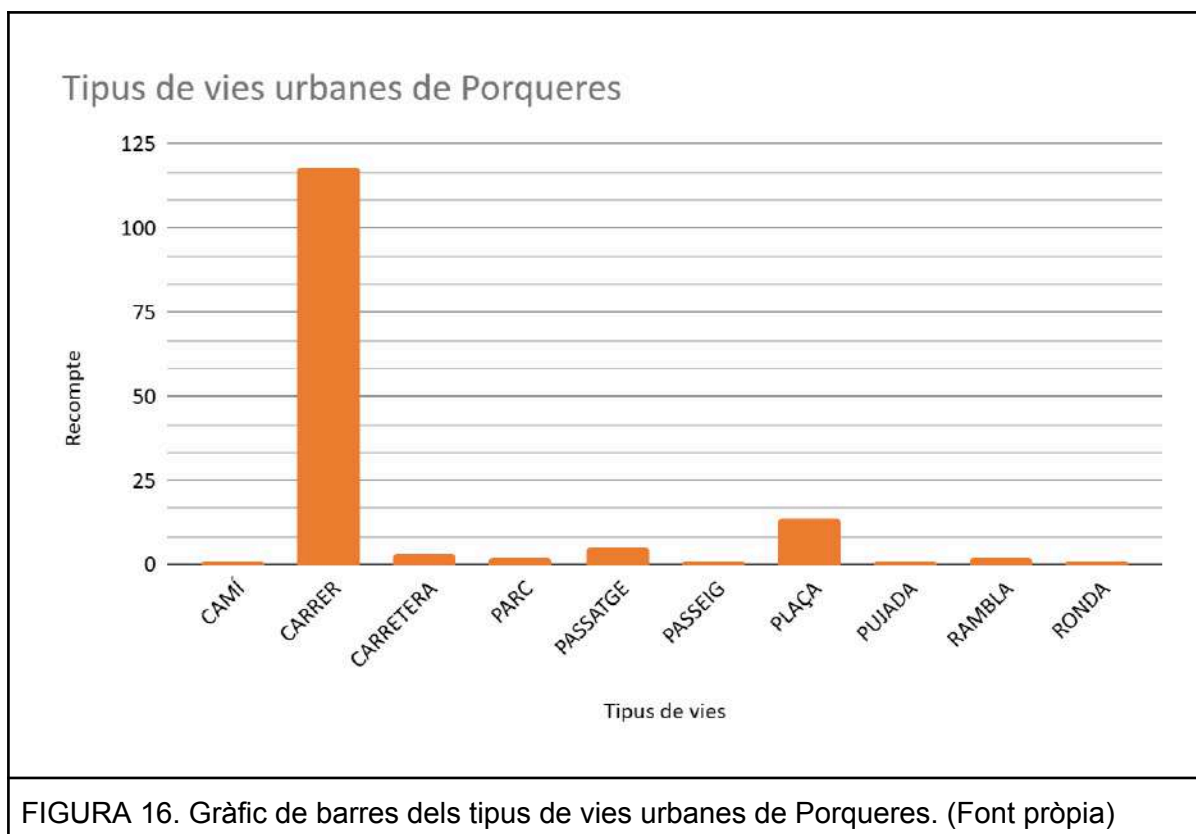
DE LOCALITZACIÓ	3
EN DIRECCIÓ A	6
POLÍTIC	28
Suma total	37

En la gràfica es pot observar que el tipus de topònim majoritari és el “polític” (75,7%). En canvi, de les divisions “de localització” i “en direcció a”, n’hi ha extremadament pocs (8,1% i 16,2%, respectivament).

Tipus de via

Aquests són els deu tipus de via urbana treballades, i la seva definició segons el DIEC2 i el *Diccionari de carrers i vies urbanes* (Ajuntament de Palau-Solità i Plegamans, 2019):

- **camí:** espai a recórrer per a anar d’un indret a un altre.
- **carrer (c.):** espai urbà franquejat d’edificis o solars destinats al trànsit públic, per permetre l’accés als diferents indrets d’un poble o una ciutat i la comunicació entre ells.
- **carretera (ctra.):** via de comunicació, habitualment interurbana, projectada i construïda fonamentalment per a la circulació de vehicles automòbils.
- **parc:** espai de terreny obert, delimitat i normalment poblat d’arbres i plantes, destinats a l’esbarjo de la població.
- **passatge (ptge.):** pas entre dos carrers o carrer estret i curt.
- **passeig (pg.):** lloc per passejar. Carrer o avinguda d’una certa amplada, originàriament destinada per passejar-hi.
- **plaça (pl.):** lloc ample i espaiós, a l’interior d’una població, on solen confluïr diversos carrers.
- **pujada (pda.):** indret per on puja algú o alguna cosa.
- **rambla (rbla.):** avinguda d’una població amb una vorera ampla a la part central de la calçada. Carrer o camí destinat a passeig. Sovint s’associa al fet que antigament hi passés un curs d’aigua.
- **ronda (rda.):** via de circulació que volta totalment o parcialment una població tot enllaçant les carreteres que hi aflueixen.

Tipus de via	Recompte
CAMÍ	1
CARRER	118
CARRETERA	3
PARC	2
PASSATGE	5
PASSEIG	1
PLAÇA	14
PUJADA	1
RAMBLA	2
RONDA	1
Suma total	148

En la gràfica es pot observar que el nombre de carrers supera el dels altres tipus de vies amb diferència (de fet, el nombre de carrers (79,7%) és quasi tres vegades la suma de tots els altres tipus de vies, que representen un 20,3% del total). Les places (9,5%), tot i que són molt menys nombroses que els carrers, són el segon tipus de via més nombrós.

3. Entrevistes

Entrevista a Lluïsa Soler i Miquel Figueras, per Abril Riera i Susanna Masanas¹⁶

L'entrevista es va portar a terme el dimarts 2 de setembre de 2025, de dos quarts de sis de la tarda a dos quarts de vuit del vespre. Va tenir lloc al domicili de Lluïsa Soler i Miquel Figueras, al carrer Pedreres, i se'n va gravar aproximadament la primera hora.

Es van preparar unes quantes preguntes prèviament a l'entrevista per guiar la conversa, però, en general, es va seguir el ritme dels entrevistats i es va parlar dels temes que van sorgir espontàniament. Algunes d'aquestes preguntes eren: "Quins canvis heu vist en el vostre barri?", "Com eren els carrers durant la vostra infància i

¹⁶ La gravació i la transcripció de l'entrevista es troba a l'ANNEX I.

joventut?”, “Quina visió teniu dels carrers actualment?”, “Hi ha algun nom de carrer de Porqueres que us cridi l’atenció especialment?”.

De l’entrevista, se’n destaca el següent:

- Miquel Figueras va venir a viure a Les Pedreres el 1955. Tenia 20 anys, aproximadament, i venia de Pujals dels Cavallers.
- El 1962, Lluïsa Soler i Miquel Figueras es van casar; aquell any, inusualment, va nevar set vegades al Pla de l’Estany.
- Les Pedreres, que actualment és una de les zones més poblades de Porqueres, es va anar urbanitzant de mica en mica. Persones de diverses poblacions properes (Sant Miquel de Campmajor, Mieres, Cornellà de Terri, Mata, Miànigues, Banyoles, Camós, etc) van anar comprant els camps que formaven la zona i, al llarg dels anys, varen anar construint-se la casa ells mateixos. Algunes de les dificultats que es trobaven era que el terreny estava ple de pedra i era difícil de treballar. També podia ser que a mitja construcció es quedessin sense prous ingressos i haguessin d’abandonar el projecte.
- Aquestes circumstàncies (les persones es feien la seva pròpia casa, i la construcció durava molts anys) es veuen paleses en casc urbà actual: en primer lloc, molts dels carrers tenen formes estranyes o estan connectats amb dificultats, ja que **primer es van construir les cases i després els carrers**; en segon lloc, la zona de la frontera entre Les Pedreres, Camós, Mata i Banyoles és molt poc clara i embolicada.
- En relació als noms dels carrers, no n’hi havia d’oficials, ja que encara no estaven urbanitzats. Els residents es referien als carrers pel nom de la persona que hi vivia. Per exemple, el carrer de ca la Carmelita, el carrer de ca la Mercè, etc.
- Entre la gent gran, fins i tot després de que s’urbanitzessin els carrers i l’Ajuntament els posés nom, s’hi continuaven referint com ho havien fet sempre.
- Els entrevistats estan d’acord en que la vida ara és molt diferent a la d’abans, i que hi ha menys sentiment de comunitat.

Els entrevistats varen proporcionar-nos les següents fotografies:

FIGURA 18. Lluïsa Ferrer (esquerra) i Miquel Soler (dreta) al c. Pedreres el 1962, any del seu casament; va nevar set vegades. Fotografia proporcionada per Lluïsa Ferrer i Miquel Soler.

FIGURA 19. Lluïsa Ferrer i Miquel Soler davant la casa dels pares de Miquel Soler, al c. Pedreres. Fotografia proporcionada per Lluïsa Ferrer i Miquel Soler.

FIGURA 20. Fotografia aèria enmarcada del c. Pedreres i el camí Pedreres, anterior a la construcció del Pavelló municipal (2002), que està exposada al domicili dels entrevistats. Fotografia proporcionada per Lluïsa Ferrer i Miquel Soler.

Entrevista al Sr. Xavi Gifra, per Abril Riera

FIGURA 21. Sr. Xavi Gifra i Darné.
Font: [Cartipàs Festa Municipal de Porqueres 2025](#)

L'entrevista es va portar a terme el dimecres 3 de setembre de 2025, de les nou del matí a dos quarts de deu del matí. Va tenir lloc als Locals Parroquials de Porqueres. No va ser gravada; en comptes d'això, l'entrevistadora va prendre apunts.

Es van preparar algunes preguntes prèviament a l'entrevista, que es troben a continuació. Cal tenir present que les respostes no són cites directes, sinó que estan escrites amb les paraules de l'autora:

1. Quin procés segueix o ha seguit l'Ajuntament de Porqueres per escollir els noms dels carrers? Per quin motiu s'han triat els noms que s'han triat, i segueixen alguna temàtica per barri o zona? Les respostes relatives a la metodologia que segueix l'Ajuntament per triar els noms dels carrers ja apareixen en el seu apartat específic (Marc teòric, punt 3) i s'ha triat de no repetir-les.

2. Hi ha hagut alguna instància de persones o entitats que fessin una proposta de nom de carrer? No en recordo cap, perquè Porqueres és poc polític.

3. Des de l'Ajuntament, quins problemes us vau trobar a l'hora d'urbanitzar? Us vau trobar noms de carrers d'herència franquista? Durant el franquisme no hi havia normativa municipal, i tothom es feia la casa on volia. Per això hi ha carrers que no lliguen o coincideixen (per exemple, el carrer Colom, que no és recte). Amb el temps, l'Ajuntament ha fet una feina d'urbanització que ha permès connectar diversos carrers i facilitar la comunicació i la navegació.

Actualment, s'està enderrocant l'edifici i antiga pedrera del costat del Centre Cívic, per fer-hi un carrer que connectarà amb el Poste de Mata, i s'hi podrà anar des d'allà.

A més, Porqueres era un municipi rural, i només es va començar a urbanitzar ara fa uns 40 anys. Per exemple, a la zona de la Minideixalleria i de l'Escola l'Entorn abans hi havia el cementiri de Mata, ja que pels seus habitants era el lloc més allunyat del nucli de població que hi havia. Però va anar baixant gent de Pujarnol, de Banyoles, etc. cap a Les Pedreres i la zona habitada va anar creixent fins a l'antic cementiri. Mata també va créixer, i es va acabar traslladant el cementiri i s'hi va fer l'Escola i la Minideixalleria. Per aquest motiu l'Entorn queda al mig del casc urbà.

4. Què en penses, personalment, del caire polític dels noms dels carrers? Porqueres és un municipi poc polític, costa que algú vulgui fer de regidor o alcalde... Independents per Porqueres (IdP), va sorgir entre joves que volíem fer coses per Porqueres, per això són els "independents", ja que no volem ser de dretes o d'esquerres, sinó de Porqueres. Per aquest motiu no ens vam "esforçar" a posar noms als carrers que demostrassin que érem d'esquerres (tot i que ho som), i que per això vam triar noms més neutres.

Ara bé, també és un problema que Porqueres sigui poc polític, perquè no hi ha oposició —IdP porta governant des del 1995— i “si no hi ha oposició et vas adormint”.

- 5. Personalment, hi ha algun nom de carrer que t’agradi o et cridi l’atenció especialment?** Els noms de carrers que em criden més l’atenció són el carrer Carles Sabater i el carrer Joan Estany.¹⁷

Abans, però, els carrers més importants eren el carrer Colom, ja que hi havia quatre establiments, i el carrer Avellana (a Les Pedreres). Quan féiem campanya tothom volia posar cartells en aquests carrers perquè era l’únic lloc els veuria tothom. A Mata, el més important era el carrer St. Andreu.

I, del carrer St. Galderic es diu que formava part de la via augusta romana. Era un solc gros, sense asfaltar, que feia tan de rec com de carretera. Quan plovia s’omplia d’aigua, però també hi passaven carros i burros.

- 6. I carrers que portin el nom de porquerencs/ques importants per la comunitat?** Per exemple, a Carles Fontseré, en vida, li van proposar de dedicar-li un carrer, però no ho va voler perquè deia que ell realment no havia estat tan important per Porqueres. Després, però, amb la construcció de la biblioteca municipal (anomenada Biblioteca Carles Fontseré), li van oferir que portés el seu nom i li va fer molta il·lusió.

A Manel Saderra també li va fer molta il·lusió que li dediquessin un parc, on hi ha una escultura del seu rostre feta per Xicu Cabanyes.

I, van posar el nom de Joan Estany al carrer on vivia, ja que va ser el primer president de Porqueres en democràcia.

Ara bé, el problema és que Porqueres és un municipi sense nucli històric, i petit, per això no hi han hagut gaires persones reconegudes públicament.

- 7. Altres qüestions?** Hi ha la idea (no definida) de construir, en un futur, un teatre i un nou edifici per l’Ajuntament, un a cada costat de la Biblioteca Carles Fontseré. Així es podria crear artificialment el tipus de nucli que altres pobles tenen de fa 300 anys, i acabar d’unificar Porqueres. Perquè Porqueres és un municipi artificial format per set poblacions amb una història i origen propis, i no hi ha aquesta unió, realment.

¹⁷ Vegeu les seves fitxes corresponents.

També, actualment, l'Ajuntament es troba amb el problema de com arribar als joves.

Per acabar, dir que també és positiu que Porqueres sigui petit, ja que així és més proper i sinó es perdria la connexió entre la gent. Per exemple, a Porqueres cada any es fa una reunió al Centre Cívic on hi pot anar tothom que vulgui, i l'Ajuntament explica que ha estat i està fent aquell any. I la gent pot opinar, fer propostes...

Per acabar, el Sr. Xavi Gifra va proporcionar-me l'antic plànol del casc urbà de Porqueres de l'Ajuntament de Porqueres, cosa que ha permès comparar l'actual i l'antic.¹⁸

4. Proposta de nom de carrer

Tenint en compte l'anàlisi del nomenclàtor actual, s'ha fet una proposta per un nou nom de carrer a l'Ajuntament de Porqueres, a través d'una instància.

El nom proposat és el de Joana Raspall i Juanola (1913 - 2013), que va ser una poeta, bibliotecària, narradora i lexicògrafa catalana, i també una gran defensora de la llengua catalana. Ha rebut diversos guardons i els seus poemes han tingut un gran impacte en els joves i infants de Porqueres.

Per això, un carrer amb el nom de Raspall podria servir per acostar els joves de Porqueres al seu municipi, ja que a l'entrevista amb el Sr. Xavi Gifra, l'exalcalde de Porqueres, menciona que aquesta és una de les problemàtiques actuals de l'Ajuntament.

A més, honrar dones il·lustres com Raspall és l'única manera de començar a trencar la bretxa de gènere existent en els noms dels carrers de Porqueres.

La instància ha estat presentada per Susanna Masanas Aleli, en nom de l'autora del treball, ja que en ser menor d'edat aquesta no té certificat digital. S'hi ha adjuntat un document amb la instància de l'autora.

¹⁸ Els dos plànols es troben a l'ANNEX III.

Identificador: 1713710007-175936265791-4b3885f-d7a1-4336a47fe-c160 - E2025004410 - 27/09/2025 17:18 | Òrgan: 1713710007 | Origen: Administració | Estat d'el·laboració: Còpia electrònica autèntica amb canvi de format | Nom de format: PDF | Tipus documentari: Justificant de recepció | Tipus de signatura: Segell d'òrgan | Serveis Administració Electrònica Consorci Administració Oberta de Catalunya | CSV: 17137100072709202578C59BE487CA

Rebut - Instància genèrica

Dades del tràmit

Descripció	Proposta de nom de carrer
Destinatari	Ajuntament de Porqueres
Número registre entrada	E2025004410
Data registre entrada	27/09/2025 17:18

Documentació adjunta a la tramesa

Adjunt	instancia Abril Riera Masanas.pdf
Adjunt (resum)	TpubwkTsgjhXKfO7vXiywGVQZna9EszPAD4xZwE6ksk=
Adjunt	etram-tramit.xml
Adjunt (resum)	F2H4PODMectXY9kK53CrVjdZTsue6u6ZoKOIRo2I4M=

Aquest rebut electrònic acredita la presentació de la vostra sol·licitud en el registre electrònic de Ajuntament de Porqueres. L'autenticitat i integritat del rebut estan garantides mitjançant un segell electrònic del Consorci Administració Oberta de Catalunya. Conserveu el rebut electrònic com a justificant.

A més a més, el rebut disposa d'un codi segur de verificació (CSV) únic 17137100072709202578C59BE487CA que permet accedir al mateix document per verificar-ne la seva autenticitat. El podeu verificar a <https://www.seu-e.cat/csv>

Mitjançant aquest codi QR i enllaç (<https://c.aoc.cat/4oiw6p>) podeu accedir a "El meu espai" per veure el detall de la sol·licitud.

Servei facilitat per Administració Oberta de Catalunya

FIGURA 22. Instància Proposta de nom de carrer, pàgina 1. (Font pròpia)

Instància genèrica

Autenticació i signatura fets amb VALId

Mecanisme d'autenticació: Certificat Digital

Persona interessada

<i>Nom i cognoms/Raó social</i>	ABRIL RIERA MASANAS
<i>NIF/NIE/Passaport</i>	41656786Z

Persona representant

<i>Nom i cognoms/Raó social</i>	SUSANA MASANAS ALELI
<i>NIF/NIE/Passaport</i>	40326759P
<i>Validació representació</i>	Mitjançant aportació de document acreditatiu

Detall de la sol·licitud

<i>Breu descripció</i>	Proposta de nom de carrer
<i>Exposo i sol·licito</i>	Adjunto instància de la meua filla Abril Riera Masanas, ja que ella no disposa de certificat digital per fer aquest tràmit.

Consulta i/o obtenció de dades i documents

<i>Dret d'oposició</i>	No m'oposo que l'Administració consulti i/o obtingui les dades i documents d'altres ens públics relacionats amb aquesta sol·licitud.
------------------------	--

Dades d'avis de notificacions i comunicacions

<i>Adreça electrònica</i>	abrilriera@inspladelestany.cat
<i>Telèfon mòbil</i>	646685810

Protecció de dades i garantia dels drets digitals

En compliment del previst a l'article 11 de la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals, en relació amb l'establert a l'article 13 del Reglament General de Protecció de dades, l'informem que les seves dades són necessàries per a la gestió del tràmit o prestació del servei que esteu realitzant.

Al respecte, s'indica que l'ens Ajuntament de Porqueres és el responsable del tractament d'aquestes dades personals, que conservarà de conformitat amb les disposicions legals i reglamentàries aplicables en cada cas.

Així mateix s'informa de la possibilitat d'exercir els seus drets d'accés, rectificació, supressió, oposició i limitació mitjançant la remissió d'un escrit dirigit al Ajuntament de Porqueres per mitjans electrònics, o en format paper, ja sigui presencialment o per correu postal.

Per a més informació, consulti la nostra [política de privacitat](#).

FIGURA 23. Instància Proposta de nom de carrer, pàgina 2. (Font pròpia)

N'Abril Riera Masanas, amb D.N.I. 41-656.786-Z, telèfon 643 99 59 01, i domicili al Carrer Colom, número 55 de Porqueres, en nom propi, us

EXPOSO:

Que estic cursant 2n de Batxillerat a l'Institut Pla de l'Estany de Banyoles i estic realitzant el Treball de Recerca sobre la nomenclatura dels carrers i les places de Porqueres, com s'ha vist afectada pels esdeveniments històrics del segle XX i quina és la seva situació actual.

Que una de les parts de la meua recerca pràctica ha estat analitzar els tipus de noms que podem trobar en el nomenclàtor porquerenc i, amb aquesta informació present, fer una proposta per un nou nom de carrer o plaça a aquest Ajuntament.

Que una de les conclusions del meu estudi constata la bretxa de gènere en les persones homenatjades amb un carrer o plaça.

I per això, us

DEMANO:

Que registreu la meua proposta que si sorgeix l'ocasió per un nou nom de carrer o plaça, es dediqui a Joana Raspall i Juanola, per els següents motius:

Joana Raspall i Juanola (1913 - 2013) fou una bibliotecària, poeta, narradora i lexicògrafa catalana, que publicà nombrosos llibres de poesia, sobretot dirigits a infants i joves. Va ser una gran defensora de la llengua catalana a nivell personal i professional. Al llarg de la seva vida ha guanyat molts premis literaris i ha rebut nombrosos guardons, entre ells, la Creu de Sant Jordi de la Generalitat de Catalunya (2006), la Medalla al Treball President Macià (2010) i el premi Crítica Serra d'Or de literatura infantil al conjunt de la seva obra (2013).

Figura 24. Document adjunt a la instància, pàgina 1. (Font pròpia)

Personalment, els seus poemes m'han acompanyat des del principi de la meua etapa educativa a l'Escola l'Entorn, i crec que ha estat un gran referent per a tots els alumnes que hi hem estudiat. Per això, que un carrer de Porqueres portés el seu nom, ens connectaria els joves al territori on vivim i el faria una mica més nostre.

Cordialment,

Porqueres, 27 de setembre de 2025

Signatura

IL·LUSTRÍSSIM SENYOR ALCALDE DE L'AJUNTAMENT DE PORQUERES

Figura 25. Document adjunt a la instància, pàgina 2. (Font pròpia)

CONCLUSIONS

Durant la llarga elaboració d'aquesta recerca, he après quins criteris se segueixen per escollir els noms dels carrers a Porqueres i he elaborat una fitxa per cada carrer. Tot i això, en dos casos no s'ha trobat informació sobre les persones a qui estaven dedicats els carrers, i no sempre s'ha pogut localitzar l'acta amb l'aprovació del nom del carrer.

A més, la gran quantitat de dades que s'ha treballat (148 vies urbanes en total) ha estat una de les principals dificultats del treball.

En relació a l'elaboració de les estadístiques, se'n poden extreure les següents reflexions:

Treballant la història de Porqueres al marc teòric, s'ha constatat que aquest és un municipi de formació artificial, ja que conté diversos nuclis de població amb la seva pròpia història i origen, i sobretot, molt nou com a municipi urbà.

Per això, en el seu nomenclàtor no hi trobem carrers amb el nom d'antics gremis o oficis que s'hi portaven a terme, o personatges il·lustres que hi vivien o, simplement, noms tan antics que ningú en recorda l'origen. Perquè Porqueres no té aquesta antiguitat.

Per aquest motiu, quan es va començar a urbanitzar el municipi el 1960-1980, no hi havia realment noms històrics pels carrers, que a més, eren quasi inexistent. Així que l'Ajuntament es va haver d'encarregar de triar els noms.

Aquests, com s'ha pogut observar al llarg de la recerca pràctica, sobretot fan referència a intel·lectuals o artistes catalans, topònims de muntanyes o poblacions importants, per proximitat, per Porqueres, o símbols de Catalunya en general (per exemple, l'11 de setembre, el Canigó, etc.).

Recapitulant, doncs, ens adonem que la gran majoria de noms de carrer estan relacionats amb la cultura i història catalana, i la reivindiquen sense ser excessivament polítics.

També cal destacar la poca quantitat de figures femenines que es troben en el nomenclàtor porquerenc.

A través de totes aquestes reflexions, i enllaçant-les amb les preocupacions extretes de les entrevistes, he pogut registrar una instància per una proposta a títol personal cap a l'Ajuntament de Porqueres per un nou nom de carrer. Aquesta pretén contribuir al trencament de la bretxa de gènere existent en el nomenclàtor, i apropar els carrers de Porqueres als altres joves que tenen el plaer de passejar-s'hi.

També s'ha de recordar, que en un inici, un dels objectius principals del treball era esbrinar quins havien estat els canvis de nom dels carrers provocats pel règim franquista. Un cop va avançar la recerca, però, es va fer evident que aquest objectiu era impossible d'assolir, ja que Porqueres pràcticament no disposava de carrers urbanitzats i un nomenclàtor oficial en l'època franquista.

Tot i això, com s'explica a la introducció, no es va voler abandonar aquesta faceta del treball, ni tampoc la consulta de les actes plenàries. Per això, es va redirigir cap als impactes generals del franquisme sobre Porqueres i els seus habitants.

Aquest objectiu sí que ha estat assolit satisfactòriament. Encara que una de les principals dificultats del treball ha estat la lectura de les actes, ja que estaven escrites a mà, amb una lletra difícil pel que no hi està avesat.

Pels motius expressats anteriorment, i com evidencia el meu treball, l'objectiu de conèixer la història de Porqueres a través de l'evolució i els canvis en la nomenclatura dels seus carrers i places, també s'ha assolit. El compliment d'aquest, al seu torn, verifica la hipòtesi de que a partir dels noms dels carrers i les places d'un lloc, és possible conèixer i entendre el lloc en sí.

D'altra banda, cal remarcar que aquest treball no només m'ha permés de conèixer la història de Porqueres i els seus carrers. Sinó que també m'ha obert el ulls a la importància dels noms dels carrers en qualsevol població, per la informació que ens aporten sobre la seva història, caràcter, ideologia... Retornant així a la idea que la millor forma d'universalitat sempre parteix de l'estudi local.

En conclusió, aquest treball m'ha permés de veure Porqueres amb una nova mirada: a partir d'ara, passejar pel seus carrers ja no només serà una activitat agradable o una manera de transportar-m'he, perquè ara soc conscient de tot el que ens expliquen.

AGRAÏMENTS

En primer lloc, vull expressar el meu agraïment a l'Ajuntament de Porqueres, així com la confiança i amabilitat dels seus treballadors. També agraïr l'Arxiu Comarcal del Pla de l'Estany, la Biblioteca municipal de Banyoles i la Biblioteca Carles Fontseré de Porqueres pels seus respectius rols en la meva recerca.

D'altra banda, vull expressar el meu agraïment a la Carme Estany, filla d'en Joan Estany, per posar-me en contacte amb en Xavi Gifra i Darné, i a aquest, per accedir a compartir la seva experiència amb mi. I agraïr a tots dos la seva labor a l'Ajuntament de Porqueres.

Seguidament, vull donar les gràcies a la Dolors Figueres i Soler, la Lluïsa Soler i en Miquel Figueras, per accedir a compartir les seves vivències i saviesa amb mi, i aprofitar per recordar que aquest treball, sense veus com les seves, no tindria sentit.

Així mateix, també vull reconèixer tot el suport i ajuda que m'ha proporcionat la meva mare, Susanna Masanas Aleli, i la meva germana, Vinyet Riera Masanas.

I finalment, vull reconèixer i agraïr profundament la tasca del meu tutor, Francesc Morfuleda Caralt, ja que sense la seva confiança i consell aquest treball no hauria estat possible.

BIBLIOGRAFIA

Crehuet, X. (2007). *30 anys d'eleccions democràtiques al Pla de l'Estany: història, curiositats, llistes de candidats als ajuntaments, resultats i anàlisi de la comarca del desembre de 1976 al juny de 2006*. Consell Comarcal del Pla de l'Estany.

Galofré, J., i Rustullet, M. (2011). *Temps de guerra i revolució al Pla de l'Estany (1936-1939)*. Ajuntament de Sant Miquel de Campmajor: Consell Comarcal del Pla de l'Estany.

Galofré, J., i Rustullet, M. (2017). *La Repressió franquista a la comarca del Pla de l'Estany*. Consell Comarcal del Pla de l'Estany.

Grabuleda, J. (2003). *Porqueres*. Ajuntament de Porqueres.

Marquès, J. (1988). *Porqueres: ruta turística*. Ajuntament de Porqueres, Palverd.

WEBGRAFIA

Ajuntament de Palau-Solità i Plegamans. (2019). *Diccionari de carrers i vies urbanes*.

<https://www.palauplegamans.cat/files/doc10004/diccionari-de-carrers-i-vies-urbanes.pdf>

Ajuntament de Porqueres. (2025) *Web Oficial de l'Ajuntament de Porqueres*.
<https://porqueres.cat/>

Ajuntament de Porqueres. (creació 2007, actualització 2022). *PLA D'ORDENACIÓ URBANÍSTIC MUNICIPAL: CATÀLEG D'IDENTIFICACIÓ I REGULACIÓ DE MASIES EN SÓL RÚSTIC*.
https://www.ddgi.cat/municipis/Porqueres/03%20ANNEX%20III-%20actualitzat-Cat%C3%A0leg%20de%20Masies%20i%20Cases%20Rurals_v2.pdf

Ajuntament de Porqueres. (2010) *Plànol del casc urbà de Porqueres* [Plànol].
https://webspoblesnou.ddgi.cat/porqueres/media/sites/214/Planol_Urba.pdf

Banyoles Cultura. (s.d.). *ELS CARRERS DE BANYOLES: Un passeig per la història i la literatura dels carrers de la ciutat.*
<https://www.banyolescultura.net/banyolescarrers.html>

Gobierno de España: Agencia Estatal Boletín Oficial del Estado. *Gazeta: Colección Histórica. Disposiciones y noticias publicadas en los diarios oficiales desde 1661 hasta 1959.* <https://www.boe.es/buscar/gazeta>

Institut Cartogràfic i Geològic de Catalunya (ICGC). *VISSIR: Visor de consulta de geoinformació de l'ICGC.* <http://srv.icgc.cat/vissir3/>

Institut d'Estadística de Catalunya (Idescat). *Codis territorials i d'entitats. Municipis: 171371 Porqueres.*
<https://www.idescat.cat/codis/?id=50&n=9&c=171371&t=01-01-1992>

Institut d'Estadística de Catalunya (Idescat). *El municipi en xifres: Porqueres (Pla de l'Estany).* <https://www.idescat.cat/emex/?id=171371>

Nogués, A. (2012). *Els noms dels carrers de Santa Coloma de Queralt* (Treball de recerca).
https://premisrecerca.uvic.cat/sites/default/files/webform/362a053eee934a100ad9f1571a0cb0742746f3a6_Noms%20carrers%20Santa%20Coloma%20Q.pdf

University of Pennsylvania. (s.d.). *Resumen histórico: El siglo XX en España.*
<https://ccat.sas.upenn.edu/romance/spanish/219/11sigloxxespana/resumen.html>

FIGURES

FIGURA 1. Brunet, J. (1952-1960). Fotografia aèria de Mata, Porqueres. Font: [Arxius en línia](#)

FIGURA 2. Terme municipal de Porqueres. Font: [Web de l'Ajuntament de Porqueres](#)

FIGURA 3. Escut de Porqueres. Font: [Web de l'Ajuntament de Porqueres](#)

FIGURA 4. Bandera de Porqueres. Font: [Wikimedia Commons. Mestre, Albert \(2009\)](#)

FIGURA 5. Última pàgina de l'acta en català. Font: [Arxius en línia](#).

FIGURA 6. *Auditoría de Guerra del Ejército de Ocupación*. Font: [Arxius en línia](#).

FIGURA 7. Primera pàgina de l'acta en castellà. Font: [Arxius en línia](#).

FIGURA 8. Vista aèria de Mata i Les Pedreres del 1945. Font: [ICGC - Vissir3](#).

FIGURA 9. Vista aèria de Mata i Les Pedreres del 2024. Font: [ICGC - Vissir3](#).

FIGURA 10. Acta del Ple núm. 10, pàgina 69.2: "Plato único" i "Día sin postre". Font: [Arxius en línia](#).

FIGURA 11. Llei de 8 de setembre de 1939 declarant invàlid l'Estatut d'Autonomia de Catalunya. Font: <https://www.boe.es/datos/pdfs/BOE//1939/273/A05421-05422.pdf>

FIGURA 12. Gràfic de barres dels tipus de noms dels carrers de Porqueres. (Font pròpia)

FIGURA 13. Gràfic de sectors dels noms dels carrers de Porqueres classificats per sexe. (Font pròpia)

FIGURA 14. Gràfic de barres dels noms de persona dels carrers de Porqueres classificats per ocupació. (Font pròpia)

FIGURA 15. Gràfic de barres dels tipus de noms de topònim dels carrers de Porqueres. (Font pròpia)

FIGURA 16. Gràfic de barres dels tipus de vies urbanes de Porqueres. (Font pròpia)

FIGURA 17. Lluïsa Soler, Abril Riera i Miquel Figueras (d'esquerra a dreta) davant del seu domicili, al c. Pedreres. (Font pròpia)

FIGURA 18. Lluïsa Ferrer (esquerra) i Miquel Soler (dreta) al c. Pedreres el 1962, any del seu casament; va nevar set vegades. Fotografia proporcionada per Lluïsa Ferrer i Miquel Soler.

FIGURA 19. Lluïsa Ferrer i Miquel Soler davant la casa dels pares de Miquel Soler, al c. Pedreres. Fotografia proporcionada per Lluïsa Ferrer i Miquel Soler.

FIGURA 20. Fotografia aèria enmarcada del c. Pedreres i el camí Pedreres, anterior a la construcció del Pavelló municipal (2002), que està exposada al domicili dels entrevistats. Fotografia proporcionada per Lluïsa Ferrer i Miquel Soler.

FIGURA 21. Sr. Xavi Gifra i Darné. Font: [Cartipàs Festa Municipal de Porqueres 2025](#)

FIGURA 22. Instància Proposta de nom de carrer, pàgina 1. (Font pròpia)

FIGURA 23. Instància Proposta de nom de carrer, pàgina 2. (Font pròpia)

Figura 24. Document adjunt a la instància, pàgina 1. (Font pròpia)

Figura 25. Document adjunt a la instància, pàgina 2. (Font pròpia)

FIGURA 26. QR gravació de l'entrevista. (Font pròpia, creat amb [Canva](#))

FIGURA 27. Comparació de la portada dels dos plànols (a sobre, el més vell; a sota, el més nou). Plànol superior proporcionat per Xavi Gifra; plànol inferior proporcionat per l'Ajuntament.

FIGURA 28. Plànol vell, part 1. Proporcionat per Xavi Gifra.

FIGURA 29. Plànol vell, part 2, casc urbà. Proporcionat per Xavi Gifra.

FIGURA 30. Plànol nou, casc urbà. Proporcionat per l'Ajuntament.

ANNEX I

Entrevista sencera a Lluïsa Soler i Miquel Figueras, per Abril Riera i Susanna Masanas

- **Gravació de l'entrevista:** Àudio - Entrevista a Lluïsa i Miquel

	Enllaç: https://drive.google.com/file/d/15KSuHMptV9A7KjZ1uhNKuhf2u8WX9rHI/view?usp=sharing
FIGURA 26. QR gravació de l'entrevista. (Font pròpia, creat amb Canva)	

- **Transcripció de l'entrevista:**

“

L: ...aquí, lo que en deien...

S: Vale, veus. Ja està.

L: ...que la [...]

M: Com... Com vàrem venir en aquí, nosatrus estàvem a Pujals... Pujals dels Pagesos. No, dels Cavallers

S: dels Cavallers

M: Sí. I vàrem comprar un terreny aquí, que hi havia, que estava de venda, que era la Pedrera. Que en deien la Pedrera. I era una casa vella, que encara hi és, però l'hem reformada una mica. I només hi havia aquesta casa i el cementiri. El cementiri, que era allà on hi ha el col·legi ara...

S: A la mini-deixalleria, més o menys...

M: Sí, ah això. Allà, sí. I llavors, vàrem venir...

L: I aquestes cases d'aquí.

M: Eh?

L: Fes, continua, continua. Que hi havia aquestes cases d'aquí, no només el cementiri. Hi havia aquestes cases d'aquí al voltant...

M: No, no, no, no, no, no...

L: Sí, senyor. Sí, senyor.

S: Quin any...

M: Hi havia... Hi havia can Ferriol.

S: Quin any estem parlant més o menys? Quin any estem... més o menys quin any estem parlant? Quina dècada?

M: L'any... l'any...

L: 62

M: No!

L: No vas anar...?

M: Nosaltres també era molt més aviat

L: Ens vam casar, ens vam casar... Sí, sí, més aviat...

M: Vam trobar en Veril cap allà al 54 o el 55.

L: Però...

M: Vàrem venir aquí

L: Però, hi havia

M: Però, és clar, estàvem a... a Pujals i en aquí, perquè havíem comprat i hi havia la casa. I nosaltres com que erem joves els germans, vàrem fer la casa, ja era parada, i llavors hi vàrem posar llits, hi vàrem... i mira, ens estàvem en aquí els quatre germans... No! Tres. Perquè el petit, el meu germà petit, ens portem vint anys de diferència, i ell encara no hi era aquí

S: Encara havia de néixer...

M: Encara... Encara estava allà. I llavors, varen començar de, de, de, de fer... vendre cases, vendre solars per aquí, per allà...

L: No t'emboliquis tant. Explica lo primer això. Allavors ells de venir aquí, va resultar que aquí

S: Quants anys tenies tu quan vareu venir aquí, més o menys?

M: Jo que en tenia, mira...

L: Va anar a fer la mili

M: No, abans d'anar a fer la mili, sí, sí

S: Divuit o vint any o...

L: Abans d'anar a fer la mili

M: Abans d'anar a fer la mili, perquè quan vaig anar a fer la mili, me'n recordo que la casa que viu ara el meu fill, que era la casa que vivien els, que varen fer els meus pares, era una alçada d'un metro, la casa, i jo llavorens vaig marxar a fer la mili, i llavorens ja varen començar d'obrir carrers... bueno, "obrir carrers", carrers no en varen obrir cap, perquè aquí primerament feien les cases i després obrien els carrers, lo que deies tu...

S: Sí.

M: I és veritat. I van començar d'anar fent coses. Jo no me'n recordo pas la primera casa que es va fer

L: Allà, a ca la Mercé, com vaig venir jo, que era...

M: Puder, poder sí

L: Ja hi era

M: Ca la Carmelita i ca la Mercè...

L: No, la Carmelita no. Ca la Carmelita, jo em vaig casar, quan me vaig casar, el 62, ella ja va venir dos anys més aviat. Però no era pas la primera casa. Era ca la Mercè, que en dèiem, i en Siset, i llavores, can Casals. Aquests dos, la Maria Casals i el seu home. I llavores, vaig, va venir la Carmelita, que es va fer aquesta casa. I la Madalena, la Corvillo, es va fer una casa al mig del camp, que no hi havia pas ni carreteres ni hi havia pas res. Va ser lo que hi havia. I aquí no hi havia... Llavores, vam nosaltres fer la casa, aquí em vaig fer la casa... Ah, hi havia la Rafela també, te'n recordes? Que al nostre temps hi havia la Rafela, que allò era una barraca i ho, bueno, varem arreglar una mica per vivenda. Bueno, lo que va haver-hi. Però, allavores nosaltres vam fer la casa aquí. Quan es va fer la casa aquí no hi havia res, nena. Veia un forat, unes, uns forats aixís alts, de pedra, i tot armat. I jo, quan em vaig fer la casa aquí estava sola, ben sola, sola, vull dir que tot tot no hi havia pas res armat, i llavors de mica en mica ho varen anar treballant i ho varen anar aplanant. Allavors, es va començar d'anar fent alguna casa per aquí. Varen començar de fer llavores aquesta en Siset, varen anar arreglant totes les casetes. Llavors es va fer, de nosatrus, allavors es va començar de fer aquest carrer... mm... Àngel Guimerà. Ah, no, perdona, el carrer aquest Montserrat

S: El que va cap al carrer Colom, no?

L: No, Montserrat

M: Primer, les Pedreres. Primer de tot, les Pedreres es va fer. El carrer aquest... Per aquest carrer...

L: Per aquest carrer sí, però, que aquí davant, quan varen fer aquest carrer les Pedreres, el varen fer quan ja era molt habitat, perquè s'ho varen deixar tot

M: No, però, hi havia el camí d'anar a la, el camí d'anar a la font de Sant Dalmau

L: Sí, bueno, sí, hi havia una carretera...

M: Una carretera de carros

L: ...Que no era asfaltada, una carretera de carros

S: Un camí

M i L: Un camí, si

L: Però llavors, en mica en mica, al anar-se edificant tot, es va fer i es van, els veïns els van agrupar i varen fer el carr... el primer carrer asfaltat que hi havia, perquè tot lo altre no hi havia res asfaltat. Jo sé que tenia botiga aquí, hi havia uns clots així que no volien pas venir els veïns, saps? I es va anar fent. Però, cap aquí dalt aquest carrer, va començar de fer-se el Rei, que hi són a les tres cases...

A: mm

L: Llavors la Maria, al costat, que ja és morta, pobreta ella, eh. Llavors es va anar fent la, la Dolors Garriga, que també se'ns va morir ara, i la, l'Antònia. I llavors ja va venir can Tou, i llavors el Rei va fer pisos, aquí

M: Ui, però, això és molt més cap aquí...

S (cap a A): Encara no ha arribat a la peixateria, eh? Te situes?

L: No, no

(riures)

S: Estàs fent aquest tros de carrer, eh?

M: Sí, sí...

L: Un tros, un tros de carrer l'anaven fent de mica en mica, eh...

A: Sí

L: Jo parlo del tros de carrer de, de com va començar. I en mica en mica es va anar fent. En Cinto, aquí al costat, que era en Cinto, també es varen, varen venir aviat, que també es varen fer, que, la casa, però no hi havia res més venut, aquí el van vendre els avis. Però sense... saps què vull dir? Sense res abans.

S: Eren camps i prou

M: En aquí es passava una carretera, carretera de carros, que era la carretera per anar als camps. Passava per allà davant de ca la Blondeta, o sigui que al final d'aquest carrer tirant avall. Aquest carrer era una carretera que anava als camps, i en aquí, llavors s'hi varen fer cases. En aquí...

L: Entre Pedreres i Àngel Guimerà

M: En aquí, llavors també s'hi va obrir el carrer aquest, que es va obrir quan les cases ja estaven fetes, perquè en aquí, resulta que podien fer aquest carrer que baixa enllaçat amb aquest, però no el varen fer. Primer varen fer les cases i després varen fer...

S: Va quedar tot tort!

M: Sí! I després varen fer els carrers. Quan hi varen fer els carrers, eren... les cases ja estaven fetes. Ja n'hi havia unes quantes de fetes. És clar, van anar fent aixís a trossos, a trossos, a trossos...

L: Es 'naven fent a trossos, nena.

M: Sense parcel·lar ben res

L: No és que es fes un carrer.

A: Sí

M: No hi havia ben res emparcel·lat.

L: Es naven fent les cases, per exemple d'un ho feia un any i al cap de dos o tres anys en feien una altre.

M: Sí.

L: I molta gent se la feien ells, el dissabte i el diumenge s'ajudaven i se... que hi havia algun paleta, i s'ajudaven i es feien les cases. Després també, en aquí, que te dic que hi havia tot aquest terme i totes aquestes històries i comèdies, que déu n'hi do com estava tot, allavors, a la pedrera no hi havia pas la casa encara. Treballaven la pedrera a fondo, però no treballaven pas amb maquinària aixís... anaven "a pico i pala". I tenien una serra, sí, que serrava la pedra, però allà hi havia molts de treballadors.

A: Sí.

L: I aquests, aquesta gent treballava en aquí i, bueno, i llavors es varen fer la casa en aquí de la Pedrera. Llavors ja es va fer can Portelló... allavors aquests de la piscina també se la varen fer... Vull dir que va ser de mica en mica, saps que vull dir?

A: Sí.

L: No va ser una cosa tot, tot...

S: No és allò que diguis que en cinc anys era tot fent

L: ... No, no, no

S: És que va estar vint anys que anaven fent, no?

M: És que anaven comprant els solars i llavors s'hi anaven fent les cases...

L: Sí

M: ... Sense obrir carrers i sense res

L: Bueno, allavors ja, sí com hi havia una primera casa llavors ja es seguia la línia, saps?

M: Sí, sí...

L: D'aquests carrers ja hi havia la línia seguida... I tot això va anar cresquant d'aquesta manera, aixís, i llavors ja es va anar fent cap aquí dalt la peixateria, tot això d'aquí dalt es va anar fent d'en mica en mica, el carrer Colon...

M: Cap al cementiri...

S: Algú ens va explicar un dia, no me'n recordo pas qui per aquí el carrer també, que la casa que vivim nosaltres, de la Maria, va ser la primera o la segona de tota aquella tirada...

L: Sí, bueno, sí

S: ...Que també no hi havia pas res més, hi havia aquella casa aquí al mig i prou

L: Sí, aquella casa... aquella casa, i llavors va ser la que es varen fer els daixò... el teu veí?

S: Sí

L: Del costat, al costat. Vull dir que va ser...

S: Sí, ells també ho varen anar fent junts... Van anar fent una i l'altra...

L: Sí, sí, sí... l'altra ho van anar fent aixís: els germans es varen ajudant, primer varen fer aquesta i llavors varen fer l'altre carrer, i l'altre. Però, per seguit cases de dir, guaita, una data que aquest carrer és fet, no es pot dir, perquè, no, aquí es va anar treballant d'en mica en mica. Tot això d'aquí va ser fet a poc a poc. I llavors, és clar, aquí això és el barri de les Pedreres, però allavors al cruze d'allà... Aquest cruze que tenim aquí a aquesta carretera...

A: Sí

L: És, la meitat d'allà és de Mata i la meitat d'aquí és de Pedreres... Això els capellans s'ho varen partir, m'entens?

A: Sí

S: Perquè això també si no ets de Porqueres costa molt d'entendre com és que hi ha tants trossos de poble, i...

A: Sí

L: Can Ferriol... Can Ferriol i can Monés de tota la vida...

M: És de Banyoles

L: És de Banyoles, però...

M: I el camp, i el camp que arriba...

L: ...de tota la vida, eh

M: de Banyoles, arriba a uns quants metres, bueno, no ho sé, bastants metres més avall de la casa. Allà per mont és de Banyoles

L: Sí

M: Ehh, quines cases hi ha de Banyoles en aquí?

L: Sí, bueno el... el...

M: Sí, aquella que se li va morir el seu home, com li dèiem? La... allà a la Formiga

L: Bueno, bueno, la Formiga és la Formiga. La Formiga pertanyeix a Miànigues ja

M: Sí, ja pertanyeix a Miànigues

L: Allò no. El puesto de Miànigues...

M: Saps on vol dir la Formiga? Saps on volem dir?

A: mm

M: Aquelles cases que hi ha en aquest carrer tirant amunt... que hi ha unes quantes cases

L: És a mà esquerra

S: Després del Fonet i tot això...

M: A mà esquerra

A: Sí

L: Cap aquí a l'esquerra... No, abans del Fonet i tot això. Tot aquestes cases d'aquí, això pertanyeix a Miànigues... És que, tu escolta lo que et dic: nosaltres pertaneixem a les Pedreres, a l'altre costat pertanyeixen a Mata, i la carretera que va a Banyoles, ara aquesta recta que va a Banyoles, a mà esquerra, és Banyoles, nena. A en allà on hi ha el mestre de can Xe... de can...

S: Sí, en Xargai, sí

L: No, en Xargai, espera-ta, en...

M: Can Moner?

L: No, can Moner no, cony. A can...

S: Bueno, per darrere la Factoria i tot això, vol dir
M: Can Moner i tot això és de Banyoles
L: No. Tot és de Banyoles allà. Doncs, tot allò aquell és Banyoles, i aquest costat d'aquí és Mata. O sigui que aquí hi ha el...
M: Bueno, és que hi ha molta gent que no sap on és...
S: No sap ni on és la ratlla...
M: ... Mata i on és a Banyoles
L: Bueno, nosaltres ho sabem... Ho sabem.
M: Sé que el terme passa des d'aquí a can Ferriol, passa recte i va a rebotir allà dalt aquelles cases que hi ha a sobre, com n'he diuen allà sobre? Aquell...
L: Campolier?
M: No, no, no, Campolier. Aquí, aquí. A la Pedrera,... més amunt de la, de les Serres, d'allà les Serres...
S: De les Serres, de can Ramió de les Serres
M: Les Serres
L: A les Serres
M: Allà
L: Sí
M: Va a rebotir a aquella casa. Allà fa la partió de Banyoles i Porqueres. Però puja i baixa, eh...
S: Sí, perquè, aquí també, el carrer que va cap a can Garriga també fa una mica de partió en algun lloc, no?
L: Sí, sí, sí...El costat és Miànigues... Un és Miànigues i l'altre és Camós, l'altre costat és Camós
A: mm
L: Doncs, i aquí també ens trobem igual...
M: Ca... No, Camós?
L: Sí, i tant, i tant
S: Sí, ja l'he entès, què vol dir cap a l'altre...
L: El rec, el rec d'allà la farmàcia...
S: Sí, ella vol dir allà al Codines, ja la he entès, sí, sí...
M: Bueno, el rec, el rec d'allà la farmàcia sí... allà, el Codines, allà parteix, allà
L: Parteix
M: Sí

L: Que hi ha... ho sigui que hi ha vàries partions aquí

M: Bueno, aquí és un, un cacau

S: És un puzzle!

L: Allavors, si tires avall, nosaltres tenim un terreny que pertanyeix a Camós, que és més avall

M: Bueno, però...

L: Saps on hi ha aquella plaça que juguen a beisbol, o no sé què juguen, allò que fan passar la pilota pel cim?

A: Sí

L: Doncs, que hi ha aquella carretera, que hi ha al mig del camp s'ha fet aquella carretera tan maca aquell noi, aquell paleta? Doncs allà nosaltres hi ha un camp, i allò pertanyeix a Camós i, fins aquí. Llavors lo altre pertanyeix a Porqueres, i lo altre pertanyeix a Mata un tros més avall... És un xou.

A: Sí

L: Ho entens lo que t'expliquem?

A: Sí, sí

L: O sigui que nosaltres no ho podem dir exacte...

M: Aquí hi ha: Banyoles, Camós, Por... umm, Mata, perquè hem de dir Mata, perquè Mata volen ésser Mata

L: No, no, és que això és de Mata. Han set els primers ésser-hi, és veritat. Són ells.

M: Mata són els primers

L: No, és veritat. Mata és Mata. De tota la vida, Mata, ja hi ha la història de Mata, que té molts anys, i també, a nosaltres ens van explicar que el nom de Mata de què venia, perquè no sabien de què venia. I es veu que era un terreny, uns aiguamolls, que hi havia unes mates de no sé què, i llavors varen fer-hi les cases... Això, principis de no sé quin any, el mil cinc-cent, o sis-cents...

M: No, és que...

L: Jo ja parlo de molts anys. Doncs es varen fer aquestes cases perquè, i li van posar el nom de Mata, perquè era tot un terreny de mates, saps?

A: Sí

L: I per això. O sigui que cada poble té el, la seva història...

A: Sí, la seva història, el seu origen...

L:...i el seu origen de fer-ho, i les seves coses de fer. Vull dir que, hi ha molt que discutir aquí, amb tot això que hi ha. I aquí està molt liat per saber exactament com

va la cosa, perquè jo ara actualment, la gent de cap aquí dalt ja no conec a ningú.

Jo abans coneixia a tothom

S: Perquè es viu molt diferent

L: És viu diferent, sí

M: Sí, és clar

S: Abans es vivia molt al carrer i te veies tots

L: Ademés, jo, jo quan tenia la botiga, venien moltes iaies, pobretes, que me les, me les he apreciat tota la vida, i me les estimaré tota la vida. Venien moltes iaies i eren molt bones dones i molt de tot... i és clar, i una me venia de Mata, l'altra me venia d'aquí dalt de Camós, cap a Camós, cap aquí, l'altre me venia de cap allà... me venia de tot, saps què vull dir?

A: Sí

L: Vull dir que, bueno

M: Clar, aquí era un puesto que es va formar un centre...

L: Sí

M:...en aquí, i va començar de pujar amb l'edificar les cases aquestes de l'Entorn i tot, en aquí

L: Sí, bueno, es va anant...

M: I van anant obrint carrers, i van anar edificant...

L: Jo, com, aquí baix...

M: I el nucleo és aquí, és la part aquesta

S: Sí, és les Pedreres

L: Les Pedreres és el nucli aquest. I allavores ja te dic que això de, de Mata, tot era, bueno, no hi havia res, perquè jo, jo veia com passava la Teisa a la carretera aquesta des d'aquí. No hi havia res, és que no hi havia res, és que estava tot, res. Però, és clar, d'en mica en mica... però no es pot dir que "aquest any són fet això, i l'altre són fet allò"... mm, això és varis anys molt enraderra, i nosaltres tampoc els anys no els sabem aquests, perquè...

M: Bueno, és clar, tu, no sabies pas quan la construïen aquesta la casa...

L: Sí, saps...

M:...Quin dia feia, perquè...

L:...no, i tot això abans no te no...

S: No, no, i tot això és els seixanta, i els setanta, i els vuitanta, que tot s'anava fent... I es trigava quatre o cinc anys a fer la casa, i lo que dius, això de fer-ho caps de setmana és lo que tenia.

M: Sí, sí. A partir dels seixanta es va començar d'anar fent cases.

L: Sí, sí. Allavors es va anar fent, però...

M: Anar fent cases, anar fent cases...

L: Ja te dic: aquí, bueno...

M: Jo sé com varem venir aquí, hi havia una carretera que anava a sortir a la carretera, aquesta mateixa que hi ha ara, que anava a sortir a la carretera d'anar a Girona, que es passava per davant del cementiri, però era carretera de carros, que escolta, si passaves amb el carro, perquè nosaltres des de Pujals veniem amb un carro aquí a treballar la terra...

S: Hi devieu estar estona per venir...

M: Home, és clar que sí. Però mira...

S: El temps no comptava abans

M:...Va durar un any o dos que hi veníem. Me'n recordo que treballàvem la terra, una terra d'aquí, perquè en aquí a la casa vella hi havia un masover, una persona que hi vivia, i per... perquè marxés li varem haver de donar un tros de terreny i llavors nosaltres varem ocupar la casa, ens varem quedar amb la casa. I veníem des de Pujals en aquí, i treballàvem, perquè molts es deixaven... molts eren... hi havien trossos de terra aquí, trossos de terra que els treballaven els de Banyoles

L: Molta gent de Banyoles

M: Molta gent de Banyoles

L: "Menarons", en deien

M: Sí

L: "Menarons". I tothom els va haver de indemnitzar

M: Sí, els hi van haver d'anar...

L: Bueno, n'hi havien set o vuit, eh

M:...perquè, perquè la deixessin...

L: Perquè marxessin, deixessin el terreny.

A: mm

L: Saps? Perquè allà era encara un puesto pla, un puesto per, que segons quina vianda s'hi feia molt. Per exemple, fesols menuts, hi ha un tros que, bueno, era fantàstic, vull dir. Per fer-se, vull dir. Hi havia uns trossos per fer-s'hi melons... Tot

això tenia, aquesta terra tenia la seua, la seua vida, perquè com que hi havia tant pedres, hi havia tanta cosa...

M: Aquí... aquí lo que va portar molt la vida va ser la pedra que hi havia a la terra. Sota la te, aquí la terra és tot de pedra... Encara a molts puestos n'hi ha...

S: Són llocs d'on l'han tret...

M:...Nosaltres n'hi tenim molta encara, perquè aquí als hivernals ara, hivernacles, aquests que tenim en aquí, si anem gaire fondo trobem la pedra, la pedra viua, viua, i va cresquent i notem que cada vegada hem de, hem de treballar-la més enlaire perquè no la rasquem

S: Ostres, que interessant

A: No ho sabia això

M: Sí

L: Hi ha, bueno, hi ha una història molt grossa en aquest país, bueno

M: Han fet molt de trossos allà on hi ha el quiosc, bueno, encara no hi és el quiosc...

L: Bueno, és igual, allà al quiosc...

M: Doncs en allà, varen anar a una fondària, traient la pedra, de deu, dotze metres. I varen arribar perquè l'aigua els empipava, varen haver de... I encara em penso que hi havia la pedra...

L: I allà on hi ha el, el bar, li vàrem preguntar a uns de Mata, a la Dolors, per què hi havia posat "La Pedrera"?, i la Dolors diu: "és perquè aquí hi havia una pedrera". Saps què vull dir? Diu: Hi havia una pedrera i nosaltres vam posar el nom de "La Pedrera" perquè hi havia una pedrera". O sigui que aquí hi havia trossos, i molt buidats, eh. N'hi havia de molt buidats...

M: Tot era... tot era remenat.

L: Tot era remenat

M: Tots els camps que teniem nosaltres, tots eren pilons de terra aixís... l'altre es veia la pedra... l'altre trossos de pedra... uns pins, uns pins aixís petits perquè no podien fer res, no podien pas viure. I és clar, jo amb el tenir el tractor i amb el tractor anava, anava planejant i anava fent lo que podia en aquí remenar-ho.

L: Bueno, varen... va ser una época que, vull dir, que es va anar fent...

M: S'hi va haver de pensar molt

L:... Es va anar fent en mica en mica. Vull dir que la gent no va ser de dir, com ara fan, guaita, començo una casa i si es mig any o és un any, la tinc feta. Aquí no, aquí

la gent moltes vegades començava una casa i com la tenien la meitat havien de plegar, perquè no podien, perquè era molt diferent...

S: S'acabaven les guinoies

L: Era molt diferent en aquell temps la vida... Aviam, la vida era econòmica, però el sou no tenia...

M: Era molt petit

L: Era molt petit. M'entens?

A: Sí

L: No hi havia la compensació d'una cosa amb l'altre. Havies de treballar molt per no fer gaire res. Però bueno, mira, es va anar visquent aixís, es va anar renovant, es va anar renovant tot, va anar pujat tot, varen anar canviant de govern, no governs, lo que va ser, diguem, arribat aquí on som. Però ja te dic, ara si vols saber noms d'un altre carrer o alguna cosa, o no? Perquè, és clar...

A: Bueno, llavors, quan es va començar a construir... quan es van anar construint els carrers, asfaltant i tot, vull dir, vosaltres us hi referieu d'alguna manera o era això que deies, com ara dir...

S: El carrer de can Pere o...

L: Sí, no. La casa, el nom de la casa. Per exemple, aquí era can Rosendo. Allavores, més amont...

M: Al costat, al costat...

S: És el pare d'en Xavi?

L: Sí, en Xavi [...]. Allavores, al trencar i tirar a la primera casa era ca la Mundeta, nosaltres en deiem, que hi havia una dona que es deia Munteta.

M: Bueno, això tirant per avall

L: Sí, bueno, ja li dic.

S: Ara està, ara està allà darrere, eh

L: És... és Àngel Guimerà

A: Sí

L: Això és el carrer Àngel Guimerà...

M: Bueno, però comença... comença per la casa primera, que era can Rosendo. Allavores hi havia, que ara va comprar el teu germà la casa, que es va fer la casa...

L: Bueno, bueno, però ho va comprar més tard. Però, can Rosendo, aquest, va ser que ho va fer-ho. Llavors hi havia la Teresa de can Grapes, que en deien, que també va comprar...

M: Però és de l'altre costat!

L: La Teresa de can Grapes? Aviam, Miquel! La Rosa Mundeta, la Teresa Grapes...

M: Per això que et dic que és l'altre carrer...

L: No, no, és Àngel Guimerà. És Àngel Guimerà, és el mateix, aquest que puja... que baixa fins a baix de tot i puja fins a dalt de tot. És aquest carrer, l'han fet tot. Vull dir que aquests són els més vells que, que nosaltres coneixem. Llavors hi ha la Rosita de Palol, que et deiem, que varen venir i també es varen fer la casa. Aquests són lo que et puc dir més vell, perquè, allavors ja n'hi han molts però no són tan... tan vells. Són gent que ha anat comunicant-se ja més aixís, més aviat. Però això ja parlo jo de la meva època, que hi havia aixís una mica aïslada, saps? Vull dir...

M: També s'ha... s'ha venut i s'ha passat a un altre propietari...

S: I s'ha canviat el nom...

M: S'ha canviat el nom.

L: Sí.

A: Clar, sí.

L: I aquest carrer d'Àngel Guimerà, que en són dit can Portiu, que en són dit. Allavors al costat de can Portelló, que hi ha en Joan, però en diuen, nosaltres en deiem ca la Francisqueta, la Francisqueta Queveia, en deiem. Llavors l'altra casa era la que era al mig del camp, que era de la, d'en Juaquinete, en... en daixò... com li deien ara a aquest, ostres?

M: Joaquinete

L: Joaquinete, sí, bueno, nosaltres li deiem en Joaquinete, però tenia un nom aquest. Bueno, és igual, ja em vindrà. Doncs, aquest vivia aquí i la seva dona tenia una noia que ara és gran, bueno, és vella. Doncs vivíem en aquí. Després hi ha una altra, aquella més alta? Que és la de la Carmen de Barcelona, que li diguem. Aquella se la va fer, que era casada amb un, aquí baix...

M: Per allà.

L:... Per allà. Doncs, llavors ve la Margarita, que també fa molts anys que és aquí. I llavors, a l'altre costat, també hi havia la Carmen... sí, la Carmen, i la Fernanda al mateix carrer, però a davant de la Margarita, i tot això. Hi havia aquestes dues, que eren dues germanes. I, bueno, tenien home, jo vaig conèixer molt bé els seus homes, vaig conèixer molt bé tot... Elles treballaven a la fàbrica de les Saques al principi...

A: Sí

L: I, llavors se li varen morir els homes, i quan varen plegar la fàbrica de les Saques, clar, elles varen plegar. I, aquesta era, és una de les cases velles, també, que hi havia

M: De les primeres que es varen fer

L: Sí, aquestes també era una de les primeres. Però, llavors ja ve lo altre, que ja és més nou. Allavors ve la iclèsia, que varem fer-ho entre tots, que me'n recordo que el meu sogre també era jove, bueno, jove, entre cometes que tenia per treballar i va anar-hi...

A: La de Sant Joan?

L: Sí, la de Sant Joan. La iclèsia Sant Joan.

S: I aquesta església hi ha, ja hi ha també història per...

L: Sí, per...

(S riu)

S: Jo me'n recordo una mica i era petita.

L: Sí. Sí, sí, sí. Però bueno, lo que hi ha i lo que deixa d'haver-hi ja ho sabem, entre la polèmica que hi ha per tot, però no es pot dir. Doncs, varen fer la iclèsia i allavors varen anar fent lo altre, lo altre varen anar fent allavors tot això...

M: Sí, anaven fent case i anaven fent carrers...

L: Això de nucli. I el nom que tenim a les cases, per exemple, el nom que tenim, la peixateria de la Mariàngels, el propi nom que porta, sempre ha set allà. Allavors a ca la Virtudes, que és en aquí davant aquest carrer nostre, aquí hi ha ca la Virtudes, i aquí hi havia uns que ja t'ho hem dit, però ara ca la Virtudes era d'això. I, bueno, anar fent, i lo altre tot va, i les altres... Llavors allà ja va ser cases amb més... més...

S: És més nou, no, tot aquell tros?

L: Més, sí, perquè no hi havia gaire, no et pensis que hi hagués gaires cases aquí. Jo vaig obrir una botiga, potser hi havia sis o set cases, eh. Me'n recordo que la Mercè de la Bisbal, que sempre li dèiem la Mercè de la Bisbal, venia a comprar, i és clar, jo, és clar, era a dins que estava amb l'habitació de... bueno, i tenia el llum apagat, tu, encara no el tenia encès, i "per què tens el llum apagat? No tens por?", i dic "no", no tenia por de res, però, m'entens?

A: Sí

L: Vull dir que... Aviam, era un altre món. Ara ha canviat molt, nena. S'ha canviat la gent, s'ha canviat tot. No té res que veure lo que era amb lo hi havia.

M: El caràcter...

S: I la vida és molt diferent...

L: I la...

A: La manera de relacionar-se també és molt diferent.

M: Sí, sí.

L: Sí, en relació... Nena, ens deien, "a Barcelona no es coneixen, passen pel costat, viuen al mateix pis i no es coneixen". Jo vaig dir "oh que trist que és això". Sí, aquí és igual.

S: Ara ja hi hem arribat aquí

L: Ja hi hem arribat aquí, perquè aquí, trobaràs gent que és veïns, que els saludes i ni et contesten. Molts que coneixo i gent que viu...

M: Això... això és normal

L: No, no és normal. La societat, la societat ha canviat

M: Ara!

L: La societat és...

M: Aquest tipus de caràcter...

L: La societat, és que ha canviat molt. Ara està canviant molt tot. Però, bueno, fins aquí és lo que podem dir. Jo havia viscut al carrer de Mata, allà a la plaça de la Vergonya que hi ha...

A: Sí

L: Aquelles cases altes que hi han... Doncs era cal Fuster això. Doncs havia viscut allà, i bueno, però allà era unes cases que sí que són molt antigues i molt velles, allò. Pertaneixia a Banyoles però en deien el carrer de Mata, o sigui, pertaneix a Banyoles. I pensa que allà, tothom, a les dotze del migdia, les iaies sortien al carrer a les dotze en punt, quan plegaven la fàbrica de les Saques, que hi havia i tot això... sortien al carrer a menjar el plat de xaropa. Que feiem una calze per escalfar, hi posaven quatre naps, quatre coses que tenien, un tall de cansalada... i feien un perol d'allò, i sortien al carrer a menjar-ne un plat d'allò. En a mi, pensa que al carrer tothom m'estimava, però em varen estimar molt, eh, molt. Aquelles dones però molt. Pensa que n'hi havia una que me s'emportava per tot. Llavors també hi havia una dona, que li deien la Núria de cal Mosquits, que sempre me s'emportava cap aquests dalts d'aquí dalt cal Mosquits, aquí dalt, can Mosquits en diuen... Bueno, no sé a on pertaneix...

M: A on?

L: Cap allà a la vaga, cap a la vaga d'aneres...

M: Ah, no, sí.

L: Cap allà dalt, això pertaneix cap allà dalt a la vaga d'aneres

A: Mm

L: Doncs que se m'emportava cap allà, l'altra se m'emportava allà on fos... Llavors també hi havia un, en Joan li deien, que també sempre me feia jugar i sempre tot.

A: Sí

L: I jo vivia allà. I pensa que passava el tren per davant de casa, passar arran de la, de la casa, de la...

S:...Davant de la porta...

L: De la porta. Però ben bé a davant passava el tren. Pensa que com passava el tren em tancaven la porta perquè no sortís jo... perquè m'hagués mort. Un tros aixís hi havia.

A: Mm

L: Passava el tren, i jo era petita. Per això et dic que això és lo més antic que hi pot haver-hi. L'antiguetat d'aquí ja és una mica més cap aquí

A: Mm

L: Jo, jo vaig venir aquí al seixanta dos. Però bueno, fins ara així em estat. Esperem a veure què... Vols saber alguna cosa més?

(A mira la seva llibreta)

A: Sí

L: A vera, a vera

A: Sí, sí

L: Sí, però, no, pregunta, pregunta!

A: ...Moltes coses...

L: Perquè, aviam digues

S: Jo us pregunto una cosa: a veure, dels carrers que hi ha per aquí...

L: Sí?

S: Un qualsevol, d'algun nom que us faci més gràcia que d'altres perquè sigui d'alguna persona més coneguda de prop o...? Per exemple, encara que sigui molt més nou hi ha la plaça Manel Saderra, que és una persona molt estimada de tothom

L: Sí, sí, bueno, és conegut. Sí, sí

S: Doncs si hi ha altre carrer que sigui també d'algú que, que no sigui ni...

L: L'Àngel Guimerà hi ha, en Guimerà també és molt anomenat

S: ...Que no sigui algú molt famós però de fora, no? Que sigui algú de per aquí a prop...

L: Hi ha l'Àngel Guimerà, que és molt anomenat l'Àngel, el daixò...

S: Sí, però vull dir que hi ha molts carrers per aquí que són molt famosos, però són noms de gent de fora, no? Sigui d'aquí...

L: Sí

A: Sí, bueno, sí, són catalans però no són porquerencs

S: Són catalans il·lustres, diguem, o gent molt estimada també, però de lluny. Aixís d'aprop, com ara en Manel Saderra, per exemple, no?

L: Sí, en Manel, bueno sí

S: En Manel era una persona molt estimada també?

L: La plaça Manel Saderra ja li varen posar i tot. Ara han posat aquest que, bueno no ho sé, que te fa, t'ensenya a fer ceràmica, bueno, no sé què t'ensenya a fer...

S: Ahh, en Ta^{oo}buenka?

L: Sí, en Tabuenka. Però bueno...

M: Sí, aquí famós...

S: Bueno, famós... Una persona, això, més coneguda o estimada del barri, de tothom

L: Jo veig que hi ha carrers, per exemple...

S: Però abans tothom sabia en "Pepet dels alls", el no sé què... Bueno, era els noms, no?

L: ... Ponent, Llevant...

A: Sí

L: Això, bueno, tot i jo sé més els carrers aquests que bueno, han posat aixís... Rosa dels vents, la plaça Rosa dels vents, l'Onze de setembre, que és més anomenada... Però, com a carrer carrer que... no, jo en aquest moment no en sé res.

S: Bueno, és més que diguis: "Mira, em fa gràcia aquell"

L: Sí. No, aquests carrers, aviam, bueno, guaita, a mi...

S: Ara aquí, per exemple, nosaltres per anar cap a casa nostra passem molt pel carrer Carreres Candi...

L: Carreres Candi, sí

S: I... qui era en Carreres Candi, no?

L: Ah, no ho sé

S: No en tinc ni idea! (S riu)

L: No ho sé, jo tampoc

S: Per això. El coneixeu?

M: Sí, bueno...

S: Llavors dius, potser era d'aquí, potser no...no ho sé

L: No, bueno, però, és clar, jo penso que...

M: Però això... Jo no sé qui és que va posar els noms dels carrers...

A: Sí

S: Una mica és lo que, una mica és lo que li interessa també a ella estudiar, no? Com, com es fa per dir els noms dels carrers, no? Per què aquest nom i no un altre? Que hi ha molta gent que se'n mereixeria de noms de carrers, no?

L: Sí, bueno...

(S'acosta corrents el gos de Lluïsa i Miquel, de nom Pai)

S: Ai! Quin susto!

M: On vas tu? Pai! Pai!

L: Passa! Passa! Passa! Ja el coneixes tu, no?

M: Passa, Pai.

S: Sí, però soc l'única de la casa que no li agraden els gossos. (S riu)

(Se sent un xiulet)

L: Va, ves a la porta! (L i S riuen)

S: Perdoneu...

L: És un animal, aquest! Doncs, pensa que jo, d'aquí, no sé cap que pugui ser de lo que..., excepte el que hem anomenat, que pugui ser. Ara, és a dir, poder també m'ha, m'ha passat algun carrer perquè ara ja no corro gaire

S: I perquè estàs acostumada a dir els noms de les cases

M: És que, de carrers aquí que siguin, diguem, pur catalans, que s'hagin fet catalans, d'aquí Catalunya

L: Que hagin sortit d'aquí, d'aquí, no ho sé. No ho sé, no ho sé pas

A: Sí, bueno...

M: Les Pedreres sí que és pur d'aquí

L: Bueno, la Pedrera és perquè...

M: Perquè hi havia...

S: Perquè hi havia la pedra

L i M: Perquè hi havia la Pedrera aquí.

L: Bueno, varen fer les Pedreres perquè hi havia la Pedrera, però...

A: Llavors, quan, quan es van començar a posar aquests noms, vosaltres us hi referieu per els noms o dèieu "can no sé què"...?

L: Em, mira, quan varen posar aquests noms...

M: Els motius

L:...Motius. La gent que hi vivia

M: Sí, eren motius, que en deiem

L: Sí, sí, eren motius, sí.

S: I encara es deu dir motius.

L i M: Sí, sí, sí

S: Dius, "el carrer de ca l'Angeleta"...

L: Sí, sí, sí

M: Exacte

L: El carrer de ca l'Angeleta, o el que sigui, o el carrer de la Mercè, o el carrer...

A: Sí, bueno, una cosa és la placa que hi hagi i l'altra és com ho diuen la gent de, que hi viu, saps?

L: Sí, sí, sí. No, no, no s'anomenaven gaire els carrers, eh

M: No, no s'anomenaven.

L: Tampoc es va posar... Aviam, aquell temps tampoc s'hi posava massa interès. Ha evolucionat molt d'això, del temps que erem amb ara ha evolucionat molt, que la gent ha pujat molt i s'ha pensat molt, i...

M: Bueno, és que ara... és clar, es fa més, s'han traduït més, diguem, aquí, de fora. Perquè aquí, el tant per cent que hi ha aquí... Bueno, el tant per cent... El noranta nou per cent que hi ha a aquest voltant de per aquí, tots han vingut de fora.

L: Sí, bueno, sí

M: Tots, tots, tots.

L: Perquè alguns són de Pujals, l'altre de Vila Marí, l'altre és de Cornellà...

S: Sant Miquel, de Mieres...

L:...de Sant Miquel, Mieres i tot això...

M: De tot arreu

L: N'hi ha de per tot arreu.

M: I és clar, aquí hi ha una barreja... (M riu)

L: Saps? Vull dir que, és clar, i allavors, bueno...

M: De verdaderament d'aquí n'hi ha ben pocs que siguin de per aquí

L: Sí, bueno, de per aquí...

S: Si no hi havia cases no hi podia pas haver-hi gent! (S riu)

L:...No hi havia hagut pas gent, aquí l'única cosa que, que...

M: Podien venir de Mata, podien venir de Banyoles...

L: Bueno, el que va estar molts anys també va ser un, saps la casa vella que tenen ells, en aquí aquesta casa de l'altre trencant?

A: Sí.

L: Doncs aquí hi havia un home que li deien en Ramon. Que va viure molts anys aquest home aquí, en Ramon. I llavors d'en Ramon, hi varen venir la Maria i en Llorenç, que eren de Borgonyà i varen venir a viure aquí. Que tenien gallines, tenien un tancat, tenien tot, bueno, lo que fos... Això me'n recordo perfectament quan jo venia, petita, a jugar per aquí. Però, és clar, qui vols que, hi hagués un carrer, qui vols que, que era una persona... que si no hi havia res. No hi havia completament res. S'ha anat fent en mica en mica i ara la gent...

M: Era... era un desert això. Perquè si haguéssiu vist en aquí tot això, des d'aquí per avall, fins abaix al rec, el Codines... doncs tot era un erm, una...

L: Sí

S: A més, si hi havia aquests desgavells de pedra que han tret...

M: Exacte

L: Sí, per això

M: Sí... Pedres per aquí, pedres per allà... Escolta, si nosaltres vàrem estar molt de temps passant amb el tractor i obrint pedres...

S: Anar emplenant!

M:...i ens les veniem, perquè ens les comprava aquest de la pedrera. I camions que en varem treure...

L: Lloset... Llosets, en deiem, llosets

M: Trossos de pedra aixís...

L: En dèiem llosets i...

M:...Aixís, aixís per amunt, aixís per amunt

L: I era, era llavors el pic de la construcció marina

M: Sí

L: Llavors va venir el boom, aquell boom de construir a marina

M: Sí, això es feia a marina

L: I, és clar, com que a marina posaven aquells llosets, ells agafaven i els venien, i llavors els ficaven a marina. Bueno, aquí no, els venien, bueno

M: Els venien als paletes

L: Però edificaven. Bueno, va ser el boom aquest. El boom dels seixanta als setanta va ser un boom de fer-se cases aixís com bolets. Però llavors es va parar, al vuit va haver la baixada que va haver-hi...

S: La patacada...

L: La patacada forta. I allavors, bueno, jo me'n recordo que, és clar, tenia en Joan, que llavors ell ja havia acabat dels estudis, i per anar a treballar. I com que era aquesta, no podia, no el volia pas ningú perquè, és clar, la gent no tenia...

S: No hi havia feina

L: No. Va haver de ser molt fort, eh. Va, es va passar un daixò molt fort. Però bueno, allavors va tornar anar revifant, revifant, i d'això. I bueno, ara mira, ja veus tu nena com va: estudiar i tenir sort de llavors poder treballar. Si ets trempat ja te volen, perquè... vull dir que... i depèn...

S: Tot és molt diferent, eh? Lo que dèiem

M i S: Sí, sí

S: Amb algunes coses millor i amb algunes encara pitjor

L: I bueno, depèn. Quina carrera estudies tu? Què fas?

A: Bueno, a mi m'interessen molt les llengües...

S: És que ella encara està a l'institut, eh

L: Bueno, bueno

A: Sí, em queda un any per anar a l'universitat

L: Bueno, ja, ja... però no tens idea de quina, de quina vols fer?

A: Em...

L: No ho saps?

A: No ho sé, bueno...

L: Bueno...

A:...Voldria estudiar català... I llavors pots, bueno...

L: Pots anar...

A:...fer de professor

L: Pots fer de professora, bueno. Això ja és bona idea.

S: I li...

A: Perquè ara de català en falten molts

S: I li.. Sí. És molt... S'estima molt el català

L: Sí bueno, és clar

S: I és molt defensora del català

L: Sí bueno, bueno, ja

S: Ja tindrà feina, perquè va molt endarrere en moltes bandes el català

A: Sí

L: Sí, sí. Ara va per tot, eh

M: Ja es preta fort ara

L: Sí, ara es preta altra vegada que...

M: Es preta molt fort. Ja han començat a dir que tots els alcaldes havien de ser catalans i que havien de parlar en català

L: Bueno, ensenyar, no, i ensenyar a la gent a parlar en català. Bueno, això és més difícil, és igual, deixem-ho córrer

A: Lo important és que es parli

L: Però bueno, és clar, tu, si vols ésser mestra, ja tires bastant bé. Perquè, francament, això ja és una cosa que... eh

S: No sé... no sé si vol ser, eh. Lo que vol és estudiar català, i clar, tothom li diu...

A: És la sortida que hi ha

S:... "Falten molts mestres de català, fes-ho". I diu, bueno, és que es poden fer moltes coses amb el català a part d'això

M: I tant, i tant

L: Sí, sí, i tant

S: Traductors... També li interessa molt, que ara potser ho té una mica més fluix, però, parlaves molt de la llengua de signes en català. Hi ha molt poca gent que sabi signar en català.

L: Oh, carai. Això, no, això no, hi ha molt poca gent, eh

M: Oh, és que...

L: Això... ui, és clar, això ja és una altra història, nena. Això és un bon, bon sistema. Vull dir que, aviam, depèn, depèn de lo que agafes...

S: Això també és molt difícil, però tot de la llengua...

L:...depèn del ram que agafes tens més problemes o ho tens més senzill

M: Mira, hi ha vegades que penses amb una cosa, de fer una cosa, però al final veu una altra que llavors t'agrada més...

S: I la vida són molts camins

L: Sí, bueno. Sí, no, són molts camins, no.

M: I, exacte. Tu, escolta: hi ha vegades que te surt...

A: Pots anar amb una idea i acabar a un altre lloc completament diferent.

M: Exacte, hi ha vegades que te surt una cosa sense, sense pensar-ho

L: Bueno, perquè és molt...

S: A vegades batalles molt per una i no hi ha maneres, i en canvi una altra que no hi comptaves, aquella va més fàcil

L: No, no. I a més, ella, pobreta, encara és joveneta, no? Però és que li falta un any... Amb un any...

M: Mira, tota la meva vida que havia aspirat de ser mecànic. I he remenat molt de mecànic, vaig treballar mecànic, vaig fer mecànic... però no m'ha servit per res! Bueno, no m'ha servit per res...

S: Sí, per arreglar el tractor...

M: M'ha servit per molt. Per molt. Perquè he après moltes coses, moltes coses he après. Però això ho he hagut de deixar amb un costat i fer l'ofici de pagès. I llavors vaig haver de fer de pagès, i la meva feina ha set de pagès sempre. Però, és clar, jo, a dintre, la mecànica m'agrada molt. M'agrada molt i m'agrada poguer-la seguir encara, eh. Jo veure cotxes rars, veure...

L: Bueno, cada persona té el seu, el seu daixò

S: A més, abans tothom qui més qui menys quan podia tenia una moto, que era lo que era per anar pels llocs, no? I sempre hi havia feia a remenar-la i arreglar-la...

M: Jo vaig ésser el primer que vaig tenir la moto a Cornellà.

S: Imagina't

L: Una Montesa.

M: A Cornellà

L: Una Montesa

M: Una Montesa

S: Sé que el meu pare també en tenia una, el meu pare. Havia començat en un taller de motos, arreglant bicis i motos, que és lo que hi havia, és clar

M: Sí, sí, sí, sí

S: I si podien fer la moto ja era qui sap què...

M: Cordons, i tant!

S:...anaves molt més ràpid d'anar per llocs

M: En a mi em varen comprar la moto, perquè em varen comprar la moto perquè teníem màquines de batre, que anàvem a batre aixís per les cases... Saps què és batre? Què vull dir?

A: No

M: Treure la palla...

L: El gra

M: El gra

S: "Cosetxar", que diguem

M: Bueno, ara cosetxen, però abans es feia unes garbetes un manyoc de daixò de palla aixís amb el gra a dalt, i llavors això es batia, i es batia amb unes màquines. I aquelles màquines anaven tirades, una màquina i un tractor. I en deien la màquina de batre, eh. I exclusivament només per això. Per batre això

S: La llogaven les cases de tota la comarca per anar-ho fent, no?

M: Exacte, anàvem voltant. Havia anat hasta a Puigcerdà a batre.

S: Per això et van posar la moto, no? Perquè poguessis anar a darrere la màquina...

M: Sí, per poguer... home, anava bé perquè llavors com havíem batut, al cap d'uns quants dies passava a cobrar. I tenia la moto per anar a passar a cobrar. Cobrar el batre.

S: Sí, sí (S riu)

M: Per això em van comprar la moto... Sinó no l'haguera pas tingut. I mira...

L: Bueno, són coses d'abans que han canviat molt...

M:...I ja vaig agafar la moto, tenia la moto, l'havia desmuntat, l'havia muntat, me'n recordo de... (M riu)

L: Bueno, Miquel, ja està bé.

S: No, no, ja li agrada de sentir-ho.

A: Sí

L: Sí, bueno, però, és clar, és una daixò...

M:...Bestieses de vell, de jove

L: De jove se fa moltes coses, però lo principalment ara una cosa que et sembli verdaderament. Si tu tens memòria i t'agrada l'estudiar, aprofita-ho

M: No, no, és que tens d'estudiar, eh

L: Perquè a mi no em va pas agradar estudiar, perquè a casa, el meu germà tenia més estudis que jo i jo vaig dir que jo no volia estudiar. No, no m'agradava, francament us ho haig de dir, no m'agradava. Fer qualsevol cosa menos estudiar. I

bueno, i aquí varem acabar... Vaig anar a cosir molts d'anys, vaig fer molta d'això, i llavors vaig anar a la fàbrica dels mitjons, i bueno...

M: També sense anar a estudi, també n'hi ha que han fet... que mira, han tirat endavant.

S: I tant.

L: Bueno, jo, aviam, tampoc era analfabeta: sabia llegir, escriure, sumar, multiplicar...

M: Primaris

S: Passa que, l'avantatge és que abans com que tot era per fer, hi havia molta feina, i llavors...

L: Bueno que "tot era per fer", als dotze anys, als dotze anys ja em feien voleiar del col·legit, eh

S: Sí, sí, sí

L: És clar, tu. A set anys hi anaves i a dotze ja estaves fora. És clar, tu, si no eres pas una eminència que el cervell el tinguessis bo i tinguessis ganes, principalment ganes, no aprenies. Jo lo que vaig aprendre més va ser, que llavors quan vaig plegar de col·legit, me'n vaig anar amb un senyor que ens feia conferència... I vaig anar aguantant, vaig pujar una mica més i vaig anar aguantant, però, bueno. Tampoc... vaig fer-ho però tampoc no és que m'agradés. Vull dir que, és que la vida...

S: Després amb la botiga en vas aprendre de sobres.

L: Ai...

(S riu)

L: Amb la botiga vaig aprendre moltes coses, francament que no sabia. Perquè em vaig posar a la botiga i, me varen fer tant sí com no, les dones de les quatre cases que hi havia, que bueno, per aquí no gaires, però "posa carn", "que ven carn que d'això". Dic: "No, és que no sé tallar", "Ja n'aprendràs, ja ens conformarem, encara que quedi trinxada ja ens conformem, ja n'aniràs aprenquent". Buf, no sabia el xai, lo que era les mitjanes, no sabia lo que era. És clar, perquè...

S: Clar, si no n'havies vist mai cap! (S riu)

L: Això, això, nena, això abans de menjar la carn aixís no, a casa no, eh

S: Era un luxe

L: No, això, uii... Una mica de fetge, i un conill el diumenge, i un pollastre i s'ha acabat. I matàvem porc allavores, sí, però res més. Vull dir que era molt canviat, saps?

A: Mm.

L: I, bueno, em vaig dir jo: "Anda! M'haig de posar jo aquí, pobra Lluïsa, com t'ho faràs" Mira si en vaig aprendre. No és que en sàpiga molt, no soc carnissera jo, eh

M: Collons, però et vares defensar.

L: Bueno, em vaig defensar...

S: Et vas espavilar de tirar endavant pel teu compte

L: Sí. I fer botifarres tampoc sabia... a casa se n'havia fet quan matàvem el porc, aixís que matàvem el porc... però, per saber fer botifarres i fer això i això això altre no en sabia pas. Ja en vaig aprendre, ja, ja t'ho juro jo que en vaig aprendre.

(S riu)

L: La meu mare deia "la carn la has de pastar però que sigui ben lligada, com sigui més lligada és que ja està bé". I bueno, aviam, tampoc hi havia les balances que hi havien ara...

M: És el que va

A: Mm

S: És el cop d'ull! (S riu)

M: L'única cosa que en sabia.

L: Sí, bueno.

S: I diuen "quan està?", "ja es nota, ja es coneix", que diuen, "ja es coneix quan està, ja t'ho diu" (S i L riuen)

L: Sí, sí. Per això deia, aviam, la vida porta moltes coses canviades. I a mi, no sé perquè em varen dir, guaita, botiga, doncs posem botiga. I m'ha agradat tota la vida. Perquè lo que he passat jo si no m'hagués agradat la botiga, no hagués resistit. Haguéssim passat bastant i bueno, mira, bueno, no vam tenir gaire sort amb la mainada, van estar molt malalts i bueno, aquest també operat, bueno, lo que sigui. Però jo m'ha agradat molt la botiga, i m'agradava molt la gent. A més, la gent d'abans...

M: Hi havia molt bon...

S: Molt bon veïnatge?

M: Sí, germanor, diria.

S: Molt de caliu.

L: Sí, la poca gent que hi havia moltes vegades tenia la criatura que plorava i li havia de donar el biberón o li havia de donar a mamar. I em deien, les dones, “ves, Lluïsa, dona-li el mamar o el biberón, dona-li, i ja ens esperem”. Que, ho faries ara tu? No t’ho farien pas, eh. M’entens?

M: I quan estigui ja l’agafaré, ja ma l’emportaré un rato.

L: Bueno sí, quan els tenia petits també, la Carmelita, pobreta, que està ingressada, aquesta d’aquí el cantó, doncs, la Dolors com no podia caminar, doncs, m’he l’emportava a la peluqueria amb el cotxet, se me l’emportava a la peluqueria, me la venia a buscar, me se l’emportava... Jo la veritat, lo que hi havia abans amb ara, no ho canviaria pas. Jo ara...és un altre món: pot ésser molt adelantat tot, pot ésser la gent molt espavilada, pot ésser moltes coses... però jo aquest món no m’agrada gaire. M’agrada més, jo m’agradava molt el caliu

M: Hi havia molta germanor.

L: Sí, la germanor, el caliu...

S: I abans, troba que la única cosa que tenia la gent era el temps, i ara sembla que sempre ens falta el temps. Sembla que fer una cosa és perdre el temps, en canvi abans el temps era per fer coses.

L: Per fer coses, però bueno, és clar, abans el temps...

S: S’hi està una hora, s’hi està una hora. Si s’hi està tres, tres. Mentre sigui clar...

L: Sí, és igual. Però, és clar, saps què passava? Allavors les hores no comptaven, no era com ara, ara el preu de la...

M: Es treballava de clar a clar

S: De clar a clar

L: Però, és clar, no comptaven les hores, m’entens?

A: Sí

L: I l’hora que es pagava per l’hora era un misèria, i ara, si daixò ja ho sabeu vosaltres.

S: Com passa un minut ja tothom vol ser fora.

L: Sí, i tant! I tant.

S: És diferent.

L: Sempre, sempre. És que, en punt, ni un minut més ni un minut menos, si has de treballar cinc minuts més, uí, per l’amo. Jo, havia anat a la fàbrica i era treballadora, i pensa que feia hores extres perquè aixís me, me travia més bona mesada. I quan no feia hores extres, moltes vegades passava un quart, passava mitja hora i poc que

ho varen mirar mai això. Ara, la veritat, llavors l'encarregat també va tenir molt en compte amb mi, eh, la veritat. Perquè vaig tenir el meu pare i la meu mare amb una pulmonia i em va dir "fes els dies necessaris, cuida'ls i com tornis venir ja els recuperaràs". Això no t'ho farien pas ara, eh. Vull dir que...

S: Ni t'ho hagués fet tothom aquell temps tampoc

A: Ja

L: Bueno, no ho sé

S: Sí, sí, sí, sí

M: No, aquell temps tampoc

S: Bueno, tampoc tothom, però vol dir que hi havia una bona relació de "jo dono, tu dones"

M: Sí, sí

L: Sí, bueno, però, aquest home saps per què ho va fer-ho? Perquè havia estat molt malalt...

S: Ell ho entenia

L: I sabia lo que era està una persona... És que les persones moltes vegades s'han de trobar amb les coses, i quan te trops amb una cosa llavors reconeixes, dius "ostres, això sí que va així aquí". Que no va tal com creies que anés en un altre costat, no, això va per aquí. I la veritat, vull dir que, d'experiències n'hem tingut moltes, soms grans, ara, bueno, ja és una altra cosa, ara nosaltres ja... tot això ja s'ha acabat, ara, mira, viure per aquí a poc a poc i anar fent.

M: Ara respirar només

L: Sí, mira, lo que podem, però bueno

S: Cada dia és estar content quan t'aixeques i ja està

L: Sí, i anar fent de la manera que pots. Perquè, jo també, mig any enraderra era la Lluïsa, ara ja no ho soc. D'ençà de la caiguda ja soc Lluïsa, eh. No, no. Per fin, jo havia d'això molt, bueno, havia remenat molt en tot i en tot lo que em vingués, i era molt persona que si necessitaven també...

S: També de col·laborar i tot plegat, és clar.

L: I vaig d'això molta gent, eh.

S: Jo li explico a vegades que, quan jo era joveneta, que la festa d'aquí les Pedreres era... era el lloc més... era de les festes més bones que hi havia, al camp del futbol

M: Era lluïda, lluïa!

S: Era espectacular, era la lluïa, però era espectacular anar a la festa aquí...

L: Sí, sí. Hasta mil persones havien vingut aquí al camp de futbol

S: Era una festassa! Era una festassa l'ambient que hi havia aquí, vull dir, tot el camp ple de gent, que era una cosa...!

L: Més de mil persones hi havia hagut, eh

S: Sí, sí. Lo que ara és la plaça de davant de la biblioteca

A: La plaça de la biblioteca

S: Allò era un camps de futbol i...

L: Sí, bueno, però llavors no hi havia pas les cases que hi ha. No hi havia pas el bar allavors, encara, i tot això

S: No, no, no hi havia pas res

M: No hi havia pas res.

S: Hi havia el camp de futbol, i la sorra, per dir algú, però, era espectacular l'ambient que hi havia de la gent i la gent ballant...

M i L: Sí, sí

L: Nosaltres col·laboràvem i pensa que, a les cinc del dematí, encara estàvem allà recollint els papers de terra i tot. Mil persones hasta hi havia hagut. No et pensis pas. Però també no creguis que no s'havia de vigilar perquè sempre n'hi havia algun que portava males idees.

A: Mm

L: Sempre n'era un, que deien, "porta males idees i al tanto, que ho fa perquè allavors el pagueu", saps? Vull dir que també vam col·laborar molt amb festes nosaltres, molt amb tot, amb el futbol també d'aquí a Mata, que varen fer l'equip, que teniem la mainada petits, que jugaven el Pitu...

M: També es va fer el camp de futbol allà, va ser el camp de futbol

L: Sí.

S: Clar, clar.

L: I doncs pensa que anàvem a Rocacorba a fer arrossades i a fer de tot, bueno, erems

M: Tot el barri

L: Encara tinc... Bueno "tot el barri", hi havia més Mata que pas Pedreres, perquè llavors Pedreres no hi havia gaire gent. Era els de Mata, clar. Els entrenadors, en Pere, que està aquí dalt, bueno, li diuen en Pere a aquell, nosaltres el coneixem per en Pere, que té la seva dona aquella tan seca, bueno, no sé com li diuen, bueno...

S: Jo també em passa que aquí hi ha gent que conec de vista i no sé com es diuen cap.

L: En Pere Parracaire, li deiem! Nosaltres li deiem en Pere, en Pere Parracaire, nosaltres. Era de cal Parracaire de Mata. Clar, tothom tenia els seus oficis...

M: Sí, els seus avis feien de...

L: De parracaires

M:...de parracaires

S: Sí, sí, clar

L: Sí, doncs era cal Parracaire

M:...Era cal Parracaire

S: Era cal Parracaire, i amb tot l'honor del món

L: Doncs aquest en Pere era entrenador, era, bueno, li agradava molt fer d'entrenador i tot això i bueno, llavors n'hi havia d'altres... i tothom col·laborava. La gent era molt col·laboradora...

M: Sí, sí, és veritat

L: Tothom ho feia, tothom disfrutava, ningú deia una cosa aixís, l'altre deia aixís, no et deien pas mai una cosa per aquí, per allà. I es va anar canviant, canviant, que allavors ja hi va haver-hi allò "ostres, si te'n cuides, hi fas negoci".

M: Una especulació i ja va estar...

L: M'entens, nena? El món ha anat evolucionant aixís i canviant, i va canviant, i no sé què us trobareu. Tu sí que ho veuràs, però nosaltres...

A: Encara canviarà més...

L: Sí, suposo, suposo que aniran canviant més les coses. Però, bueno, varem tenir lo que varem tenir. Jo ja te dic, espero que tu trobis les coses més ben arreglades que nosaltres no ens les vam trobar. Però, bueno, també ens en varem sortir, eh. Era molt diferent, ens en vam sortir de mica en mica, perquè, vull dir que... Potser lo que varem fer llavors no ho faríem ara, perquè, és clar, la vida és molt diferenta, eh.

A: Mm

S: Bueno, i ara ja està fet.

L: Sí, ja està fet. Sí, sí, però, vull dir...

S: En aquell moment, mira, vas endavant, endavant, endavant, i s'ha de fer, i s'ha de fer...

L: Sí, però, pencaves, eh

S: No, no, s'ha de lluitar, no hi ha més. O vas endavant o vas endarrere, no hi ha més.

L: Sí, sí, lluitava. Lluitaves molt. Perquè jo quan tancava la botiga a les nou, moltes vegades me n'anava a fer botifarres a darrere i eren les dotze o la una, i...

M: Mira, quan va néixer en Joan, amb prou feina el vaig veure. Perquè llavors era temporada, era...

L: D'anar a llaura.

M: D'anar a llaurar, i anava a llaurar...

L: Era el juliol.

M: I llaurava, i si tenia feina, nit i dia.

S: De clar a clar, ja ho has dit bé...

M: Nit i dia. I moltes vegades, hasta alguna vegada havia quedat adormit allà

S: Sobre el replà, no? Sobre el tractor, no, en tot cas? (S riu)

M: No, sobre el tractor, no. Llavors feiem gabions... Saps què, no sé si sabeu què vull dir...

S: Sí, sí, ho he sentit alguna vegada

M: Amb garbes, són pilons, i ho preparàvem bé per si plovia no es mullés.

L: I les posaven així dretes

M: Les posàvem dretes, i llavors unes quantes a sobre...

L: Perquè aguantés

M: Perquè aguantés

L: Era com una casa d'aquestes de... de la selva

M: I doncs, treballava i treballava, i me'n recordo que treballava la terra amb el tractor...

L: No teniu pas calor, que posaré el ventilador?

S: Joestic bé

M:...I va venir el vespre i, és clar, jo havia d'acabar aquell camp. Vaig dir "ostres", no em podia pas aguantar de son... Vaig obrir el garbí aixís, em vaig posar allà i vaig dormir de seguida. I com me vaig despertar ja el sol era aquí sobre.

(S riu)

M: Vaig agafar el tractor, i anar fent, anar fent...

S: Triscu, triscu i tornem-hi

M: Anar fent, anar fent. I si podies menjaves i sinó, anar fent.

S:...si no tira

M: La qüestió era guanyar, guanyar pernil

L: Sí, és clar, tu, tenim tres criatures, la botiga no donava pas per res perquè no hi havia gent. M'entens? Tenies un negoci però no pas perquè et dongués

A: Mm

L: Havies de treballar molt perquè et dongui un negoci, no. I llavors hi havia molt poca gent. M'entens?

A: Sí

L: Va ser la qüestió. Llavors va ser que vam fer el supermercat, que la Dolors tenia quatorze anys. Jo li vaig dir si volia seguint estudiant o què volia fer. I va dir que no, que es volia quedar aquí a la botiga. Quatorze anys, eh... Llavors va ser que van decidir de fer el supermercat. Perquè la botiga petita, com la teniem, és aquí on tenim aquest magatzem.

M: Era aquí.

L: Tenia una porta d'entrada i, bueno... van anar fent a trossos. Aquesta casa és feta a trossos, a trossos.

S: Com totes les d'aquell temps.

L: Excepte a dalt al pis, que es va fer i es va cobrir i es va fer, sí. Però aquí va haver-hi un tros, allavors ho vam allargar més, vam fer una cambra. Allavors, com varem pujar al pis, el menjador que hi havia aquí el varem agafar i el varem pujar a dalt, i llavors el varem agafar per botiga. I llavors com va ser això vam dir, com el gos, el més llarg que pugui ser, perquè dic que no tinguem de remenar més

S: No vull pas tornar a veure més paletes! (S riu)

L: I llavors, sí, allavors clar, era una botiga que hi havia de tot, eh, de tot. Hasta una agulla de cosir...

M: Però era llarga, eh, era des d'aquí baix...

L: D'aquí baix

S: Tot el tros?

L: Tot el tros. Era llarga

S: On vas a parar...

L: Però tenia molta cosa, eh. Tenia molta de... hasta alguna joguina per la mainada, testos... tenia de tot, de tot, de tot, de tot, de tot!

M: Hasta petroli havíem vengut, mira

L: Però, sí, tot. Mira, aviam, és una antiguetat això per molt temps. Però ara vam anar tallant a trossos, a trossos, a trossos per anar-la fent més petita cada vegada

M: Sí, perquè... Exacte, tens d'anar fent lo que demana la gent.

L: I, a demés...

M: Si van quitant de venir, van plegant de venir, tu tens d'anar afluixant també, tens d'anar afluixant, tens d'anar reduint, perquè escolta...

L: També hi havia una altra cosa: que abans no hi havia caducacions, i ara hi havia caducacions, és clar. Si tenies la botiga gaire grossa, la tenies ben plena, i d'això, tenies moltes caducacions. I havies d'anar reduint perquè no hi hagués la caducació, m'entens?

A: Sí

L: Perquè no podia ser...

S: Sí, sí, no es pot mantenir això.

L: Anar reduint la botiga perquè no hi hagués tant de gènere posat i que ho anessin poguent treure aixís. I lo que diu ell, llavors van posar els supermercats, que és lo que ho van xafar tot.

M: Sí

L: Llavors, amb els supermercats varen baixar tots. Ja veieu que la botiga petita s'ha perdut.

S: I a tots els nivells, perquè ara mires la merceria, la sabateria... Cada vegada hi ha menys coses perquè no les agafa ningú perquè no se'n veu amb cor ningú d'agafar-ho.

L: Home, com ho vols que agafin?

S: No, no, no. Ho entenc de sobres, eh. El que ho té de tota la vida i ja el local és seu, encara s'hi pot atrevir-hi. Però el que ha de treure un sou i un lloguer, no té pas nassos, és impossible...

L: I en que més, els impostos que hi ha, eh

S: A part, a part, ja, ja vull dir això

M: A part d'impostos

L: Perquè pensa que, nosaltres teniem, llavors vam llogar una dependenta, la Dolors. El sou de la dependenta, els torns meus, els de la, seus, el seguro de la dependenta, la setmanada i tot això...

S: Sí, sí, perquè és lo que dèiem. Com que abans el temps no comptava...

M: Exacte, exacte

S:...Doncs, guaita, era l'únic que hi podies posar era el teu temps.

M i L: Sí, sí

S: Era l'únic que no, entre cometes, no costava diners. Perquè era ben teu. Ara lo altre...

M: I no hi havia gastos, no hi havia gastos

L: No, no hi havia pas... Jo, quan vaig obrir botiga pagava mil sis-centes pessetes tot l'any, de tot. L'únic gasto que tenia, de tot. I hi entrava tot: hi entrava el vendre vi, vendre licors, vendre... perquè, és clar, tot tenia llicències...

S: Tot hi havia llicències i coses

L: Sí, llicències, la carn... Hi entrava tot. A l'any, pagava això i res més. Llavors va començar de venir el veterinari...

M: A fer inspeccions.

L: A fer inspecció, que ni entrava a la cambra. Em feia pagar mil peles cada vegada que venia, bueno, eren mil pessetes d'abans, que bueno...

S: Era un fortuna mil pessetes! Costaven molt de guanyar, eh (S riu)

L: Sí, sí, ja ho sé que costaven de guanyar. Ja ho sé prou

S: Costaven, costaven molt de guanyar mil pessetes

L: Sí, bueno, però, vull dir que venia i et fotia això per venir-te a mirar mai, bueno, quatre coses

S: Sí, sí

“

ANNEX II

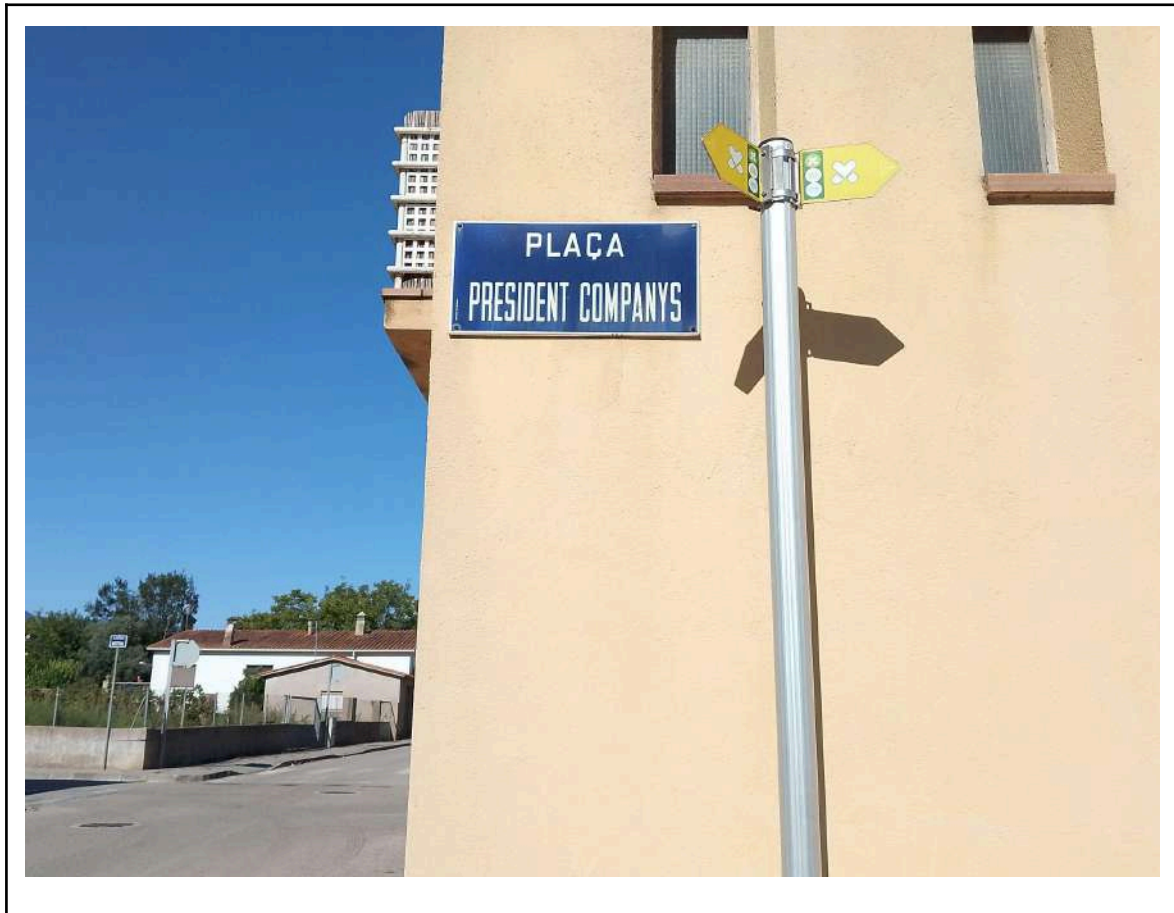
Fotografies de font pròpia de diversos dels rètols dels carrers de Porqueres, fets durant passejades per Porqueres

En les fotografies següents es pot observar que a Porqueres la retolació és variada i ha anat canviant (de color, material, tipografia, etc). Els rètols més antics no inclouen l'escut de Porqueres.

Com a observació, es pot afegir que en alguns carrers, en comptes de substituir el rètol antic, s'ha mantingut i s'hi ha afegit un rètol nou al costat.

També és interessant destacar que en els casos on un carrer té més d'un rètol (o perquè se n'ha afegit un de nou, com en els casos mencionats en el paràgraf

anterior, o perquè n'hi ha més d'un al llarg del carrer), a vegades varia la grafia. Per exemple, un dels rètols del c. Carles Sabater està escrit com a "Sabaté" i un altre com a "Sabater".

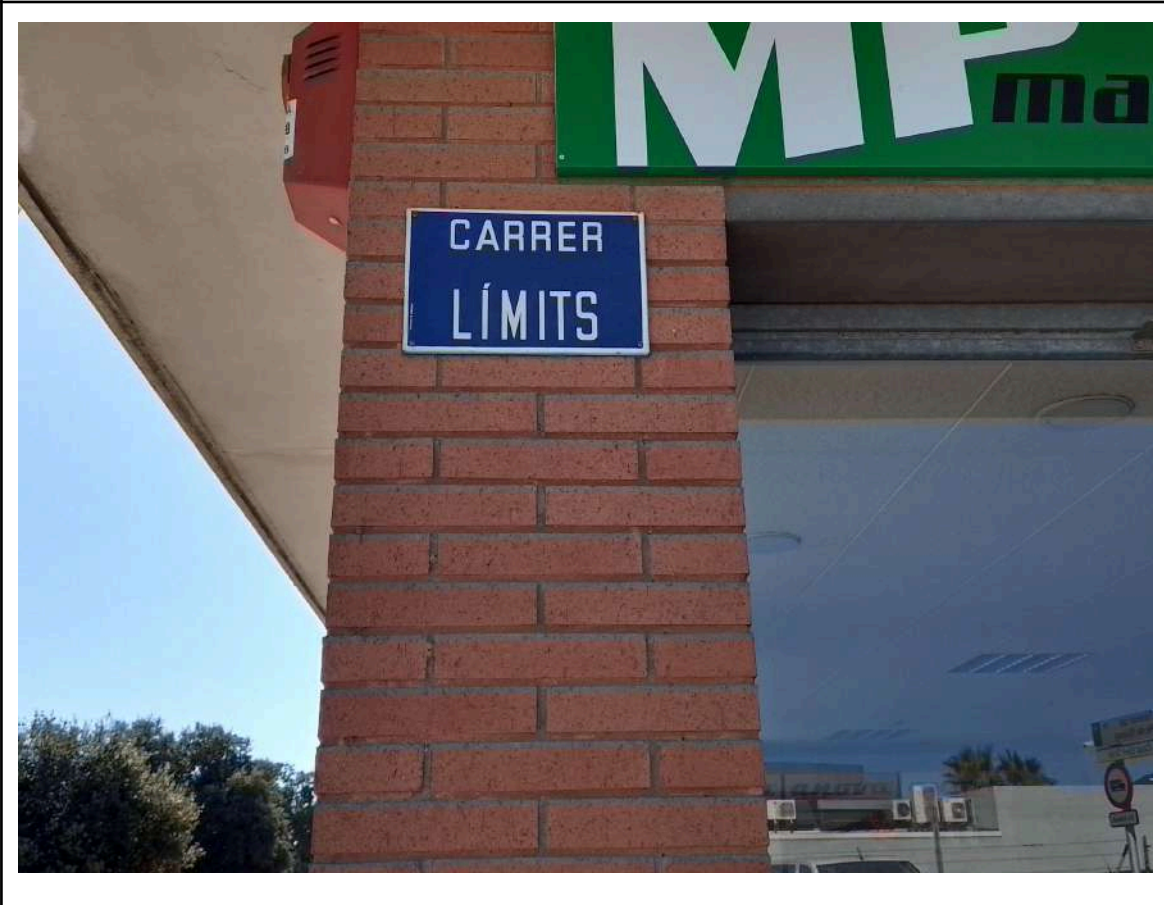

19

¹⁹ Font situada a la plaça Rosa dels Vents, que consta d'un mosaic d'una rosa dels vent. No és un rètol però s'ha inclòs pel seu caràcter il·lustratiu en relació al nom de la plaça.

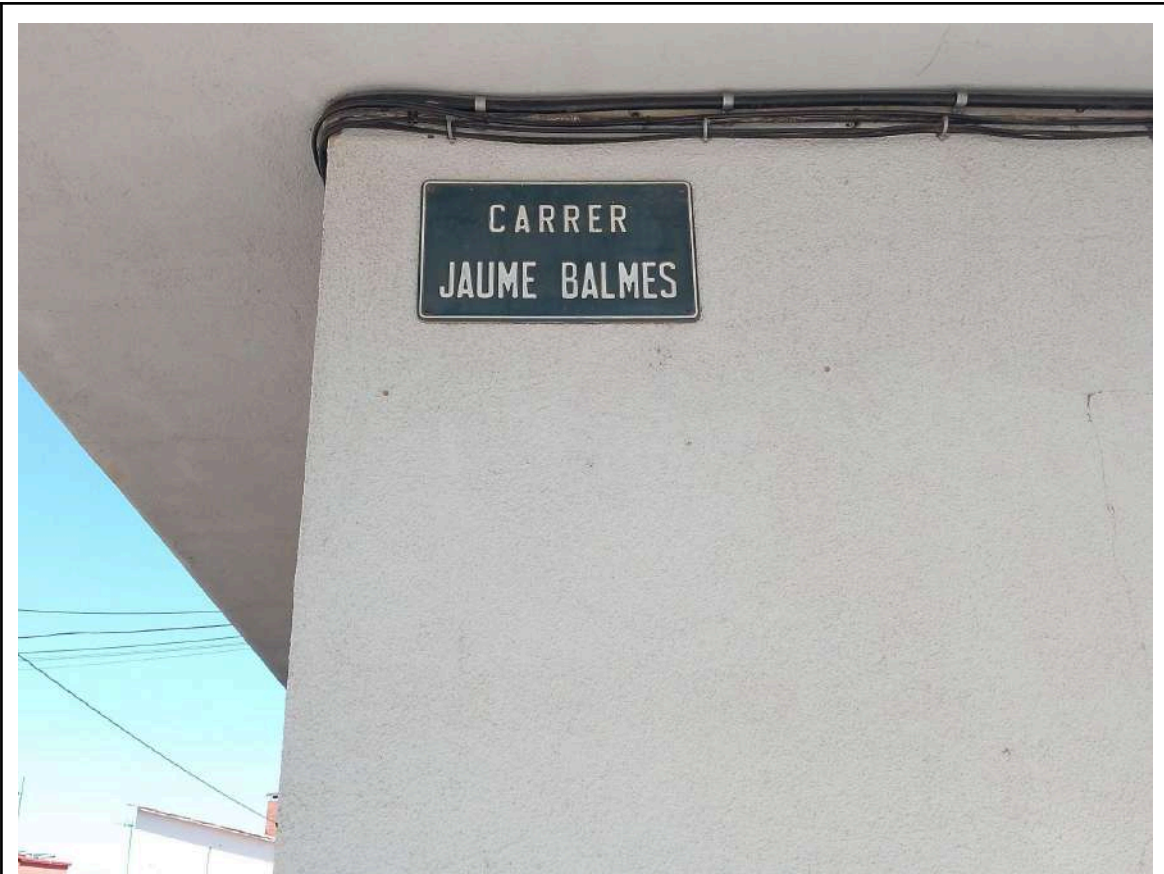

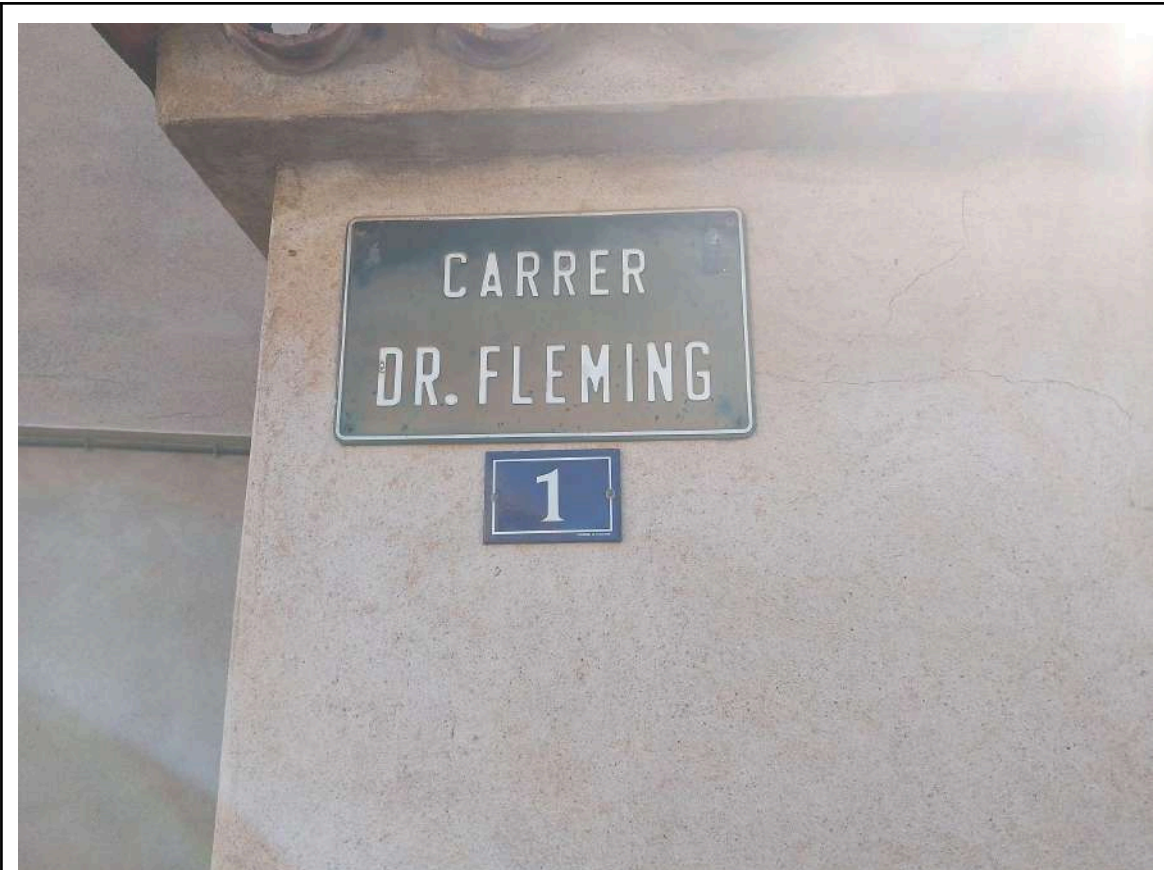

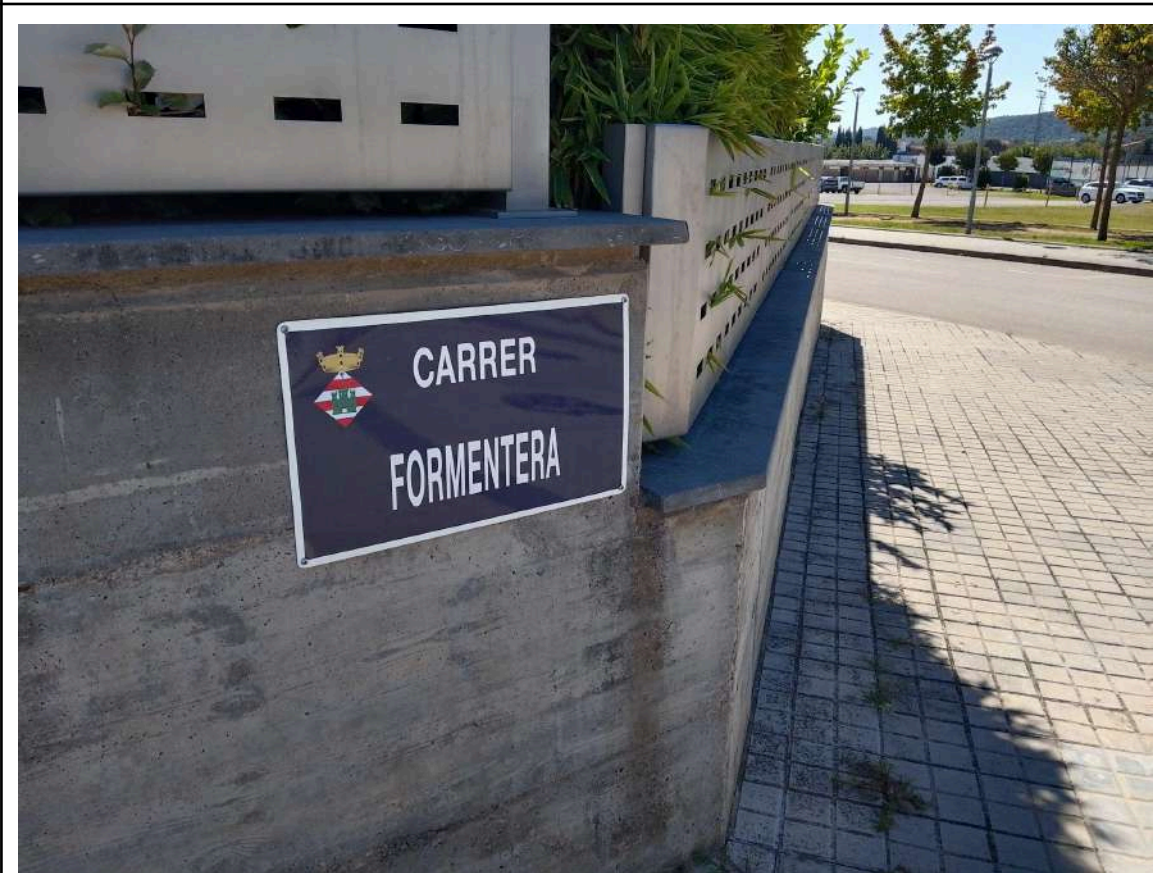

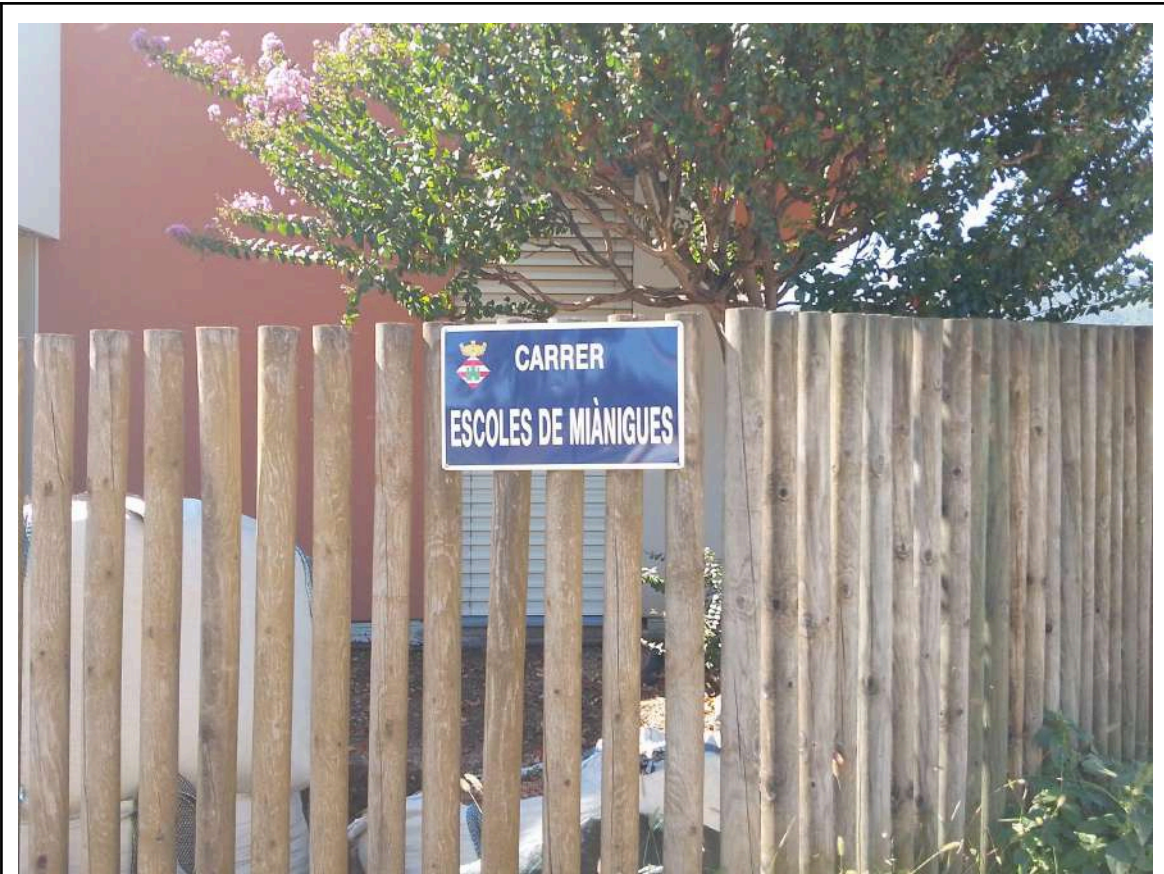

ANNEX III

Comparació de dos plànols del casc urbà de Porqueres, d'anys diferents

El primer plànol, anomenat “plànol vell”, va ser proporcionat pel Sr. Xavi Gifra durant l’entrevista. No s’ha trobat la seva data de confecció exacta, però es pot suposar que és anterior a l’any 2003, ja que en el plànol encara no hi apareix la zona industrial del Terri.

El segon, anomenat “plànol nou”, va ser obtingut a l’Ajuntament de Porqueres. Tampoc se’n coneix la data exacta, però es pot suposar que és posterior al primer plànol i anterior a l’any 2018, ja que no hi apareix la plaça 1 d’Octubre.

Comparant-los, es pot observar que la zona industrial del Terri i la zona esportiva de Miànigues només apareixen en el plànol nou. També és interessant destacar que en

el plànol vell s'hi troben representats alguns carrers que l'Ajuntament tenia la intenció de construir. En el plànol nou, es poden veure construïts.

FIGURA 27. Comparació de la portada dels dos plànols (a sobre, el més vell; a sota, el més nou). Plànol superior proporcionat per Xavi Gifra; plànol inferior proporcionat per l'Ajuntament.

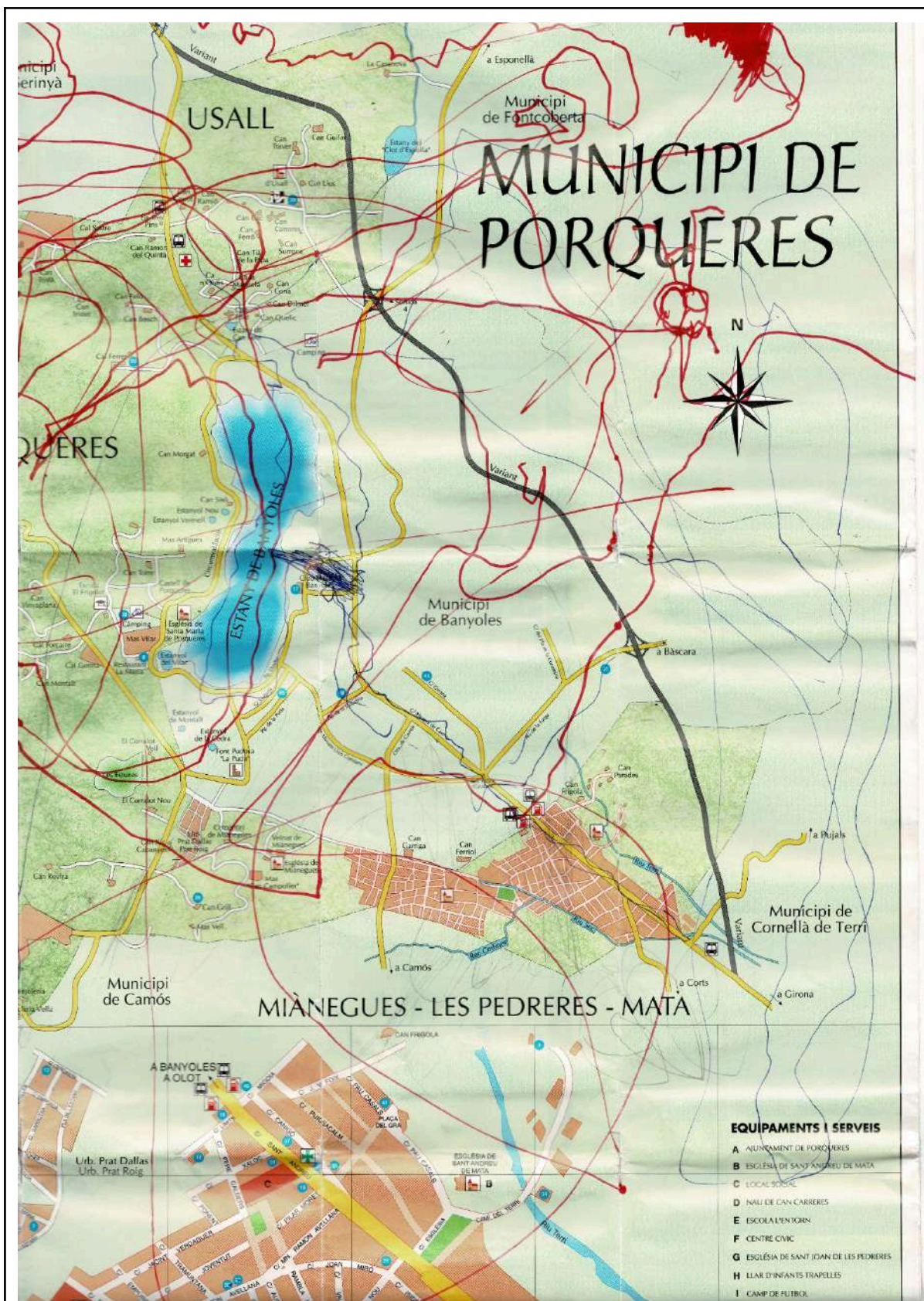

FIGURA 28. Plànol vell, part 1. Proporcionat per Xavi Gifra.

FIGURA 29. Plànol vell, part 2, casc urbà. Proporcionat per Xavi Gifra.

